Nr. 291. Sobota, 20 Grudnia 1902. Rok 92.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 12. — Ekspedycya miejscowa w Agencyi dzienników **St. Sokołowskiego. Pasaż Hausmanna l. 9.** — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 32 K., półrocznie 16 K., kwartalnie 8 K., miesięcznie 2 K. 70 h. — W miejscu: rocznie 24 K., półrocznie 12 K., kwartalnie 6 K., miesięcznie 2 K. — Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 3 K. 20 h. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K. 80 h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki", dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej", otrzymają cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 1 K. 50 h., drudzy 80. h. **„Przewodnik"** prenumerowany osobno kosztuje 3 K.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Ministerstwo handlu zamianowało asystentów rachunkowych: Aleksandra Wojnowskiego, Włodzimierza Starzeckiego, Józefa Piotrowskiego, oficyałami rachunkowymi, a praktykantów rachunkowych: Jana Trzesky'ego, Włodzimierza Olejnika, Karola Ordyńskiego i Włodzimierza Galińskiego, asystentami rachunkowymi dla służby przy departamencie rachunkowym c. k. gal. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 17 grudnia b. r. do l. 153.125 o wykazie panujących w Galicyi zaraźliwych chorób zwierzęcych, zestawionym na podstawie sprawozdań starostw, przedłożonych od dnia 10 do 17 grudnia b. r., zarazem zwracające uwagę na panujące w innych krajach koronnych, na Węgrzech i w Królestwie Polskiem zwierzęce choroby zaraźliwe, — zamieszczone jest w „Dzienniku urzędowym" dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej*.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 19 grudnia.

W rzeczach polityki nawet kurtoazya jest czynnikiem politycznym. Chociaż więc zapowiedziana wizyta hr. Lambsdorffa, rossyjskiego ministra spraw zagranicznych, w Wiedniu, znajduje dostateczne wytłómaczenie w tradycyi, że od kongresu wiedeńskiego wszyscy rossyjscy ministrowie spraw zagranicznych przedstawiali się u Najw. Dworu, obecny zaś minister, hr. Lambsdorff nie miał jeszcze czasu i sposobności tego uczynić, a pragnie teraz spełnić ten jakby moralny obowiązek kurtoazyi dyplomatycznej: to jednak zapowiedź tej wizyty wywarła wszędzie silne wrażenie jako ważny fakt polityczny.

Nie ma żadnej wątpliwości, iż wrażenie to jest uzasadnione. Wizyta hr. Lambsdorffa jest nowem ogniwem w łańcuchu objawów porozumienia, jakie od podróży Najjaśniejszego Pana w roku 1897 do Petersburga i od pamiętnej wspólnej depeszy hr. Gołuchowskiego i ś. p. hr. Murawiewa, wysłanej do rządów państw bałkańskich, łączy Austro-Węgry z Rossyą w zakresie polityki na bliskim Wschodzie. Tendencya i zasady tego porozumienia, określone w rozmaitych enuncyacyach, w corocznem *exposé* P. Ministra hr. Gołuchowskiego, a świeżo także w donioslym okólniku petersburskiego *Gońca urzędowego* w sprawie reform w Macedonii, — znane są dobrze: Nie mieszając się do wewnętrznej polityki państw bałkańskich i nie wywierając wpływu na tok spraw wewnętrznych tych państw, — oba mocarstwa postanowiły utrzymać *status quo* na półwyspie bałkańskim, nie dopuścić do dowolnej, jednostronnej zmiany traktatowo zabezpieczonego porządku rzeczy, utrzymać spokój i zapewnić pokój powszechny.

Wizyta hr. Lambsdorffa będzie nowem stwierdzeniem istnienia tego porozumienia. Ze względu na sytuacyę obecną na półwyspie bałkańskim, a na obawę, aby z wiosną wypadki w Macedonii nie przybrały groźnego charakteru, — ponowne takie stwierdzenie ma wielką doniosłość zasadniczą i praktyczną. Austro-Węgry i Rossya poczyniły w Konstantynopolu wspólnie kroki w celu uzyskania dla Macedonii szeregu reform ze strony władz tureckich; reformy te, za któremi zapewne nastąpią jeszcze dalsze, zwolna będą wprowadzane w życie, a wówczas wystąpi w całej pełni doniosłość ich praktyczna, którą zacietrzewieni zwolennicy zupełnego przewrotu w Macedonii usiłują z góry obniżyć, za nim jeszcze był czas je wprowadzić. Wiele zależy od sposobu w jaki reformy te będą przeprowadzone, — a pod tym względem fakt, że Austro-Węgry i Rossya postępują w porozumieniu i solidarnie, że próżne są spekulacye na wprowadzenie rozdwojenia między temi państwami, będzie miał zasadniczy wpływ na dalsze postępowanie Porty. Z drugiej strony porozumienie obu mocarstw powinno i musi oddziałać na propagatorów ruchu rewolucyjnego w Macedonii: przekona ono ich, że także oni nie mogą liczyć na rozbieżne sympatye rządów dwóch najpotężniejszych sąsiadów Bałkanu, że przeciwnie mają rządy te zawsze przeciw sobie, o ile zamierzaliby działać przeciw wymienionym wyżej zasadom porozumienia austro-rossyjskiego.

Z tego to powodu zarówno depesze z Konstantynopola jak i depesze z Sofii i innych ognisk ruchu macedońskiego, donoszą o silnem, decydującem wrażeniu, jakie wywarła tam zapowiedź wspomnianej wizyty. Ta wizyta, niezależnie od tego, będzie jeszcze miała doniosłe znaczenie także z tego powodu, że da hr. Lambsdorffowi sposobność bezpośredniego porozumienia się z hr. Gołuchowskim w konkretnych sprawach.

Rada Państwa.

(Telegraficzne sprawozdanie z posiedzenia Izby posłów Rady państwa w dniu 18 b. m.).

Wiedeń, 19 grudnia. Między wniesionemi na wczorajszem posiedzeniu Izby posłów interpelacyami znajduje się interpelacya pp. Jaworskiego, Starzyńskiego i towarzyszy do P. Ministra skarbu w sprawie skarg galicyjskiej ludności wiejskiej na postępowanie zarządów lasów skarbowych i na jakość drzewa budulcowego i opałowego z lasów rządowych.

Dalej znajdują się: interpelacya p. Breitera i tow. do całego Ministerstwa w sprawie wydalania i wypowiadania służby państwowym sługom pomocniczym.

Interpelacya Ofnera i towarzyszy do Pana Prezydenta Ministrów, jako kierownika Ministerstwa spraw wewnętrznych w sprawie strejku farmaceutów w Galicyi. Interpelanci wskazując na obecne stosunki, zapytują P. Prezydenta Ministrów, czy gotów jest polecić Namiestnictwu w Galicyi, aby wywierało wpływ w kierunku dojścia do skutku porozumienia między aptekarzami a strejkującymi, oraz czy gotów jest polecić Namiestnictwu lwowskiemu, aby z całą ścisłością przestrzegało przepisów, wydanych dla aptekarstwa przez wzgląd na bezpieczeństwo publiczne, a nieprawiedłowości karało.

P. Prezydent Ministrów dr. Koerber, odpowiadając na interpelacyę, zapytującą o obecny stan ugody z Węgrami, zaznaczył, że oba Rządy opracowały już nową taryfę cłową i sprawę związku cłowo-handlowego, z wyjątkiem jeszcze pewnych punktów, co do których nastąpi dodatkowo porozumienie. Do tego czasu nie może być taryfa cłowa opublikowaną. Taryfa ta stanowi część integralną ugody, a rezultat obrad z rządem węgierskim będzie miał rozstrzygający wpływ na przyszłą politykę handlową.

P. Prezes gabinetu dr. Koerber, odpowiadając na interpelacyę pos. Breitera i tow. w sprawie strejku pomocników aptekarskich w Galicyi, zaznaczył najpierw, że strejk jak wiadomo, rozpoczął się 2 grudnia i pomocnicy aptekarscy zaprzestali pracy pomimo usilnych starań P. Namiestnika Galicyi w kierunku doprowadzenia do porozumienia i mimo tego, że według przepisów gremium aptekarskiego, pomocnicy mieli obowiązek 6 tygodni naprzód wypowiedzieć pracę. Specyalne jakieś zarządzenia nie są odpowiednie, ponieważ — jakkolwiek nad strejkiem należy ubolewać — służba w aptekach jest według nadesłanych P. Prezydentowi Ministrów sprawozdań, spełnianą bez zarzutów. Zarządziłem — mówił dr. Koerber dalej — aby w aptekach, których pracownicy zastrzejkowa-

---

5)

Książę Savelli.

Powieść

przez

Konstancyę Okraszewską.

(Ciąg dalszy).

II.

Pierwsze chłody listopadowe zwołały do miasta, tych co się oddalili z Rzymu na lato. Donna Olimpia przekonała się wtedy, że się sprawdzały wieści krążące o Savellim. Wielu się cieszyło, że bogate małżeństwo wyzwoli młodego księcia z kłopotów pieniężnych.

To wszystko dało do myślenia księżniczce. Wiedziała ona jak mały posag dadzą jej rodzice. Od stryja kardynała niczego się nie mogła spodziewać lecz wiedziała prócz tego, że jak długo kardynał żyć będzie nie zmieni się nic w jej nudnej egzystencyi. Księżna Castelnuovo nie wahała się pozbawić córki jakiej bądź rozrywki najmniejszej, niezbędnej prawie dla jej wieku, aby tylko nie narazić się stryjowi kardynałowi, chociaż i sama mało czego od niego się spodziewała. To też Donna Olimpia, zmęczona daremnym żalem po Savellim, zmęczona despotyzmem matki, zaczęła widzieć zbawienie w jakim bądź innym związku małżeńskim byle tylko bogatym.

Ze swej strony księżna traktowała córkę mniej srogo, tłómacząc jej łaskawie co może dać wysokie stanowisko finansowe. Marek Antoniusz zubożały, zrujnowany stawał się niegodnym jej uwagi.

Na to wszystko, panna nie odpowiadała — tylko, gdy jej przedstawiono syna przemysłowca Goldensteina i powiedziano, że ten ma być jej przyszłym mężem, przyjęła go bez oporu.

Gdy zaręczyny oznajmiono oficyalnie, całe towarzystwo rzymskie pospieszyło z powinszowaniami. Plotki, anegdoty posypały się jak z rękawa. Wspaniały obiad poprzedził wieczór „Capitoli"[1]), na który zjechał Rzym cały.

Narzeczona była blada, jej duże czarne oczy jaśniały dziwnym blaskiem, uśmiechała się pogardliwie i nie zwracała najmniejszej uwagi na narzeczonego. Mały, nędzny mówił do niej, jąkając się. Donna Olimpia zdawała się z trudnością dźwigać dyadem bryllantowy, uginając prawie głowę pod jego ciężarem.

Po obiedzie i podpisaniu kontraktu ślubnego, gdy rzęsiście oświetlone salony, zapełniły się gośćmi. Donna Olimpia się ożywiła i z uprzejmym wyrazem twarzy witała liczne grono przybyłych. Tuż obok niej młody narzeczony z miną pewną siebie, czyniącą go śmiesznym, przyjmował powinszowania. Wielu otaczało starego Goldensteina sowicie obdarzając go nowym tytułem Markiza Torrebruna, kupionym z racyi małżeństwa syna. W drugim salonie Müller opowiadał, że jako przyjaciel domu, on doradził księżnej to małżeństwo i po cichu wtajemniczał słuchaczy w trudności zwalczone i o miłości Donny Olimpii dla Marka Antoniusza Savellego.

[1]) Capitoli — jest to podpis kontraktu ślubnego w obec regenta i rodziny, po którym następuje raut.

III.

W kilka dni potem, te same powozy rzymskiej arystokracyi, które się zebrały przed pałacem Castelnuovo, gdzie stryj kardynał pobłogosławił związek małżeński siostrzenicy, zajeżdżały przed kościół Ara Coeli, żałobnie ubrane.

Lokaje domu Savellich w czarnej liberyi stali przy wejściu. W kaplicy rodzinnej po lewej stronie wielkiego ołtarza, zwłoki księcia Pompiliusza Savellego złożone były na ziemi „more nobilium"[1]).

Cztery tylko świece paliły się po bokach trumny; lokaje stali nieruchomo na około nieboszczyka.

Na prawo i na lewo leżeli od wieków, w marmurowych grobowcach ojciec i matka Papieża Honoryusza IV. Savellego.

Dwie trybuny udrapowane czarno ustawione były dla ceremonii żałobnej. W jednej była kapela Sykstyńska, a w drugiej rodzina zmarłego, złożona z księżnej, córki jej Donny Katarzyny Pietrasanta z mężem i dziećmi, i syna jedynaka zmarłego księcia, Don Marka Antoniusza Savellego, młodzieńca wysokiego, o czarnych włosach, o profilu prawidłowym i poważnym, o wejrzeniu dobrem szafirowych oczu.

Zaproszeni mieli miejsca przeznaczone w odgrodzeniu przed wielkim ołtarzem.

Ksiądz biskup „vices gerens" celebrował Mszę żałobną.

Nikt nie opuścił tej ceremonii.

Święte Kollegium kardynałów, ciało dyplomatyczne Watykanu i Kwirynału, przedstawiciele Papieża, króla włoskiego i innych dworów, spokrewnionych z Savellimi, byli obecni; a wszystkich cechowała obojętność zebrań światowych.

Lud przybył z ciekawości — panowie i przez ciekawość i z obowiązku. Mówiono o nieboszczyku wilią w salonach, wielu — z wysokiego towarzystwa rzymskiego — umawiało się tam, że się spotkają nazajutrz w kościele.

Po absolucyi tłum skupił się przy wyjściu, wszyscy byli obojętni — nie myśląc już ani o zmarłym, którego miano chować, ani o tych, co spoczywali pod kamiennemi płytami kościoła, a których wyryte nazwiska ścierały się, przez ciągłe chodzenie po ich grobowcach.

Przed drzwiami kościoła, u szczytu wysokich schodów, tworzyły się grupy osób.

W dali po za dachami miasta, rysowały się na przeczystem tle rzymskiego, zimowego nieba, zielone wzgórza Kampanii, sosny włoskie i wysokie cyprysy Monte Mario. Podczas, gdy niektórzy z zaproszonych udawali się na Corso, orszak żałobny majestatycznie posuwał się ku cmentarzowi, na „Campo Verano".

Poprzedzały arcybractwa; dygnitarze trzymali sznury wozu żałobnego — dalej szli należący do zakładów dobroczynności, założonych i utrzymywanych przez Savellich; powozy patrycyatu puste, z zasuniętemi firankami, szły zwolna z lokajami przy drzwiczkach, a na końcu tłum ludu, gdyż dla niego „Campo Verano" ma urok wycieczki za miasto. Tłum ten rozpierzcha się zwykle w pół drogi po winiarniach za bramą S. Lorenzo.

(Ciąg dalszy nastąpi).

[1]) W Rzymie nieboszczyków z patrycyatu, stawiają w kościele na ziemi i za to się płaci drożej.

li, przestrzegane były ściśle przepisy, a nadużycia karane. Wezwałem Namiestnictwo galicyjskie, aby dalej starało się prowadzić rokowania celem doprowadzenia do ugody i na podstawie ostatnich wiadomości mogę sądzić, że strejk niebawem będzie ukończony. Ponieważ w dyferencyach między aptekarzami a magistrami chodzi o prywatnoprawne stosunki umowy, mogę tylko w drodze pośredniej działać na rzecz ukończenia strejku. — Tem samem odpowiedział P. Prezydent Ministrów na interpelacye p. Daszyńskiego w tej sprawie. Prace, zmierzające do uregulowania stosunków aptekarstwa, prowadzone przez Ministerstwo spraw wewnętrznych, postąpiły naprzód i jak najrychlej będą ukończone.

P. Prezydent Ministrów dr. Koerber odpowiedział także na interpelacyę p. Głąbińskiego i tow. w sprawie postępowania przy egzekucyach co do przedsiębiorstw gospodnio-szynkarskich.

P. Minister handlu br. Call odpowiedział na interpelacyę p. Wassilki w sprawie zaprowadzenia połączenia telefonicznego Wiednia z Czerniowcami. P. Minister oświadczył, że zaprowadzenie tej linii miało nastąpić przez przedłużenie linii telefonicznej Wiedeń-Lwów i projekt ten został w ogólnym projekcie budżetowym na rok bieżący w zasadzie przyjęty, ze względu jednak na stosunki budżetowe, przeprowadzenie tej linii było niemożliwe, ponieważ wymagało nakładu 300.000 kor.

P. Minister handlu odpowiedział także na interpelacyę p. Breitera i tow., którzy pytali, kiedy budowa drugiej linii telefonicznej z Wiednia do Galicyi będzie rozpoczęta i czy P. Minister jest skłonnym — zanim budowa drugiej linii będzie ukończoną — zarządzić wyłączenie Budapesztu z jedynej linii telefonicznej Lwów-Wiedeń. P. Minister oświadczył, że budowa drugiej linii Wiedeń-Kraków mogła była dopiero z kredytu przyznanego ustawą finansową na r. 1902 być rozpoczętą i w tych dniach będzie ukończoną. Włączenie stacyi budapeszteńskiej do linii telefoniczuej Lwów-Wiedeń było potrzebne ze względu na wzajemne stosnnki handlowe Galicyi z Węgrami.

Między wniesionemi wczoraj interpelacyami znajduje się także interpelacya pos. Wohlmeyera i tow., którzy zapytują P. Prezydenta Ministrów o ostatnie mianowania dożywotnich członków Izby panów, wskazując zwłaszcza na prof. Nothnagla i finansistę Drehera, których mianowanie wywołało jakoby ogromne zdziwienie. Interpelanci zapytują P. Prezydenta Ministrów, czy na przyszłość przedkładając listę członków Izby panów Monarsze do mianowania, będzie więcej baczył na publiczne zasługi proponowanych.

P. Prezydent Ministrów dr. Koerber odpowiedział niezwłocznie na tę interpelacyę, że i na przyszłość nie będzie potrzeba większej baczności przy układaniu listy członków Izby panów niż teraz, ponieważ ci, którzy zostali mianowani członkami Izby panów, w zupełności na to zasłużyli.

Pos. Wohlmeyer i tow. wnieśli również interpelacyę w sprawie zarządzeń, jakie należałoby wydać, by zapobiedz szkodom, wynikającym dla gospodarzy z uchwalonego w niemieckim parlamencie cła na żyto.

Po przejściu do porządku dziennego, Izba odrzuciła w imiennem głosowaniu wniosek mniejszości pos. Iro, żądający utrzymania pierwotnej uchwały co do §. 12 ustawy o handlu terminowym zbożem, — i przyjęła §. 12 w brzmieniu uchwalonem w Izbie panów. Tem samem ustawa o handlu terminowym zbożem ostatecznie została załatwioną.

Izba zajmowała się następnie w drodze nagłości wnioskami z powodu klęsk elementarnych i petycyami w tych sprawach a po załatwieniu we wszystkich trzech czytaniach ustawy o zniżeniu ceny soli bydlęcej, Prezydent hr. Vetter odczytał pismo P. Prezesa gabinetu odraczające Izbę z życzeniem wesołych świąt i Nowego Roku i zamknął posiedzenie o godzinie pół do 4 po południu.

Przed zamknięciem posiedzenia odczytano znaczną ilość wniosków i interpelacyj, a między innemi wniosek pp. Demmla, Haasego i tow. o zatrzymanie niemieckiej nazwy wsi Alzen (Hałcnów) tej „niemieckiej wyspy językowej“ w pow. bialskim; dalej interpelacyę p. Breitera i tow. w sprawie postępowania 12 pułku huzarów podczas ostatniego strejku rolnego w Ubinie; pos. Wilka i tow. w sprawie przeprowadzenia przez galicyjską władzę skarbową rozporządzenia Cesarskiego o pobieraniu taks z tytułu przenoszenia nieruchomości; pos. Romańczuka i tow. wniosek o uznanie w Austryi świadectw gimnazyum w Serajewie; interpelacye tychże posłów w sprawie przenoszenia urzędników Rusinów z Galicyi wschodniej do zachodniej, w sprawie postępowania władz podczas wyborów sejmowych w r. 1901 w Tłumaczu i Zbarażu, oraz w sprawie ogłoszeń i odezw władz galicyjskich, wydanych podczas ostatniego strejku rolnego.

Ugoda czesko-niemiecka.

Wrażenie, jakie t. zw. elaborat czyli memoryał czeski wywołał w interesowanych kołach niemieckich, jest zupełnie analogiczne do wrażenia, jakie poprzednio sprawił w kołach czeskich memoryał niemiecki: Jak przedtem Czesi, tak teraz Niemcy oświadczają, że memoryał i postulata czeskie nie są do przyjęcia, — z tem wszystkiem jednak nie usuwają się od dalszych rokowań ugodowych. To jedno zdaje się też być pewnem, ze — jeżeli nie zajdzie coś niespodziewanego — na podstawie, a właściwie z powodu obu elaboratów, przyjdzie do konferencyi ugodowej czesko-niemieckiej. Niektóre dzienniki wskazują już nawet termin zebrania się tej konferencyi; ma to nastąpić w dniu 2 stycznia 1903 r.

Dzisiejsze depesze donoszą:

Praga, 19 grudnia. Tutejsze dzienniki niemieckie, omawiając elaborat czeski, sądzą, że zawiera on warunki nie do przyjęcia i mimo to spodziewają się, że przyjdzie do rokowań ugodowych. Przytem dzienniki te ubolewają, że Czesi w elaboracie swym poruszali kwestye prawno-państwowe z dziedziny sporu czeskiego.

Dzienniki czeskie twierdzą, że elaborat zawiera *minimum* żądań.

Wiedeń, 19 grudnia. Niemieccy posłowie z Czech, należący do stronnictwa niemiecko postępowego, niemiecko ludowego, wiernokonstytucyjnej szlachty i agraryuszy obradowali wczoraj nad elaboratem czeskim i powzięli następującą uchwałę:

„Niemcy przez swe propozycye okazali wielką chęć do zgody (*Entgegenkommen*). Czeska odpowiedź równa się odrzuceniu wszystkich propozycyj niemieckich. Nadzieja porozumienia się polega na tem, że w ostatnich latach przywódcy czescy w kwestyi językowej uznali zasadę wzajemności w obustronnych obszarach językowych (t. j. prawo do używania jednego języka w danym obszarze.) Czesi jednak w swej odpowiedzi powrócili obecnie do stanowiska bezwzględnej dwujęzykowości. Czesi odrzucili nietylko treść ale także metodę proponowaną przez posłów niemieckich z Czech. Przez to, że zażądali roztrząsania stosunków na Morawii i na Szląsku, odebrali Czesi posłom niemieckim z Czech legitymacyę do rokowań. Posłowie niemieccy mogą tylko na podstawie swych propozycyi przystąpić do rokowań“.

Tyle depesza. Prywatnie donoszą jeszcze o wczorajszej naradzie posłów niemieckich z Czech, że przedłożono na niej wniosek podkomitetu, który opiewał, aby bezzwłocznie odpowiedzieć w drodze pisemnej na memoryał czeski. Dyskusya była nadzwyczaj ożywiona. Z kilku stron wyrażono zdanie, iż memoryał czeski czyni dalsze rokowania niemożliwe, że należy Czechom dać odpowiedź odmowną i rokowania zerwać zupełnie. Przeważyło jednakże zdanie bardziej umiarkowane i uchwalono na memoryał Czechów odpowiedzieć pisemnie, to jest nowym memoryałem. Pomimo to sądzą w kołach parlamentarnych, że przyjście do skutku konferencyi ugodowej jost zapewnione.

Z Warszawy.

(Ruch ludności m. Warszawy w ostatnim dwudziestoletnim okresie. — Zaludnienie Królestwa. — Sprawa wychodźtwa włościan.)

Na ostatniem zebraniu wydziału biologicznego dr. Witold Załęski, zarządzający sekcyą statystyczną magistratu, w wyczerpująco opracowanym referacie, zapoznał zebranych z wynikami prac sekcyi, tyczącemi się ruchu ludności m. Warszawy w ostatnim okresie dwudziestoletnim (1882—1901 r.) Ludność miejska w ciągu tego okresu powiększyła się o 86 prc., t. j. prawie się zdwoiła. Stosunek odsetkowy ludności prawosławnej zwiększył się 3 56 do 5 prc., ludności katolickiej zmniejszył się z 58 do 56 prc., osób wyznań protestanckich zmniejszył się również z 5 do 3 prc., za to stosunek ludności wyznania mojżeszowego zwiększył się z 33 i pół na 36 prc.

Gdy zatem w r. 1882 na ogólną liczbę 382.964 mieszkańców było 13.690 prawosławnych, 223 127 katolików, 17.643 protestantów, 127.917 żydów i 637 innych wyznań, w r. 1901 na ogólną liczbę 711.988 mieszkańców było już 35.757 prawosławnych, 400.395 katolików, 20.222 protestantów, 254.712 żydów i 902 innych wyznań.

Stosunek procentowy osób wyznania mojżeszowego od r. 1882 aż do r. 1894 prawie się nie zmieniał, wynosił bowiem wciąż 33 z ułamkami. Dopiero w tym ostatnim roku procent ten podskakuje nagle do 34·47, a w r. 1895 do 35·51.

Prelegent nie ograniczył się na suchych cyfrach, lecz zestawił je z ruchem ludności w innych wielkich miastach Europy i całego świata. Okazuje się, że Warszawa, pod względem liczby ludności zajmuje 12 miejsce w szeregu wielkich miast europejskich. Chociaż w okresie 20-letnim liczba ludności jej prawie że się podwoiła, nie jest to jednak wzrost bezprzykładnie szybki. O wiele szybciej wzrastała ludność Londynu, Paryża, Berlina, Wiednia, Petersburga, Moskwy, a nawet Lwowa i Krakowa. Procent śmiertelności w Warszawie (21·83 na tysiąc mieszkańców) jest większy, niż w Londynie i Berlinie i w miastach niemieckich, mniejszy zaś o 2 $^0/_0$, niż w Petersburgu. Zasługuje na uwagę bardzo rozmaity procent śmiertelności noworodków w różnych miastach. Gdy w Warszawie na 100 noworodków umiera 18, w Londynie umiera ich 15, w Berlinie 22, w Wiedniu 17, w Petersburgu 36, w Moskwie 39, w Odessie 23.

Wedle dat urzędowych ludność w Królestwie wynosiła dnia 1 stycznia 1901 r.: 11.168.276 dusz, czyli 74 mieszkańców na jeden kilometr kwadr.; pod względem gęstości mieszkańców przewyższa Królestwo nie-

---

7)

Z LITERATURY ZAGRANICZNEJ.

„Antygona“

Pawła Bourget.

(Ciąg dalszy).

III.

Ośm dni minęło od tego wieczoru, które spędziliśmy tak jak się spędza dni zagranicą, na długich przechadzkach po wyspie. Pod przewodnictwem Anglika z Plutarcha — jak lubiłem nazywać pana Zaffoni — owe przechadzki pozostawiły mi wspomnienia zupełnie różne od wszystkich innych, analogicznych wędrówek w krajach zwiedzanych przelotnie. Dlaczego, zaczynając to opowiadanie, dałem się unieść pospolitemu uprzedzeniu, że cała poezya życia mieści się w miłości i żałowałem, że nie mogę przedstawić w rozkosznem i miłem otoczeniu Korfu, tylko obrazu szanownego starca, który wkrótce miał umrzeć nieznany, panny trzydziestopięcio letniej, będącej ofiarą kłamliwego bóstwa i szubrawca, który drwił sobie ze wspaniałomyślnego optymizmu starca, tak samo jak z głębokiej wiary siostry.

W miarę, jak epizody ożywają w mojej pamięci, pojmuję, że ukryte przeciwieństwo pomiędzy spokojnym krajobrazem lewantyńskim a małym dramatem psychologicznym, rozegranym przed mojemi oczami, nadało moim wrażeniom wybitniejszą cechę i jakby jedną więcej malowniczość.... Pośród tych epizodów dwa przedewszystkiem tak jasno stają przedemną, jak rodzaj halucynacyi: najprzód, odwiedziny cichej i zielonej zatoki Ipso, po za rzeką, w której legenda pragnie odnaleść rzekę, opisaną w „Odyssei“, nad którą Nausika prała swoją bieliznę. Zatrzymaliśmy się nad morzem, pod stuletniemi drzewami oliwnemi, u wrót Khani, z których wyszedł nagle, trzymając czarnego konika za grzywę wieśniak, który nam powiedział, że się nazywa Mikołaj. Był trochę pijany, spokojnem i jowialnem pijaństwem. Uśmiechał się do nas przyjaźnie. „Ojcze“.... powtarzał, zbliżając się do pana Zaffoni i podał mu rękę z paznogciami czarnymi od robót w ziemi, ale ładnie zarysowaną. W szerokich, bufiastych spodniach, wykrojonych z miękkiej, błękitnawej materyi, z grubemi białemi pończochami, sznurkiem przywiązanemi i w sandałach z zakrzywionymi nosami, wydawał się tak zadowolony z życia, taki pełen owej pogańskiej wesołości, lekkomyślnej, niewinnej, śpiewającej! Skoczył nareszcie na swego wierzchowca, siadając bokiem, jak amazonka i widzieliśmy, jak się oddalał brzegiem rzeki, zamieniając dowcipy, jak pasterz Theocrita, z dziewczyną siedmnastoletnią, imieniem Auticrité, która stała bosemi nogami w piasku, a ponieważ obracała się ku niemu, można było poznać pod grubą odzieżą i stanikiem, przeładowanym ozdobami, ową giętkość i wdzięk kształtów i wcięcia w pasie, tyle opisywanego przez starożytnych. Słyszę jeszcze Malglaive'a, mówiącego do pana Zaffoni, pokazując mu odjeżdżającego człowieka:

— I wy się skarżycie na życie polityczne waszego kraju?... A oto macie przecież typ skończonego wyborcy...

— Niestety! — odrzekł starzec — nie wiesz pan ile prawdy mieści się w pańskiej ironii....

— Ależ to nie jest ironia — odrzekł wesoło Malglaive — człowiek z ludu najwięcej ma wartości wtedy, gdy jest na pół pijany, jak ten oto. To dziecko, a butelka jest jego najmniej niebezpieczną zabawką....

— Widać dobrze — odrzekł pan Zaffoni — że pan masz do czynienia z paryzkim robotnikiem, najsubtelniejszym, najbardziej żywym z ludzi, który potrafi być sprytnym nawet wtedy, gdy nie jest zupełnie przytomny. Ale, u nas, w obec tych natur surowych, nieokrzesanych i nierozwiniętych, pijaństwo jest prawie zbydlęceniem.... A nierzadko się zdarza.... A my tak mało sił mamy, że nie wolno nam pogardzać najdrobniejszym atomem, przyjmij pan to do wiadomości....

— Ba! — rzekł Malglaive — szczęśliwe narody, które nie posiadają historyi.

— Nie mów pan tego — przerwał starzec z dziwną żywością. — To przysłowie jest grzechem. Nieszczęśliwe — dodał z przyciskiem — narody, które nie mają historyi, bo jest to znakiem, że nie są zdolne do ideału i poświęcenia. Nieszczęśliwsze od tych, które mają historyę....

— Nie wierz pan Klemensowi — mówiła mi w kilka minut potem panna Malglaive — kiedy mówi o ludzie, tak jak się wyrażał przed chwilą. Nikt więcej od niego nie kocha prostaków. Ale ludzie byli tak niesprawiedliwi dla niego. To go rozgoryczyło....

Poznała, zaślepiona kobieta, słuchając słów naszego starego przyjaciela, głos szczerej prawdy; i pomimo, iż porażka jej ideału bardzo była nieznaczna, przeczuła, że biedny adwokat z Korfu należał do szlachetniejszej rasy ludzi, niż świetny deputowany paryski i zaraz Antygona w niej się obudziła, „Jaki zaszczyt może być większy, nad uczczenie mego brata!...“

Ten okrzyk siostry Polinice ona mogła wydać także, w każdej chwili, a ja sobie myślałem: „Cześć taka powinnaby właściwie być oddawaną takim ludziom jak Zaffoni, pozbawionym sławy, a pełnym geniuszu, a tymczasem takiego Malglaive, takiego arlekina z trybuny to szczęście spotyka....“ — I oskarżałem ironią przeznaczenia!... oskarżałem jeszcze, przypominam sobie, gdy we czworo zwiedzaliśmy Achilleion, kolosalny pałac Cesarzowej austryackiej wzniesiony na pagórkach Gasturi, z portykiem ozdobionym kolumnadą z rzeźbionymi nadgłówkami ze stinkowymi sufitami, mozaikami, malowidłami w stylu pompejańskim, gdzie w przedsionku olbrzymi Achilles marmurowy próbuje wydrzeć strzałę tkwiącą w jego pięcie — symbol tego co jest nieuleczalne, nie do wyrwania w pewnych rodzajach cierpienia. Od peronu ogród schodzi aż do stóp morza, pełen kwiatów. Szerokie anemony czerwone i fiołki, mięszają się z irysami białymi i liliowymi, a gaje róż różnobarwnych schodzą aż do stóp drugiego posągu — Henryka Heinego, drżącego i szczupłego pod swoim szalem na krześle, na którem siedzi chory i bezsilny, gdy fale morza jońskiego wznoszą się ku niemu — szemrząc melodye, których nigdy nie usłyszy.... Doszliśmy aż do tego pomnika i wracając do pałacu patrzyliśmy na okna zamknięte, w niezamieszkałych pokojach i smutne wrażenie to na nas czyniło, gdy nagle Malglaive przerwał nasze milczenie, wołając:

— Co za wspaniałość bez pożytku!... Czy wie pan, panie Zaffoni, że można by wzbogacić wyspę, gdyby kupić ten pałac i ogród i założyć tutaj po prostu dom gry, tak jak w Monte Carlo?...

— Nie mów pan tego głośno — odrzekł żywo starzec, kładąc rękę na ramieniu młodego człowieka. — Bądz przekonany, że już o tem myślano.... Niestety! — dodał — to miejsce i tak już popsute.... Ten pałac dla mnie, który znałem mały domek, na gruzach którego on stoi, jest barbarzyństwem.... Mały domek!... Bogaty Wenecyanin w zeszłem stuleciu zbudował go na letnie mieszkanie. Nie było to nic nadzwyczajnego: rodzaj *patio* ze studnią w środku, kilka pokoi otwartych na kurytarz w klasztornym stylu i taras z cytrynowemi drzewami. Ale pnące rośliny pokrywały mury bujnością kwiatów, a gdy bywałem tutaj, mając lat dwadzieścia pięć, u jednego z moich przyjaciół, który mieszkał tu przez letnie miesiące, spędzaliśmy dni rozkoszne, marząc głośno.... I co za marzenia! Cudzoziemiec wygnany z całej Grecyi, nasza ojczyzna wolna i odrodzona!... Zaręczam panu, że gdybym wiedział, że dom gry urządzono w tem miejscu i że ci w Atenach na to się zgodzili — i powtórzył: „ci w Atenach!“ — umarłbym ze wstydu....

(Ciąg dalszy nastąpi)

tylko sąsiednie prowincye pruskie gdzie 1 klm. kw. zamieszkuje 60 osób, ale nawet Francyę, wykazującą przeciętnie 72 mieszkańców na jeden klm. kw.

Na zebraniu rady rolniczej gub. warszawskiej rozstrząsano obszernie sprawę wychodźtwa robotników.

Odbywa się ono w Królestwie w dwóch kierunkach, wewnątrz kraju wędrują robotnicy ze wsi do miast i do większych ognisk przemysłowych i na zewnątrz wydalają się zagranicę w sezonie robót polnych. Ruch ten rzadko odbywa się większemi partyami, najczęściej wyruszają robotnicy w kilku a nawet pojedynczo.

W sprawie wychodźtwa ludności do Niemiec zwrócono w referacie uwagę na następujące ważne okoliczności: Znaczny procent przyrostu ludności wiejskiej i jednocześnie trudne położenie rolnictwa sprawia, że duża część ludności bezrolnej nie może znaleźć pracy w kraju i zmuszona jest zarobkować na obczyźnie. Próby skierowania partyi bandosów do gub. wewnętrznych carstwa nie udały się, albowiem roboty polne trwają tam zbyt krótko, gdy w Prusach ciągną się przez 6 do 8 miesięcy. Wychodźtwo jest więc w tych warunkach złem koniecznem, któremu zapobiedzby mogło tylko podniesienie kultury rolnej w kraju. Tymczasem rolnictwo, trapione z jednej strony współzawodnictwem zbożowem prowincyi wschodnich państwa z powodu taryf różniczkowych, z drugiej zamknięciem granicy dla wywozu bydła, jest w położeniu krytycznem i nie może korzystać z nadmiaru rąk roboczych, którego nie może też spożytkować przemysł fabryczny. Taki stan rzeczy trwać musi, dopóki nie zostanie usunięte podtrzymywane sztucznemi taryfami kolejowemi współzawodnictwo zbożowe dalekiego wschodu, tamujące rozwój miejscowego rolnictwa. Gdyby znalazło się ono w warunkach dogodniejszych, wystarczyłoby zajęcia dla wszystkich rąk roboczych, poszukujących pracy.

Referat kończy się szeregiem wniosków, które mają być przedstawione wyższej władzy. Jeden z tych wniosków domaga się wzbronienia wychodźtwa zagranicę nieletnim, ze względu na zgubne oddziaływanie tych wędrówek na młodzież pod względem moralnym; drugi zaś utworzenia specyalnych agentur w Niemczech, któreby się opiekowały tam robotnikami i chroniły ich od wyzysku ze strony tamtejszych przedsiębiorców.

Z Berlina.

(Echa głosowania w parlamencie nad nową taryfą celną. — Nowa broszura. — Awanturnica).

Berlińska *Germania* podaje wedle zapisów stenograficznych wynik głosowania z trzeciego czytania taryfy cłowej. Z Polaków głosowali za: pp. Cegielski, dr ks. Jażdżewski, dr. Komierowski, hr. Kwilecki, książę Radziwiłł, razem 5. Przeciw: nikt. Nieobecnymi byli pp.: adw. Chrzanowski, Czarliński, książę Czartoryski, dr. Z. Dziembowski, Głębocki, dr. Krzymiński, Neubauer, Janta-Połczyński, Wolszleger, razem 9.

Wynik głosowania robi wrażenie chęci wstrzymania się od niego. Wniosek taki postawiono w Kole, ale nie przeszedł. Dopiero większość wykonała go przy samem głosowaniu.

Pomiędzy agraryuszami niemieckimi umiarkowanego i skrajnego odcienia nastąpił jawny rozłam z powodu zajętego przez nie stanowiska w obec wniosku Kardorffa w parlamencie. Przeciwko wnioskowi kompromisowemu głosowało z 74 konserwatystów 21, a ze sztabu zdeklarowanych agraryuszów czterech.

W imieniu tej mniejszości zapowiedział jej przywódca Wangenheim otwartą wojnę konserwatystom, na co nie mniej ostro odpowiedział mu hr. Kardorff, że w podjętej walce większość rolników ma za sobą, a ci nie dadzą zmieść się z powierzchni, jak głosi Wangenheim.

Pod tytułem „Die deutsche Staatsprache“ wydał znany profesor Uniwersytetu berlińskiego Zorn, który wiedzę swoją prawniczą oddał na usługi hakatyzmu, nową broszurę, skierowaną znowu przeciwko prawom ludności polskiej w państwie niemieckiem i językowi polskiemu. — Jest to niejako dalszy ciąg dawniejszej broszury, gromiącej najwyższy trybunał administracyjny za to, że zebraniom polskim przyznał prawo używania polskiego języka.

Wszystko, cokolwiek hakatyzm zdołał wymyślić przeciwko językowi polskiemu, zebrane jest w tej publikacyi. Autor występuje raczej jako skostniały jurysta, który nie zna żadnych względów życiowych, względów sprawiedliwości i słuszności, tylko literę prawa i to naciąganą pod każdym względem. Dla niego Polacy nie mają żadnych praw politycznych, nie wolno im korzystać z jasnych paragrafów traktatów i przyrzeczeń królewskich

Mimo to prof. Zorn nie potrafił konsekwentnie przeprowadzić swej tezy antypolskiej do końca. Przyznaje więc, że n. p. na pograniczach państwa znajomość innych języków, prócz państwowego, „może być bardzo przydatną dla urzędnika“, ale to ma być „korzyścią przypadkową“, nie prawną. Bo pruski urzędnik obowiązany jest znać tylko język państwowy.

Następnie i poczcie przysługuje, wedle prof. Zorna tylko język niemiecki; wszelkie listy, nieadresowane po niemiecku, powinny być wykluczone z ruchu dostawczego. Ale i on przyznaje, że możliwe są ustępstwa, choć to jest sprawa polityczna, nie prawna.

Prasa berlińska zajmuje się w tej chwili bardzo wiele osobą aktorki niemieckiej, Elizy Schabelsky, która podczas swojego pobytu w Petersburgu puściwszy w obieg weksle na znaczną sumę z podpisem byłego rossyjsk. wiceministra skarbu Kowalewskiego, stała się powodem jego dymisyi. Mniej więcej przed dziesięciu laty występowała ona na scenie berlińskiej. Była wówczas w przyjaźni z Pawłem Lindauem, wpływowym wtedy krytykiem, a dziś dyrektorem jednego z berlińskich teatrów. Po zerwaniu, przyszło do publicznego skandalu, w którym sympatye publiczności były przeważnie po stronie artystki. Skandal przybrał takie rozmiary, że Lindau był zmuszony opuścić Berlin i wyjechać na czas pewien do Ameryki. Także z wydawcą *Zukunft*, Maksymilianem Hardenem, pozostawała p. Schabelsky w zażyłych stosunkach. Później porzuciła scenę i poświęciła się literaturze. Ale wszystko, co pisała, było pamfletem. Jeden z jej utworów portretuje Pawła Lindaua w niezbyt pochlebnych, lecz natomiast bardzo wyraźnych konturach. Przed kilku laty p. Schabelsky opuściła Berlin i udała się do Petersburga, gdzie zawiązała bliższe stosunki z rozmaitemi wpływowemi osobistościami, a między innymi z p. Kowalewskim.

KRONIKA

Lwów, 19 grudnia.

— **W pałacu sejmowym** u Marszałkowstwa hr. Potockich odbył się wczoraj obiad, na który otrzymało zaproszenie kilkanaście osób. Po obiedzie odbył się raut muzykalny, którego piękną ozdobą była gra na skrzypcach panny Hildy Stromenger. Młoda i utalentowana amatorka, wnuczka b. Prezydenta apelacyi bar. Schenka, uczyła się najpierw tutaj u Wolfsthala, obecnie od roku przebywa w Pradze, gdzie kształci się pod kierunkiem sławnego profesora konserwatoryum Sefcyka; z jego szkoły wyszli już tacy mistrze, jak Ondrziceck, Kubelik i inni. Panna Stromenger powraca jeszcze na rok do Pragi, a potem poświęci się zawodowi koncertantki. Wczoraj przy wybornem akompaniamencie swej siostry odegrała z wielką siłą uczucia, wdziękiem i niezwykłą już biegłością techniczną kilka utworów Vieuxtempsa, Maksa Brucha i Wieniawskiego. Śpiew majora bar. Leonardiego i piękna gra na fortepianie JE. Prezydenta Tchorznickiego zakończyły ten miły i pełen estetycznych nastrojów wieczór.

— **Z kolei państwowych.** Komisarz budowy maszyn w Czerniowcach Fryderyk Fröhlich, przeniesiony został do kierownictwa ogrzewalni w Hütteldorf.

— **Mianowanie.** Rada m. Lwowa na wczorajszem tajnem posiedzeniu nadała posadę starszego nauczyciela w szkole ludowej im. Piramowicza Władysławowi Kaczor-Batowskiemu.

— **Przeniesienia.** Rada m. Lwowa przeniosła starszych nauczycieli: Michała Mykietyna ze szkoły im. Sienkiewicza do szkoły im Mickiewicza, a Józefa Kwiatkowskiego ze szkoły im. Sienkiewicza do szkoły im. Staszica.

— **Zakład wodociągowy miejski.** Magistrat m. Lwowa na odbytem onegdaj posiedzeniu uchwalił ustanowić w miejskim zakładzie wodociągowym następujący etat urzędników:

1. Kierownik w randze VIII z płacą 4400 K., dodatkiem funkcyjnym 1200 K. i dodatkiem aktywalnym 720 K., razem 6320 K.; 2. 1 adjunkt w randze IX z poborami tej rangi; 2. dwaj rurnicy w randze XI z dodatkiem 400 K.; 4. 1 kontrolor wodomierzy w randze XI; 5. 1 manipulant w randze XII; 6. 1 kontrolor instalacyi w XII randze. Ponadto ustanowiono etat woźnych i służby w liczbie kilkunastu osób. Co do kwalifikacyi wymaganej, kierownik i adjunkt mają być dyplomowanymi inżynierami wydziału mechaniki, rurnicy mają mieć ukończone szkoły średnie i odpowiednią praktykę, wreszcie kontrolor instalacyi ma być absolwowanym uczniem Szkoły przemysłowej.

Etat powyższy ustanowiony został na podstawie wniosków komisyi wodociągowej.

— **Powszechne wykłady uniwersyteckie.** W sobotę, dnia 20 b. m., o godzinie pół do 8 wieczorem w Zakładzie chemicznym Uniwersytetu, ul. Długosza 6, p. J. Tenner: „O sztuce czytania“: O wyrazach rdzennych.

W Szkole realnej, ul Kamienna 2, o godzinie pół do 8, docent Uniw. dr. A. Winiarz: „Ustrój społeczny i polityczny Polski“: Reformy Sejmu czteroletniego i Konstytucya Trzeciego Maja.

— **Zasiłki dla ubogich uczniów.** Wydział krajowy w porozumieniu z Radą szkolną krajową udzielił następujących zasiłków z uchwalonego przez Sejm ryczałtu w kwocie 1200 K. dla polskich i ruskich Towarzystw opiekujących się ubogimi uczniami: Tow. pomocy naukowej we Lwowie 250 K., Tow. dwucentowych wkładek w Przemyślu 100. Tow. ruskiemu „Rusłan“ we Lwowie 150, „Szkilna pomicz“ we Lwowie 150, „Szkilna pomicz“ w Stanisławowie 150, „Szkilna pomicz“ w Kołomyi 150, „Szkilna pomicz“ w Tarnopolu 150, „Szkilna pomicz“ w Samborze 100 K

— **Z powodu zawiei śnieżnej** wstrzymano ruch ogólny na szlaku Dolina-Wygoda w dniu 18 b. m., przypuszczalnie na 3 dni.

— **Zjazd delegatów** Towarzystwa Szkoły ludowej odbędzie się we Lwowie w dniach 1 i 2 lutego 1903.

— **Walne zgromadzenie** członków „Macierzy szkolnej“ odbędzie się w sobotę, 20 b. m., o godzinie 1 po południu w sali Domu narodnego w Cieszynie.

— **Kasyno urzędnicze** we Lwowie urządza w sobotę, 20 b. m., w sali własnej przy ul. Hetmańskiej 12, uroczysty wieczorek ku uczczeniu pamięci Adama Mickiewicza. Wstęp dla członków i ich rodzin wolny. Początek o godzinie 7 wieczorem.

— **Uroczysty wieczór** ku uczczeniu Adama Mickiewicza odbył się w tych dniach w lwowskiem seminaryum nauczycielskiem żeńskiem.

— **Z Kasyna miejskiego.** We środę, 24 b m., o godzinie 12 w południe wspólny opłatek. Listą otwarta do poniedziałku, 22 b. m. włącznie.

— **Członkowie Koła literacko-artystycznego** i Związku artystów i architektów łamać się będą opłatkiem we środę, 24 b. m., o godzinie pół do 2 po południu. Zebrania tego rodzaju cieszyły się dotąd zawsze liczną bardzo frekwencyą członków i przyjaciół „Koła“, którzy i w roku bieżącym serdecznie będą podejmowani przez wydział „Koła“.

— **Na gwiazdkę** dla biednej dziatwy szkolnej, pozostającej w domach opieki Towarzystwa „Związek rodzicielski“, nadesłali dotąd dary w pieniądzach i rzeczach: pp. Zagórska Marya, Viebig Herman, Morawska M. ze Susławic, Pliszewska, Matkowska, Seligerowa z Winnik, Sajacowa, Schweizerowa, Janowska, Balzerowa Oswaldowa, radca Jakubowski, prof. dr. Ciesielski, Paszkowiczowa, Krzymowska, Dworska, prezydentowa Michalska, Wertschówna, Graflówna, firma „O. T. Winkler i Syn“, firma „Oberski i Kauczyński“ i uczenice szkoły wydziałowej im. królowej Jadwigi. Wszystkim ofiarodawcom składa wydział Towarzystwa serdeczne podziękowanie.

Gwiazdka odbędzie się w sobotę 20 grudnia w szkole im. Staszica, o godzinie 3·30 po południu, wraz z uroczystością otwarcia domów opieki.

— **Edykt** c. k. Namiestnictwa co do tymczasowego podziału dorzecza Seretu na rewiry rybackie, zamieszczony jest w „Dzienniku urzędowym“ dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej*.

— **Ruska ukraińska** młodzież akademicka wniosła wczoraj do senatu Uniwersytetu lwowskiego prośbę, o zarządzenie dla niej powtórnego aktu imatrykulacyi z odczytaniem roty ślubowania „w języku ukraińskim“.

— **Ekscesy.** Wczoraj wieczorem urządzali Starorusini wieczornicę św. Mikołaja w sali Domu narodnego. Gdy przed godziną 8 poczęła na wieczornicę tę napływać publiczność, garstka młodzieży „ukraińskiej“, ustawiwszy się naprzeciw gmachu, obrzucała przechodzące kobiety i dzieci obelgami i śniegiem. Na wieść jednak, że zawiadomiona o ekscesach policya, jest już w drodze do miejsca wypadku, eksceденci rozpierzchli się.

△ **Kradzież na poczcie.** W urzędzie pocztowym w Szczercu skradziono — jak to już przed kilku dniami donieśliśmy — rozmaitych marek pocztowych na ogólną kwotę 1200 K. Sprawcy na razie nie udało się wykryć.

Wczoraj dopiero jeden z agentów policyjnych przytrzymał w jednej z tutejszych trafik niejakiego Jana Petryja, czeladnika ślusarskiego ze Szczerca, w chwili, gdy usiłował sprzedać marki pocztowe wartości 160 K. Petryj aresztowany przyznał się do kradzieży.

— **Zmarli** w ostatnich dniach: w Przemyślu, Stanisław Dobiński, weteran z r. 1863, w 59 roku życia.

W Stanach, Józef Komorowski, właściciel dóbr, w 42 roku życia.

W Urożu, Jan Komarnicki, właściciel dóbr, weteran z r. 1831, w 92 roku życia.

W Czerniowcach, Andrzej Flocea, burmistrz miasta Kimpolunga.

— **Rada m. Krakowa** uchwaliła wczoraj na wniosek radnego Seinfelda wystosować do Sejmu w najbliższej sesyi petycyę o poczynienie energicznych kroków w sprawie opróżnienia Wawelu.

Radny Guńkiewicz przedłożył wniosek o wybranie specyalnej komisyi, którаby miała się zastanowić nad tem, czy i w jaki sposób teatr krakowski w razie rozwiązania obecnego kontraktu dzierżawnego, ewentualnie po ukończeniu 6-letniego okresu dzierżawy, ma być prowadzony we własnej administracyi, czy też ma być dalej wydzierżawiony, oraz, czy i jakie należy umieścić nowe postanowienia w przyszłym kontrakcie dzierżawy. Dalej ma ta komisya ewentualnie porozumieć się z Radą miasta Lwowa, czy i pod jakim warunkiem i w jakich granicacach byłoby możliwe połączenie administracyi teatru krakowskiego i lwowskiego, jeżeliby oba miasta zdecydowały się na prowadzenie owych teatrów w własnym zarządzie. — Wniosek ten przekazano sekcyi prawniczej.

Rada uchwaliła dalej zgodzić się na pomnożenie tutejszej straży wojskowo-policyjnej z 195 na 398 ludzi pod warunkiem, że Rząd zniży opłacany na utrzymanie straży dodatek z 35 procent na 25 procent, oraz jeżeli Rząd odstąpi od roszczenia do gminy podniesionego na kwotę 180.000 koron z tytułu pomnożenia w roku 1893 straży policyjnej o 76 żołnierzy bez poprzedniego porozumienia się z gminą.

— **Tow. lekarskie krakowskie** dokonało we środę wyboru zarządu na rok 1903. Prezesem wybrany prof. dr. Julian Nowak, wiceprezesem prof. dr. Aleksander Rosner, sekretarzem stałym dr. Eugeniusz Borzęcki, sekretarzem dorocznym dr. Stanisław Dobrowolski, bibliotekarzem dr. Adam Wrzosek, redaktorem *Przeglądu lekarskiego* dr. August Kwaśnicki. W skład komisyi redakcyjnej weszli: dr. Maksymilian Cercha, prof. dr. Stanisław Ciechanowski, prof. dr. Jan Raczyński i prof. dr. Rudolf Trzebicky.

Do rady zawiadowczej Tow. lekarskiego galicyjskiego wybrani: prof. dr. Gluziński i prof. dr. Mars; do komisyi kontrolującej: dr. Łepkowski i dr. Mączka. Do komisyi mającej się zająć sprawą jednorazowej nauki należą: prof. Bujwid, prof. Cybulski, radca Dworu dr. Jordan, dr. Jan Landau i dr. Surzycki.

— **Z Izby sądowej.** Z Krakowa donoszą nam: Rozprawa o bankructwo „Piekarni hygienicznej“ zakończyła się zasądzeniem „upełnomocnionego sekretarza“ i pełnomocnika rady nadzorczej Karola Jahna za występek lekkomyślnej krydy na 8 miesięcy ścisłego aresztu, a dyrektora zarządcy piekarni Wojciecha Koteckiego za usunięcie towarów z pod zajęcia sądowego na 20 koron grzywny, ewentualnie 2 dni aresztu. Dwóch innych oskarżonych uwolniono.

— **Smierć pod kołami pociągu.** Z dyrekcyi kolei państwowych donoszą nam: Dnia 17 b. m. wysiadła na stacyi Munina (odnoga kolei z Jarosławia do Sokala) z pociągu nr. 22 kobieta nazwiskiem Anna Szostkiewicz. W tej chwili wśród zamieci śnieżnej przejechał przez tę stacyę pociąg pospieszny nr. 5, pod którego kołami poniosła śmierć na miejscu Szostkiewiczowa. Na stacyi Munina podróżnym ani wsiadać, ani też wysiadać nie wolno.

Szostkiewiczowa — jak następnie stwierdzono — była nauczycielką w Jaśle i jak się zdaje, przyjechała w odwiedziny do nauczycielki w Muninie panny Radwan.

— **Złote wesele.** Z Wiednia donoszą: Dnia 1 stycznia obchodzić będzie złote wesele najstarszy adjutant Najj. Pana, generał-porucz. bar. Weckbecker, którego córka jest małżonką Prezydenta wyższego sądu krajowego we Lwowie i członka Izby panów, JE. dr. Aleksandra Tchorznickiego.

— **Skandal w teatrze katowickim.** W tych dniach upiło się kilku artystów miejskiego teatru w Katowicach tak dalece, że przedstawienie musiano odwołać w ostatniej chwili. Na dobitek artyści pobili się za kulisami. Dla uśmierzenia walki musiano zawołać policyantów, którzy dwóch uczestników walki zaprowadzili na policyę.

— **Trzęsienie ziemi** dało się we środę uczuć w Lublanie.

— **Bankructwa.** Z Budapesztu uciekł w tych dniach właściciel wielkiej fabryki wyrobów metalowych, Leonard Kamermeyer. Pasywa jego wynoszą 160.000 K. Rozesłano za Kamermeyerem listy gończe, gdyż oskarżają go o podstępną krydę.

Wielki dom bankowy w Lipsku, Künnecke zbankrutował. Pasywa wynoszą około 2 miliony marek. Wierzycielom zaproponowano 35 prc.

— **Katastrofa kolejowa.** Z Rygi donoszą: Skutkiem gęstej mgły pociąg towarowy zderzył się onegdaj w pobliżu Rygi z pospiesznym pociągiem osobowym, złożonym z nowych wagonów średnio-azyatyckiej kolei. Skutkiem zderzenia nastąpił wybuch benzyny, znajdującej się w jednym z wagonów towarowego pociągu. Wybuch benzyny spowodował pożar, w którym spłonęło kilka wagonów. Ze służby kolejowej 4 ludzi odniosło dosyć ciężkie obrażenia. Straty wynoszą około 100.000 rubli.

— **Strejk.** Z Wrocławia telegrafują: Na Szląsku górnym w kopalni hr. Schaffgotscha zastrejkowali wszyscy górnicy. Są to przeważnie Polacy.

— **Morderstwo dla rabunku.** Z Berlina donoszą, że wczorajszej nocy zamordowano tam w domu przy ul. Rosenthala 60-letnią kupcowę Budnigową dla rabunku. Sprawców dotychczas nie wykryto.

— **Fałszywe stumarkówki.** W banku Rzeszy przytrzymano znów w tych dniach 6 fał-

szywych stumarkówek. Noszą one nr. 2,273.075 C i wodny znak kontrolny F. Wykonane są sposobem heliograficznym, a czerwone żyłki są naklejane.

— **Sprawa Humbertów**. Z Lizbony donoszą do Londynu, że detektywi francuscy wykryli brata pani Humbertowej, Romana Daurignaca na wyspie Madeirze właśnie w chwili, kiedy zamierzał z wyspy odpłynąć. Depesza nie dodaje, czy go aresztowano.

— **Nowe marki amerykańskie**. Z d. 1 stycznia 1903 w Stanach Zjednoczonych wprowadzone będą nowe marki pocztowe 2 i 8 centowe. Na markach dotychczasowych widnieje popiersie Waszyngtona, wykonane według posągu rzeźbionego przez artystę francuskiego Houdona, a znajdującego się w parku Richmond. Na nowej marce 2-centowej odtworzony będzie słynny portret Waszyngtona, dzieło wybitnego malarza amerykańskiego G. Ch. Stuarta, a na marce 8 centowej wizerunek małżonki Waszyngtona. Nadto na obu markach znajdować się też będzie flaga amerykańska.

Kronika prowincyonalna.

— **Krosno**. (*Jubileusz Ojca św.*). Staraniem komitetu pań odbył się tutaj w ubiegłą niedzielę uroczysty obchód ku uczczeniu jubileuszu 25-letniego pontyfikatu Ojca św.

— **Tarnów**. (*Gwiazdkowa wystawa obrazów)* Na kilka dni przed wigilią Bożego Narodzenia otwartą zostanie tutaj gwiazdkowa wystawa obrazów. Wystawa zawierać będzie oryginalne obrazy olejne, akwarele, pastele i rysunki, studya, portrety, krajobrazy, szkice, tudzież kilka wiernych kopij słynnych arcydzieł galeryj zagranicznych.

Czysty dochód otrzymany ze wstępu, przeznaczony jest na dom dla nieuleczalnych. Wystawa mieścić się będzie w ogrzanym pawilonie przy placu Sobieskiego.

— **Przemyśl**. (*Zamach samobójczy*). W jednym z tutejszych hoteli usiłował onegdaj odebrać sobie życie dwoma wystrzałami z rewolweru Michał R., oficyalista prywatny. Ciężko rannego odwieziono do szpitala powszechnego. Przyczyna zamachu samobójczego niewiadoma.

— **Przemyśl**. (*Wyrodna matka*). We wtorek, dnia 16 b. m., około godziny 1 po południu znaleźli ślizgający się chłopcy przy ul. Długiej w Przemyślu pod mostkiem zmarznięte zwłoki dziecka, owiniętego w poduszeczkę. Zawiadomiona o wypadku policya, poszukuje energicznie wyrodnej matki.

Notatki literacko-artystyczne.

„Sztuka“ w Wiedniu. Wystawa Stowarzyszenia „Sztuka“ w „Secesyi“ wiedeńskiej, obok niezwykłego powodzenia moralnego, ma też i znaczny sukces materyalny. Dotąd — jak z Wiednia donoszą — zakupiono 12 dzieł większych i wiele mniejszych. Między innymi Najd. Arcyksiążę Karol Stefan z Żywca nabył „Młyn“ Ruszczyca i pejzaż Stanisławskiego. Pan Minister oświaty zakupił z przeznaczeniem dla Muzeum narodowego w Krakowie Szymanowskiego grupę „Mickiewicz“, pejzaż Stanisławskiego i Laszczki rzeźbę „Chłopka“. Drugą „Chłopkę“ tegoż artysty nabył poseł dr. Rapoport, który oprócz tego kupił jeszcze portret Laszczki, wykonany przez Wyczółkowskiego. JE. Chłędowski nabył również Wyczółkowskiego portret podwójny: własny i Laszczki. Każdy prawie z artystów sprzedał część wystawionych dzieł, a pamiętać należy, że znaczna część ich pierwej już znajdowała się w rękach prywatnych, jak n. p. wszystkie płótna Chełmońskiego.

„Die neue Richtung“ (Nowy kierunek), pod tym tytułem wyszła książka, napisana przez Pawła Goldmanna, zajmującego obecnie jedno z pierwszych miejsc wśród młodej generacyi krytyków. — Książka jest zbiorem artykułów o teatrze, w których autor zwalcza tak zwany „nowy kierunek“ w sztuce. Goldmann ostro zwłaszcza atakuje Hauptmanna, jako najwybitniejszego reprezentanta tego kierunku.

W Peszcie przedstawiono od dawna oczekiwaną operę Goldmarka p. t.: „Götz z Berlichingen“. Powodzenie było średnie; w ogóle opera, jakkolwiek piękne zawiera ustępy, zdradza już pewne znużenie sędziwego twórcy „Królowej Saby“, któremu nie zawsze dopisuje natchnienie.

W Berlinie koncertował nasz Miecio Horszowski z wielkim sukcesem. Krytyka unosi się nad fenomenalnym chłopcem.

W Frankfurcie umarł wybitny niemiecki dziennikarz dr. Stern, naczelny polityczny redaktor *Frankf. Ztg.* Zmarły przez długie lata zwalczał Bismarcka i jego wewnętrzną politykę.

Repertoar teatru miejskiego we Lwowie.

Dziś, w piątek po raz pierwszy „Słodka dziewczyna“, operetka w 3 aktach Aleksandra Landesberga i Leona Steina, muzyka Henryka Reinhardta, przekład A. Kitschmana. — Nowa wystawa.

Jutro, w sobotę po raz drugi „Słodka dziewczyna“, operetka w 3 aktach Aleksandra Landesberga i Leona Steina, muzyka Henryka Reinhardta; przekład Adolfa Kitschmana. Nowa wystawa.

W niedzielę o godzinie pół do 4 po połuduiu „Zbójcy“, tragedya w 5 aktach Fryd. Schillera;

Wieczorem o godzinie pół do 8 po raz trzeci „Słodka dziewczyna“, operetka w 3 aktach Aleksandra Landesberga i Leona Steina, muzyka Henryka Reinhardta; przekład A. Kitschmana. Nowa wystawa.

W poniedziałek po raz drugi „Manowcami“, komedya w 3 aktach z francuskiego Henryka Bernsteina.

We wtorek, ostatnie przedstawienie przed świętami, po raz czwarty „Słodka dziewczyna“, operetka w 3 aktach Aleksandra Landesberga i Leona Steina, muzyka Henryka Reinhardta; przekład Adolfa Kitschmana. Nowa wystawa.

We środę, z powodu Wigilii Bożego Narodzenia, teatr zamknięty.

Repertoar „Filharmonii“ lwowskiej.

W sobotę dnia 20 grudnia „Wielki koncert Filharmoniczny“ ze współudziałem Maruszy Czelańskiej, art. opery i Amelii Hellerówny, wiolinistki.

Program I. 1. Nicolai: uwertura do opery „Wesołe kumoszki z Windsoru“. 2. H. Wieniawski: „Drugi koncert D-moll“, odegra z tow. orkiestry Amelia Hellerówna. 3. Mascagni: arya Santuzzy z opery „Cavalleria rusticana“, odśpiewa M. Czelańska. — II. 1 Berlioz: „Taniec błędnych ogników“. 2. a) Paganini: „Moise“, b) Ries: „Moto perpetuo“, odegra A. Hellerówna. — III. 1. a) J. Gall: „Bolero“, b) Niewiadomski: „Czarne oczy“, odśpiewa M Czelańska. 2. Grieg: „Norweskie tańce“ (nr. 4).

W niedzielę, 21 grudnia „Koncert popularny“.

ANKIETA

w sprawie nauczania propedeutyki filozoficznej w gimnazyach.

Dziś o godz. 10 przed poł. rozpoczęły się w sali posiedzeń Rady szkolnej krajowej, obrady Ankiety w sprawie nauczania propedeutyki filozofii w gimnazyach.

Celem obrad jest zastanowić się, w jaki sposób należałoby zastosować naukę propedeutyki do ostatnich instrukcyi ministeryalnych z r. 1900 i spożytkować dla niej nowsze zdobycze wiedzy i doświadczenia w szkole poczynione, a to tem bardziej, że w czasach ostatnich pojawiły się publikacye, poświęcone tej gałęzi nauki.

W związku z tem pozostaje także kwestya podręczników dla tego przedmiotu.

W Ankiecie biorą udział: Dr. Maurycy **Straszewski**, prof. wszechnicy Jagiellońskiej w Krakowie, dr. Kazimierz **Twardowski**, prof. wszechnicy we Lwowie, radca dr. Leon **Kulczyński**. dyr. gimn. św. Anny w Krakowie, radca Tomasz **Sołtysik**, dyrektor III gimn. w Krakowie, Jan **Doroziński**, prof. gimn. w Tarnowie, ks. dr. Aleksander **Pechnik**, prof. IV gimn. we Lwowie, ks. Jakób **Nuchowski**, T. J. prof. pryw. gimn. OO. Jezuitów w Bąkowicach pod Chyrowem, radca dr. Ludwik **Kubala**, prof. gimn. Franciszka Józefa we Lwowie, dr. Mikołaj **Sabat**, prof. gimn. w Stanisławowie, dr. Tadeusz **Mandybur**, prof. gimn. I we Lwowie, Karol **Wróblewski**, prof. gimn. w Stryju, oraz członkowie Rady szkolnej krajowej. Ks. dr. Stefan **Pawlicki**, prof. wszechnicy Jagiellońskiej, doniósł telegraficznie, że stan zdrowia nie pozwala mu wziąć udziału w Ankiecie.

Obradom przewodniczy p. Wiceprezydent Rady szk. kraj. dr. Edwin **Płażek**.

P. Przewodniczący zagajając zebranie podniósł, że obejmując swój urząd przed rokiem, uważał sobie za obowiązek zająć się sprawą uregulowania nauki propedeutyki filozoficznej i wprowadzenia jej na właściwe tory, a to tem bardziej, że sprawa ta oddawna leży u nas odłogiem. W przekonaniu tem utwierdziły go najnowsze publikacye, poświęcone tej sprawie przez prof. Straszewskiego i Wróblewskiego. Pragnie również zasięgnąć opinii mężów zajmujących się filozofią, w sprawie wydania Chrestomatyi z dzieł wybitnych filozofów obcych i naszych, których zadaniem byłoby wprowadzenie uczniów do lektury dzieł filozoficznych. Chrestomatye takie, zdobyły sobie ogólne uznanie w gimnazyach z niemieckim językiem wykładowym. Również ważna jest kwestya uzyskania dobrych podręczników, tem aktualniejsza, że obecnie brak zupełnie podręcznika do nauki logiki. W końcu wyraził p. Przewodniczący niepłonną nadzieję, że obrady niniejsze zostaną uwieńczone pożądanym skutkiem i udzielił głosu referentowi dyr. dr. Franciszkowi Majchrowiczowi. — Referent rozpoczął rzecz swą historycznym poglądem na naukę propedeutyki filozoficznej w szkołach średnich, przyczem zaznaczył, że w Polsce nauczanie filozofii w szkołach bierze swój początek już około roku 1740 za czasów Konarskiego. W szkołach pijarskich uczono logiki, etyki i metafizyki. Poza obrębem szkół pijarskich panowała wszechwładnie filozofia scholastyczna aż do reformy, zaprowadzonej przez Komisyę Edukacyjną z r. 1773.

Przechodząc do rzeczy samej podniósł, że za podstawę obrad ankiety niniejszej winny posłużyć następujące pytania, rozbierane zresztą mniej lub więcej wyczerpująco przez wszystkich tych, którzy w ostatnich czasach kwestyą reformy nauki propedeutyki filozoficznej w gimnazyach się zajmowali. Pytania te są:

1. Czy porządek nauczania logiki i psychologii stosowanej dzisiaj w naszych gimnazyach ma być nadal zachowany, czy też przeciwnie należałoby psychologii uczyć w kl. VII. a logiki w kl. VIII.?

2. W jaki sposób możnaby w najkrótszym czasie przyjść do dobrych podręczników dla nauki propedeutyki filozoficznej?

3. Jak przysposobić nauczycieli ukwalifikowanych dla tych przedmiotów?

4. Jakich środków użyć należy, celem zapewnienie tej nauce należytej skuteczności?

Sama sprawa układu podręczników, ich treści i sposobu przedstawienia materyału naukowego, nie może być z natury rzeczy przedmiotem obrad ankiety, — zadanie to przypadnie komisyi wybranej z łona ankiety, w skład której wejdą ludzie fachowi i przedstawiciele tej nauki, oraz profesorowie szkół średnich.

Skuteczność jednak nauki zawisła w pierwszym rzędzie od nauczycieli.

W ważnej sprawie przysposobienia nauczycieli uzdolnionych do udzielania tych nauk w gimnazyach przedkłada referent zgodnie z wywodami prof. Straszewskiego w rozprawie „Propedeutyka filozofii w naszych gimnazyach“ następujące tezy:

1. zachęcić uczniów Uniwersytetu do poświęcenia się filozofii ścisłej, przez nadanie im odpowiednich stypendyów;

2. w Seminaryach filozoficznych należałoby więcej, jak dotąd, poświęcać czasu na metodykę nauczania filozofii w szkołach średnich;

3. pożądane byłoby czytanie metodyki tych nauk, którąby mogła być wynikiem ćwiczeń Seminaryum, kierowanego przez fachowego profesora;

4. aby nauczycielom filozofii dać sposobność dalszego kształcenia, należy urządzić kursa wakacyjne na obu krajowych Uniwersytetach, a jeżeliby to było możliwe, i wiedeńskim, w których obznajamiano by ich z naszemi zdobyczami nauki;

5. zdolniejszych i gorliwszych nauczycieli należałoby wysyłać od czasu do czasu za granicę, celem odbycia studyów pod kierunkiem wybitnych uczonych i podjęcia prac w instytutach psychologicznych.

Nie można się natomiast zgodzić na żądanie, by uczynić propedeutykę filozoficzną przedmiotem egzaminu dojrzałości. — Egzamin ten i tak już przeciążony rozmaitymi przedmiotami — pozyskałby przez to zamiast nowego środka do poznania dojrzałości umysłowej ucznia, nowy środek do obciążenia pracą pamięci młodzieży.

W dyskusyi zabiera głos profesor dr. Twardowski, — posiedzenie trwa dalej.

Zakończenie strejku aptekarskiego.

Dzisiaj przed południem odbyła się u krajowego referenta sanitarnego ponowna konferencya w sprawie strejku aptekarskiego. Oprócz radcy Dworu dr. Merunowicza i lekarza powiatowego dr. Krzyżanowskiego, wzięli w konferencyi udział: imieniem gremium aptekarskiego Galicyi wschodniej pp. Piepes-Poratyński i Sklepiński, — a imieniem gremium aptekarskiego Galicyi zachodniej pp. Łuczko i Mikucki, — z ramienia zaś komitetu wykonawczego współpracowników aptekarskich pp. Śmieszek, Demand i Jawornicki. Na konferencyi tej zawarto następującą **umowę** między reprezentantami aptekarzy i delegatami komitetu wykonawczego współpracowników aptekarskich:

1. Wszystkie spory zasadnicze wynikające ze stosunku służbowego między aptekarzami a magistrami farmacyi lub asystentami rozstrzyga ostatecznie bez odwołania sąd polubowny, złożony dla każdego gremium z przewodniczącego gremium i jego zastępcy jako reprezentantów aptekarzy i z dwóch magistrów farmacyi do tej sprawy uproszonych przez magistra farmacyi, będącego stroną. Gdyby sąd tak złożony, dla równości głosów nie mógł wydać wyroku, odnosi się we Lwowie do c. k. krajowego referenta sanitarnego, w Krakowie zaś do jednego z profesorów Uniwersytetu wydziału lekarskiego o rozstrzygnięcie. W razie dłuższej przeszkody jednego z lekarzy wybierają obie strony innego lekarza jako superarbitra. Gdyby spór tyczył się jednego z przewodniczących lub zastępców gremium, wchodzi w skład sądu w jego miejsce sekretarz gremialny.

2. Umowa zawarta w celu ukończenia teraźniejszego zaprzestania pracy, przez współpracowników aptekarskich będzie obustronnie szanowaną i przewodniczący komitetu wykonawczego imieniem tegoż komitetu przyrzeka uroczyście działać, by z tego powodu w Galicyi samej nie przyszło do ponownego zaniechania pracy.

3. Z powodu teraźniejszego zaniechania pracy nie może żaden aptekarz odmówić przyjęcia współpracownikowi swemu' przeciwnie jest obowiązany przyjąć wszystkich tych, którzy w dniu 6 grudnia 1902 byli u niego zatrudnieni i nie może magistrowi lub asystentowi wymówić posady aż dopiero 15 lutego 1903 chyba, że zajdą ustawami lub ustanową gremialną uzasadnione powody lub też wyrok sądu polubownego orzeknie rychlejsze wydalenie.

4. Jeżeli tylko wejdzie w życie nowa ustawa gremialna, która przyzna gremiom prawo nakładania na swych członków poborów na rzecz zatrudnionych w aptekach magistrów farm., natenczas obowiązują się już teraz aptekarze płacić do kasy gremialnej za każdego w ich aptekach zatrudnionego współpracownika całodziennego kwotę później oznaczyć się mającą — lecz nie więcej jak 24 koron miesięcznie.

5. Zanim to nastąpi ustanawia się płace minimalne miesięcznie w pierwszem pięcioleciu czynnej służby po magisterium 160 koron, w drugiem pięcioleciu czynnej służby 200 koron, w 11 i 12 roku czynnej służby 210 koron, w 13 i 14 roku czynnej służby 220 koron, w 15 i późniejszych latach 230 koron.

Z chwilą wejścia w życie dodatków gremialnych, magistrowie w pierwszem pięcioleciu pobierać będą minimalne płace 160 koron, w drugiem i następnych pięcioleciach po 200 koron miesięcznie.

Z chwilą wejścia w życie powyższych płac, ustają wszelkie inne świadczenia ze strony pp. aptekarzy (jak Kasy chorych, podarki noworoczne).

6. Płace wyższe od powyżej wymienionych, które przed 6 grudnia b. r. były ustanowione w poszczególnych aptekach mogą być obniżone dopiero przy zmianie personalu.

7. Jeśli za obopólną zgodą współpracownik ma mieszkanie w domu aptekarza o ile to mieszkanie nie jest pokojem inspekcyjnym, może to być odliczone od płacy w kwocie 20 koron, całkowite zaś wyżywienie liczy się za 60 koron.

8. Dla aptek w miastach z ludnością od 5—20.000 mieszkańców ustanawia się od powyższych płac opust 5 procent; dla aptek zaś w miejscowościach niżej 5000 mieszkańców 10 procentowy opust.

9. Zarządy gremialne obowiązują się wpływać na swych członków, ażeby ubezpieczali pracowników swych w zawodowej Kasie chorych Towarzystwa „Unitas“ w Krakowie.

10. Każdy współpracownik otrzymuje w roku 14 dni urlopu. Czas urlopu pozostawia się obopólnemu porozumieniu.

W obec niniejszej umowy komitet wykonawczy uznaje zaprzestanie pracy ze strony współpracowników za ukończone i obowiązuje się zawezwać natychmiast wszystkich do podjęcia pracy.

Po odczytaniu podpisują wszyscy interesowani

We Lwowie, dnia 19 grudnia 1902.
Imieniem gremium aptekarzy Galicyi wschodniej *Piepes-Poratyński. Sklepiński.* Imieniem gremium aptekarzy Galicyi zachodniej *Łuczko, Mikucki.* Imieniem komitetu wykonawczego farmaceutów galicyjskich *Smieszek, Demand, Jawornicki*“.

W obec zawarcia powyższej umowy strejk współpracowników aptekarskich należy uważać za ukończony.

Rada miasta Lwowa.

(*Posiedzenie z dnia 18 grudnia*).

Na początku wczorajszego posiedzenia, które prezydent dr. **Małachowski** otworzył o godzinie 7 wieczorem, zamianowała Rada, na wniosek r. **Chołodeckiego**, zarządcę aresztów miejskich p. Józefa Maciulskiego oficyalem magistratu *extra statum*.

Z kolei r. dr. **Pisek** w dłuższem przemówieniu wskazując na milionowe wkłady, jakie gmina m. Lwowa poczyniła dla podniesienia stosunków zdrowotnych miasta przez zaprowadzenie wodociągów, wybudowanie rzeźni i rozpoczęcie robót kanalizacyjnych, zauważył, że wszystko to jeszcze nie wystarcza dla ochrony zdrowia mieszkańców Lwowa, jeżeli nie zostaną wypełnione także inne warunki. Mowca przypo-

mniał, że na podstawie dat statystycznych fizykatu miejskiego wszystkie niemal wypadki tyfusu, jakie się zdarzyły we Lwowie, zawleczone zostały z okolic podmiejskich i dalszych: z Sambora, Hołoska, Worochty, Janowa, Lubienia, Stryja, Bochni, Kulparkowa i t. d. Na nic — mówił dr. Pisek — nie przyda się najidealniejsza woda, najidealniejsze urządzenia zdrowotne we Lwowie, jeżeli nie będzie się zważać na okolice przedmiejskie i dalsze i jeżeli nie będzie się kontrolować stosunków zdrowotnych poza obrębem Lwowa. Celem zabezpieczenia Lwowa przed możliwością zawleczenia do niego chorób z okolic podmiejskich i dalszych postawił ostatecznie dr. Pisek następujący wniosek nagły:

„Rada miejska raczy uchwalić: Wzywa się magistrat, by zwrócił się do wysokiego Rządu z przedstawieniem, aby, w obec ciągle powtarzających się przypadków zawleczenia chorób zakaźnych z poza miasta — energiczniej i ściślej zajął się kontrolą stosunków sanitarnych okolic podmiejskich i dalszych, energicznem tłumieniem epidemii, słowem by uczynił wszystko co w tym razie nauka i doświadczenie lekarskie nakazują, by pośrednio poparł dążności stolicy do uzyskania wzorowego hygienicznego stanu".

W głosowaniu uchwaliła Rada tak nagłość jak i sam wniosek.

Z porządku dziennego, po oddaniu rozwózki materyałów drogowych od r. 1903 ponownie w przedsiębiorstwo p. Bolesławowi Darowskiemu, r. dr. Löwenstein referował sprawę rozszerzenia tramwayu elektrycznego i odrzucenia oferty tramwayu konnego.

Po dłuższym, bardzo wyczerpującym referacie postawił w końcu dr. Löwenstein imieniem komisyi elektrycznej następujące wnioski:

„1. Uznać propozycyę „Societa Triestina Tramway", jako niedogodną, a nawet szkodliwą, w obec zakreślonego trwania umowy na 50 lat, włożenia na gminę obowiązku kładzenia nowych szyn, zamierzonego wytworzenia spółki z kapitałami obcymi, a tem samem, jako nie nadającą się do przyjęcia i w skutek tego nie przeprowadzać dalszych pertraktacyj z powyższem towarzystwem.

2. Wybudować we własnym zakresie kosztem około 895.000 kor. nową linię miejskiej kolei elektrycznej od ulicy Hetmańskiej (koło kawiarni wiedeńskiej) do nowej rzeźni.

Nowa ta linia w następujący sposób ma być poprowadzoną:

Od kawiarni wiedeńskiej do teatru miejskiego będzie wybudowaną nowa linia, jako przedłużenie istniejącej linii „Ulica Hetmańska — Park Kilińskiego". Od teatru miejskiego do ulicy szpitalnej nastąpi przerwa linii m. kolei elektrycznej, która będzie szła ulicą Szpitalną, Słoneczną, Zamarstynowską, Panieńską, św. Marcina i Zborowską do nowej rzeźni na Gabryelówce.

Na miejskich gruntach nowej rzeźni na Gabryelówce będzie wybudowaną remiza dla tych wozów kolei elektrycznej, któreby kursowały na tej linii.

3. Zatwierdzić w tym celu opracowany przez dyrektora kolei elektrycznej Tomickiego szczegółowy plan i kosztorys tej nowej linii, opiewający na kwotę 895.000 kor.

4. Wnieść jak najrychlej do Ministerstwa kolei żelaznych podanie o wydanie dla gminy m. Lwowa koncesyi na powyższą nową linię kolei elektrycznej.

5. Upoważnić komisyę elektryczną do przeprowadzenia sfinansowania tej sprawy przez zaciągnięcie pożyczki w jednym z tutejszych zakładów finansowych, obciążając m. zakład elektryczny.

6. Postarać się o koncesyę także na budowę linii miejskiej kolei elektrycznej do gminnego domku w Zamarstynowie, tudzież bądź ulicą Objazd, bądź ulicą Balonową lub św. Marcina do Podzamcza.

7. Odnieść się do „Societa Triestina Tramway" o zezwolenie na krzyżowanie torów kolei konnej przez tory miejskiej kolei elektrycznej, ewentualnie oddać sprawę do rozstrzygnięcia pod sąd polubowny.

8. Wezwać dyrektora miejskiej kolei elektrycznej p. Tomickiego do sporządzenia planów i kosztorysu wymienionych pod 6. linij miejskiej kolei elektrycznej."

W dyskusyi zabierał jedynie głos r. Hudec. Podniósł między innemi, że chociaż firma „Siemens i Halske" oddała rzekomo wozy nie odpowiadające teraźniejszym wymaganiom, to jednak pełnią one już służbę przez lat 9 i dalej jeszcze pełnić będą. Ostatecznie poparł wniosek referenta, poczem Rada wnioski powyższe uchwaliła.

Na tem o godzinie 8 45 zamknął prezydent posiedzenie jawne, zarządzając tajne.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Targ zbożowy.

Lwów, 19 grudnia. Waluta koronowa. Cena za 50 kg. *loco* Lwów. Pszenica gotowa 8·— do 8·50, pszenica nowa 7·75 do 8·—, żyto gotowe 6·50 do 6·75, żyto na termina 6 40 do 6·60, owies obroczny gotowy 6·20 do 6·40, owies obroczny na termina 6 — do 6·25, jęczmień pastewny 5·25 do 5·75, jęczmień browarniczy 5·75 do 6·25, rzepak 9·50 do 9·75, lnianka —·— do —·—, groch pastewny 6·50 do 6·75, groch do gotowania 7·50 do 10·—, wyka 5 75 do 6·—, nasienie lniane —·— do —·—, nasienie konopne —·— do —·—, bób —·— do —·—, bobik 5·75 do 6·—, hreczka —·— do —·—, kukurudza nowa 6 20 do 6 40, kukurudza stara —·— do —·—, chmiel za 56 kilo —·— do —·—, koniczyna czerwona 55·— do 75·—, koniczyna biała 75·— do 125·—, koniczyna szwedzka 65·— do 95·—, tymotka 25·— do 32·—.

Spirytus *loco* za 50 litr. gotowy *paritas* Tarnopol 15·50 do 15·75, za 50 litr. *paritas* Tarnopol na termin 8·10 do 8 25, waranty —·— do —·—, ekskontyngentowy —·— do —·—.

OSTATNIA POCZTA

Dzienniki donoszą z Wiednia, że prezes Koła polskiego p. Jaworski wręczył wczoraj P. Prezydentowi Ministrów dr. Koerberowi memoryał w sprawie emigracyi z Galicyi, wypracowany przez referenta Izby handlowej w Krakowie dr. A. Benisa, na podstawie uchwał powziętych przez komisyę Koła polskiego.

Pp. Jaworski i dr. Roszkowski interweniowali także u P. Ministra rolnictwa w sprawie kreowania na Politechnice lwowskiej katedry rolnictwa i hutnictwa.

Prasa rossyjska poświęca sympatyczne wspomnienia uwolnionemu ze służby, byłemu wiceministrowi skarbu Kowalewskiemu. Był on jednym z najlepszych znawców przyczyn, które sprowadziły zubożenie stanu włościańskiego, obdłużenie szlachty i upadek handlu. Pochodził z Charkowa, gdzie miał sposobność zapoznać się dostatecznie z położeniem chłopów. Jako kierownik statystycznego oddziału departamentu dla rolnictwa i dyrektor departamentu podatków, zebrał bogaty plon w zakresie ekonomicznego życia Rossyi. Dzięki tej znajomości stosunków b. minister skarbu, Wyszniegradzkij, powołał go do komisyi taryfowej, gdzie Kowalewski położył nie małe zasługi około regulacyi taryfy w Rossyi. Także Witte powołał go w r. 1892 do swego ministerstwa, a dziesięcioletnia jego praca przyniosła doniosłe wyniki. Uregulował handel zbożem, zniżył podatki okrętowe, uregulował stosunki handlowe z Persyą i Azyą środkową, przeprowadził wstępne prace do układów handlowych z Niemcami i t. p. i t. p. Do pomocy powoływał zawsze ludzi fachowych ze wszystkich stanów, a to naprowadziło go na teoryę o udziale zastępców stanów w pracach rozmaitych komisyj rządowych. Gdy wybuchły rozruchy chłopskie i przesilenie ekonomiczne. Kowalewski wraz z Wittem doradzał rządowi zwołanie komitetów rolniczych, któreby, składając się z przedstawicieli wszystkich stanów rozpatrzyły przyczyny przesilenia i obmyśliły środki do jego usunięcia.

W. Porta wystosowała do swoich ambasadorów dłuższy okólnik z poleceniem zakomunikowania go gabinetom mocarstw przy których są uwierzytelnieni. Powiedziano w nim między innemi, że W. Porta otrzymała ze strony Austro-Węgier i Rossyi rady co do poprawy stosunków w prowincyach europejskich Turcyi i w skutek tego poczyniła różne zarządzenia. Głównym wszakże powodem niepokojącego położenia w tych prowincyach są komitety macedońskie, posiadające swoją siedzibę w Bułgaryi. W interesie spokoju i ustalenia uporządkowanych stosunków należy tedy w pierwszym rzędzie postarać się o stłumienie tej agitacyi, która daje uczuwać się dotkliwie także ludności chrześcijańskiej.

Z Konstantynopola piszą do *Pol. Corr.*, iż w kołach dyplomatycznych i politycznych przeważa pesymistyczne ocenianie wydanych przez W. Portę zarządzeń w wilajetach europejskich. Uważają je za niedostateczne i niedające wogóle rękojmi, aby mogły nadać pożądany obrót stosunkom w Macedonii.

Relacye konsulów zagranicznych potwierdzają wiadomość o pojawieniu się nowego zbrojnego oddziału we wsi Bobicze okręgu Kastoria. Wysłana przeciw niemu kompania wojska rozbiła go w krwawej potyczce. Zajście to miało smutny epilog. Ludność mahometańska dwóch wsi sąsiadujących z Bobicze napadła po walce na tę miejscowość i dopuściła się oburzających gwałtów. Wiele domów złupiono i spalono a kilkunastu chrześcian wymordowano.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 19 grudnia. *Fremdenblatt* dowiaduje się z Budapesztu: Z dobrze poinformowanych kół nadeszła tu wiadomość z Wiednia, że Najj. Pan zamianował zastępcę szefa sztabu generalnego c. i k. armii, gen. por. Pitreicha c. i k. Ministrem wojny.

Wiedeń, 19 grudnia. Sejm dolno-austryacki został dziś otwarty przemowami Namiestnika i Marszałka.

Wiedeń, 19 grudnia. W procesie Henryka Edmunda hr. Potockiego sędziowie przysięgli zaprzeczyli pytaniu o oszustwo co do faktów odnoszących się do czasu pobytu oskarżonego w Budapeszcie i Hamburgu, natomiast potwierdzili jednomyślnie pytanie co do oszustwa popełnionego na szkodę dwóch emigrantów polskich. Na podstawie tego werdyktu sąd skazał oskarżonego na 2 miesiące zwykłego więzienia.

Budapeszt, 19 grudnia. Na wczorajszem posiedzeniu Izby dep. po załatwieniu ustawy emigracyjnej przystąpiono do obrad nad petycyami w sprawie udzielenia przez państwo subwencyi na pomnik Ludwika Kossutha. Dep. Ratkay domagał się, aby Izba dała dowód, iż nie jest nieprzychylnie usposobiona dla sprawy pomnika, uchwaliła na fundusz pomnikowy chociażby jednego dukata. Prezydent gabinetu p. Szell sprzeciwia się temu wnioskowi, dodając, że nieprawdziwem jest twierdzenie jakoby rząd był przeciwny sprawie pomnika; owszem jest jej przychylny i pragnie, aby jak najprędzej doszła do skutku. Wniosek mniejszości odrzucono.

Poznań, 19 grudnia. *(Tel. pryw.)*. *Dziennik Poznański* pisze: Jak już swego czasu donosiliśmy, policya rozwiązała była zebranie katolickiego Towarzystwa robotniczego w Rybniku (na Szląsku), z tego powodu, że obrady toczyły się po polsku, a policya pozwoliła na nie tylko pod tym warunkiem, że obrady odbędą się po niemiecku. Górnik Dąbrowski, z Rozbarku, wniósł wówczas skargę do wydziału powiatowego, który orzekł, że rozwiązanie zebrania było bezprawnem. Przeciw temu apelowała policya do wydziału obwodowego w Opolu, który właśnie odrzucił zażalenie policyi i zatwierdził orzeczenie wydziału powiatowego.

Posener Tagblatt donosząc o tem zaznacza: „Nasze stanowisko w tej sprawie jest znane i także na wyrok wydziału obwodowego nie możemy się zgodzić".

Berlin, 19 grudnia. Rada związkowa przyjęła na wczorajszem posiedzeniu ustawę o taryfie cłowej w brzmieniu uchwalonem przez parlament.

Petersburg, 19 grudnia. Dziennik urzędowy ogłasza następujący telegram, który car Mikołaj wystosował dzisiaj, jako w dniu swych imienin, do ministra spraw wewnętrznych: „Zarządź pan, aby studenci, skazani za niepokoje na wygnanie na Sybir, powrócili do Rossyi. Mimo, iż na razie nie powinni mieszkać w miastach, w których są Uniwersytety, należy się przecież postarać, by ci młodzieńcy, którzy powrócą, powierzeni byli opiece swych rodzin, ponieważ takie najbliższe otoczenie przyzwyczai ich do porządku".

Rozporządzenie to dotyczy 58 studentów, przebywających obecnie we wschodniej Syberyi.

Petersburg, 19 grudnia. *Nowosti* powtarzają wywody *Fremdenblattu* o ostatnim komunikacie rządu rossyjskiego w sprawie macedońskiej i przemawiają za tem, aby Macedonii nadano zupełną autonomię z generalnym gubernatorem lub księciem na czele, zostającym pod zwierzchnictwem sułtana.

Belgrad, 19 grudnia. Dzienniki donoszą w nadzwyczajnych wydaniach, że rossyjski minister spraw zagranicznych hr. Lambsdorff przybędzie 24 grudnia do Belgradu. Stamtąd uda się hr. Lambsdorff do Niszu, gdzie bawią królestwo. Z Niszu pojedzie do Sofii. Dzienniki witają przybycie ministra z wielką radością, widząc w tem nowy dowód przyjaźni Rossyi dla Serbii i jej królestwa.

Sofia, 19 grudnia. Według doniesień urzędowych, emigracya macedońska na granicy rośnie z dniem każdym. Położenie emigrantów jest rozpaczliwe. Car ofiarował na zapomogi dla nich 10.000 rubli, a również znaczne kwoty na wsparcia dali ks. Ferdynad bułgarski i księżna Klementyna koburska.

Paryż, 19 grudnia. Prezes gabinetu p. Combes zawiesił wypłatę pensyi biskupowi w Nicei; biskup ten ogłosił w dziennikach, że jest jednym z autorów petycyi wystosowanej do parlamentu w sprawie kongregacyj i wyraził zdziwienie, dlaczego nie został ukarany tak, jak inni biskupi.

Madryt, 19 grudnia. *Heraldo* donosi, że Don Carlos zrzekł się swoich praw i pretensyj na rzecz swego syna Don Jaime. — O wypadku tym żywo dyskutują.

Lizbona, 19 grudnia. Doniesienie o aresztowaniu znanego ze sprawy Humbertów Daurignaca, brata pani Humbert, w miejscowości Funchal, jest nieprawdziwe.

Haga, 19 grudnia. W sprawie oświadczenia Cranborna w angielskiej Izbie gmin, wydała komisya, zajmująca się badaniem sprawy cukrowej, orzeczenie, że artykuł 4 brukselskiej konwencyi cukrowej o cłach wyrównawczych w rzeczywistości stosuje się także do angielskich kolonij.

Taszkient, 19 grudnia. Wskutek trzęsienia ziemi miasto Andiszan legło w gruzach. Przeszło 150 osób, przeważnie dzieci, zginęło, 300 jest ranionych, 9000 domów zburzonych. Także okoliczne miejscowości wskutek trzęsienia ziemi uległy zniszczeniu.

Konstantynopol, 19 grudnia. Rumuński poseł, który właśnie powrócił z urlopu, wręczył ministrowi spraw zagranicznych z okazyi zawartego niedawno traktatu handlowego portret króla Karola.

Londyn, 19 grudnia. Parlament wczoraj zamknięto mową tronową, w której wyliczone są najważniejsze zdarzenia roku ubiegłego, jako to zakończenie wojny południowo afrykańskiej, koronacya króla, na na którą przybyło tyle osób z państwa brytańskiego i z całego świata, jak nigdy jeszcze dotąd, dalej obecny konflikt wenezuelski — przyczem wyrażono ubolewanie, że Wenezuela nie zważała na żażalenia rządu angielskiego i zmusiła go do ostrzejszych kroków, — w końcu zawarcie traktatu angielsko-japońskiego, traktat handlowy z Chinami i inne sprawy bieżące, a w szczególności uchwalenie bilu szkolnego.

Nowy Jork, 19 grudnia. Jak donoszą z Limy Francya zażądała od rządu peruwiańskiego wypłacenia sumy 16 milionów franków, którą na podstawie sądu rozjemczego w Lozannie przyznano firmie Dreyfuss w Paryżu. Ponieważ rząd peruwiański na żądanie to nie odpowiedział, przeto poseł francuski postanowił przedsięwziąć ostrzejsze kroki.

Zatarg z Wenezuelą.

Londyn, 19 grudnia. Depesza z Willemstadu donosi, że powstańcy wenezuelscy zbliżają się do Walencyi. Ludność miasta Caracas domaga się ustąpienia prezydenta Castro, który podobno ukrył się. Kilka dzienników donosi z Willemstadu, że były wenezuelski prezydent Andrade przybył tam z Kolumbii.

Waszyngton, 19 grudnia. Donoszą tu, że Francya notyfikowała rządom Niemiec, Anglii i Włoch, że w układach w sprawie zatargu z Wenezuelą musi być uznane pierwszeństwo pretensyj Francyi.

Waszyngton, 19 grudnia. Prezydent Castro dał amerykańskiemu posłowi Bowenowi pełnomocnictwo do pośredniczenia między Wenezuelą a Niemcami, Anglią i Włochami.

La Guayra, 19 grudnia. Wenezuelski okręt transportowy „Ossum", zabrany przez statki niemieckie, został zwrócony, ponieważ był własnością obywatela francuskiego.

Caracas, 19 grudnia. Trzystu wybitnych reprezentantów świata handlowego i finansowego z Wenezueli wręczyło prezydentowi Castro notę, w której wyrażają oburzenie z powodu postępowania Anglii i Niemiec, ale proszą prezydenta, aby ze względu na to, że Wenezuela wojny prowadzić nie może, starał się o załatwienie zatargu w drodze sądu rozjemczego.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 19 grudnia 1902. Zamknięcie giełdy *(Schlusscourse)*. **Godz. 2 min. 30.** Akcye austryackiego Zakładu kredyt. 669·25, Akcye węgierskiego Zakładu kredyt. 706·50, Akcye Anglobanku 268·— Akcye Unionbanku 531·—, Akcye Länderbanku 384·—, Akcye Bankvereinu 448·— Akc. Bodencredit 917·—, Akcye galicyjsk. Banku hipotecznego 536·—, Akcye Kolei państwowych 673·—, Akcye Kolei Południowej 63 50 Akcye Tramway *A)* —·—, Akcye Tramway *B)* —·—, Akcye Kolei Elbethal 451 50 Akcye Kolei Północnej —·—, Akcye Kolei Czerniowieckiej 560·— Akcye Alpiny 366·—, Akcye Rima Muranyi 468·—, Akcye Praskiego Towarzystwa żel. 1440·—, Akcye Fabryki broni —·—, Akcye Tureckie tytoniowe 331·—, Obligacye węgierskiej indemnizacyi 98·40, Renta majowa 101·35, Austryacka Renta koronowa 100·40, Węgierska Renta koron. 97·90, 56 l. Listy Tow kredytowego ziem. 96·15. 4 prc. Listy Banku krajowego 97·—, 4 i pół prc. Listy Banku krajowego 101·—, 4 prc. Listy Banku hipotecznego 95·75, 4 i pół prc. Listy Banku hipotecznego 100·15, 5-prc. Listy Banku hipotecznego 110 55.

Odpowiedzialny redaktor **Adam Krechowiecki.**

Nadesłane.

Ze względu na toczącą się rozprawę o grę w karty.

W imię prawdy zapewniam, że niemam nić wspólnego z paszkwilistą, który w błąd wprowadził „Kurjer Lwowski". Czynię usilne starania, aby wykryć autora paszkwilu i oddać go w ręce sprawiedliwości.

Henryk Silberfeld
kupiec.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 19. grudnia 1902.

HOTEL GEORGE.

PP. hr. A. Tyszkiewicz z Królestwa, hr. W. Rey z Psar, Hr. M. Orlikowska z Podola rosyjskiego A. Koempf z Rzyczki, O. Rudziński z Osieki, L. Podlewski z Bajkowic, E. Lamboy z Kochawiny, H. Heller Brünn, J. Lipkowski z Kijowa, M. Gurski z Kijowa, J. Jurystowski z Rużowic.

HOTEL EUROPEJSKI.

PP. A. Morawski z Lustowic, Br. Śnieszko z Lubelli.

HOTEL FRANCUSKI.

PP. J. Jaruntowski z Twierdzy, M. Jurjewicz z Rossyi, A. Czerwiński z Wiednia.

HOTEL IMPERIAL.

PP. Dr. Włodzimierz Kozłowski z Zabłociec, St. Jabłonowski z Popowiec.

Ruch pociągów kolejowych obowiązujący z dniem 1. maja 1902 r. (Czas środkowo-europejski).

Pociąg posp. o godzinie	Pociąg osob. o godzinie	przyjeżdża do Lwowa [dworzec główny]
12 15	—	Z Ickan (Jas, Bukaresztu, Konstantynopola), Delatyna (od 1/10 do 30/4), Zaleszczyk, Wyżnicy, Nowosielicy, Berhomethu, Czudina, Serethu, Radowiec, Valeputny i Suczawy.
2·31	—	Z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Warszawy, Wiednia, Karlsbadu, Pragi), Wieliczki, Orłowa, N. Sącza, Jasła, Chabówki, Zakopanego
—	3·35	Z Tarnopola, Borek wielkich, Grzymałowa.
—	6·10	Z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Warszawy, Wiednia, Karlsbadu, Pragi), Zakopanego przez Przemyśl, Wieliczki, Rymanowa, Sanoka, Chyrowa.
—	6·20	Z Ickan, Czortkowa, Kałusza, Körözmezö (od 13 7 do 31/8 wł. co niedzieli i święta), Brodiny, Putny, Suczawy.
—	6·50	Z Brzuchowic (od 15/5 do 14/9 włącznie).
—	7·45	Z Janowa.
—	8·00	Z Podwołoczysk (Odessy, Kijowa), Brodów.
—	8·10	Z Ławocznego (Pesztu), Chyrowa, Borysławia, Kałusza.
—	8·15	Z Rawy ruskiej i Sokala.
—	8·50	Z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Wiednia, Karlsbadu, Pragi), Oświęcima, Stróża, Orłowa (od 1/5 do 30/9 wł.), Mezö Laborcz (Pesztu).
—	10·25	Z Rzeszowa, Lubaczowa.
—	11·55	Z Stanisławowa, Potutor, Kōresmezö.
—	1·10	Z Ławocznego, Kałusza, Chyrowa, Borysławia.
—	1·23	Z Janowa.
1 35	—	Z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Wiednia, Karlsbadu, Pragi), Jasła, Tarnobrzegu, Rymanowa, Iwonicza, Sanoka.
1·45	—	Z Ickan (Jass, Bukaresztu) Czortkowa, Kałusza, Zaleszczyk, Wyżnicy, Serethu, Suczawy.
2·35	—	Z Podwołoczysk (Odessy, Kijowa), Brodów, Grzymałowa, Husiatyna, Kopyczyniec.
—	3·14	Z Brzuchowic (od 15/5 do 14/9 włącznie w niedziele i święta).
—	4·40	Z Tuchli (od 15/6 do 30/9), Skolego (od 1/5 do 30/9, Stryja, Chyrowa, Borysławia.
—	5·35	Z Podwołoczysk (Odessy, Kijowa), Grzymałowa, Potutor, Zaleszczyk, Husiatyna, Iwania pustego, Skały, Kopyczyniec.
—	5·40	Z Ickan, Żydaczowa, Nowosielicy, Berhometu, Czudina, Brodiny.
—	5·50	Z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Wiednia, Karlsbadu, Pragi), Oświęcima, Wieliczki, Orłowa, Mielca via Dembica, Sambora, Chyrowa.
—	6 00	Z Bełzca, Sokala, Lubaczowa, Rawy Ruskiej.
—	8·04	Z Brzuchowic (od 15/5 do 14/9 włącznie).
8·40	—	Z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Wiednia, Karlsbadu, Pragi), Zakopanego przez Kraków (od 25 6 do 15/9, Nowego Sącza, Orłowa (od 1/7 do 15/9), Jasła, Lubaczowa, Sanoka, Rymanowa, Iwonicza
—	9·12	Z Brzuchowic (od 15/5 do 14/9 włącznie w niedzielę i święta).
—	9 20	Z Ickan (Bukaresztu), Husiatyna, Köresmezö, Potutor, Nowosielicy, Valeputny, Suczawy.
—	9·25	Z Janowa (od 1/5 do 30/9).
—	9·32	Z Szczerca (od 1/6 do 15/9 włącznie w niedzielę i święta).
—	9·50	Z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Wiednia, Warszawy), Oświęcima, Jasła, Lubaczowa, Tarnobrzegu, Iwonicza, Rymanowa, Sanoka.
—	10 03	Z Janowa (od 1/5 do 15/9 włącznie w niedziele i święta).
—	10·20	Z Podwołoczysk (Odessy, Kijowa), Brodów, Kopyczyniec, Zaleszczyk, Skały, Iwania pustego.
—	10 50	Z Ławocznego (Pesztu), Chyrowa, Kałusza, Borysławia.

Na dworzec Podzamcze.

Pociąg posp. o godzinie	Pociąg osob. o godzinie	przyjeżdża do Lwowa [dworzec Podzamcze]
—	3·14	Z Tarnopola, Borek wielkich, Grzymałowa.
—	7·40	Z Podwołoczysk (Odessy, Kijowa), Brodów.
2·20	—	Z Podwołoczysk (Odessy, Kijowa), Brodów, Grzymałowa, Husiatyna, Kopyczyniec.
—	5·11	Z Podwołoczysk (Odessy, Kijowa) Kopyczyniec, Zaleszczyk, Potutor, Iwania pustego, Skały, Husiatyna, Brodów.
—	10.02	Z Podwołoczysk (Odessy, Kijowa), Kopyczyniec, Brodów, Zaleszczyk, Potutor, Iwania pustego, Skały, Husiatyna.

Pociąg posp. o godzinie	Pociąg osob. o godzinie	odjeżdża ze Lwowa [z dworca głównego]
12·45	—	Do Krakowa, (Wiednia, Wrocławia, Berlina, Warszawy, Pragi, Karlsbadu), Rozwadowa, Jasła, Chabówki, Zakopanego p. Rzeszów, Orłowa.
2·51	—	Do Ickan, (Jass, Bukaresztu, Constancy), Potutor, Czortkowa, Körösmezö, Słob. rung., Zaleszczyk, Nowosielicy, Serethu, Borodiny, Putny, Valeputny, Suczawy.
—	4·15	Do Krakowa, (Wiednia, Wrocławia, Berlina, Pragi, Karlsbadu), Chyrowa, Sambora, Jasła, Stróż, Mielca, Orłowa, Wieliczki, Oświęcima
—	5·50	Do Brzuchowic (od 15/5 do 14/9 włącznie codziennie).
—	6 25	Do Ickan, (Jass, Bukaresztu), Żydaczowa, Potutor, Körösmezö, Nowosielicy, Brodiny, Putny, Valeputny, Suczawy.
—	6 30	Do Podwołoczysk, (Kijowa, Odessy), Brodów, Kopyczyniec, Husiatyna.
—	6·35	Do Ławocznego, (Pesztu), Drohobycza, Borysławia.
8·30	—	Do Krakowa, (Wiednia Wrocławia, Berlina, Pragi, Karlsbadu), Lubaczowa, Sambora, Chyrowa, Sanoka, Rymanowa, Iwonicza, Orłowa.
—	8·40	Do Krakowa, (Wiednia, Warszawy, Pragi, Karlsbadu), Sanoka, Rymanowa, Iwonicza, Tarnobrzegu, Stróż, Orłowa (od 1/7 do 15/9), Jasła.
—	9·00	Do Ławocznego, Chyrowa, Borysławia, Kałusza.
—	9·15	Do Janowa.
—	9·50	Do Bełzca, Sokala, Lubaczowa.
—	10 30	Do Czerniowiec, Potutor, Nowosielicy.
—	10·40	Do Tarnopola, Potutor.
—	1·25	Do Janowa (od 1/5 do 15 9 włącznie w niedziele i święta).
1 55	—	Do Podwołoczysk, (Kijowa, Odessy), Brodów, Kopyczyniec Zaleszczyk, Husiatyna, Skały Iwania pustego, Grzymałowa
—	2.00	Do Szczerca (od 1/6 do 15/9 w niedzielę i święta).
—	2·15	Do Brzuchowic (od 15/5 do 14/9 włącznie w niedziele i święta).
2·40	—	Do Ickan, Potutor, Kałusza, Czortkowa, Zaleszczyk, Wyżnicy, Körösmezö.
2 55	—	Do Krakowa, (Wiednia, Wrocławia, Berlina, Pragi, Karlsbadu), Jasła, Chabówki, Zakopanego, Wieliczki, Nowego Sącza Lubaczowa.
—	3 05	Do Tuchli (od 15/6 do 30,9 włącznie), Skolego (od 1/5 do 30/9 włącznie). Stryja, Chyrowa, Borysławia,
—	3.15	Do Janowa (od 1/5 do 30/9).
—	3 26	Do Brzuchowic (od 15/5 do 14 9 włącznie).
—	3 30	Do Rzeszowa, Chyrowa, Lubaczowa.
—	6 10	Do Stanisławowa, Żydaczowa.
—	6·20	Do Krakowa,)Wiednia, Wrocławia, Berlina, Warszawy,) Chyrowa, Mezö Laborcz (Pesztu), N. Sącza, Orłowa od 1/5 do 30/9), Oświęcima.
—	6·30	Do Janowa (od 1/5 do 15/9 wł. w dnie powszednie, od 16 9 do 30 4 wł. codziennie).
—	6·35	Do Ławocznego, (Pesztu), Chyrowa, Borysławia, Kałusza.
—	7 10	Do Rawy ruskiej, Sokala.
—	8·16	Do Brzuchowic (od 15/5 do 14 9 wł. w niedziele i święta).
—	8·25	Do Przemyśla (od 1/5 do 30/9 wł.)
—	9 00	Do Podwołoczysk (Kijowa, Odessy), Brodów.
—	10 05	Do Janowa (od 1/5 do 15 9 wł. w niedziele i święta).
—	10·30	Do Ickan, Czortkowa, Nowosielicy, Berhometu, Serethu, Brodiny, Suczawy.
—	11·00	Do Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Warszawy, Pragi, Karlsbadu, Chyrowa, Rymanowa, Iwonicza, Tarnobrzegu, Orłowa, Wieliczki, Chabówki, Zakopanego.
—	11·10	Do Podwołoczysk, Kopyczyniec, Iwania pustego, Skały, Husiatyna, Zaleszczyk, Grzymałowa.

z dworca „Podzamcze"

Pociąg posp. o godzinie	Pociąg osob. o godzinie	odjeżdża z dworca „Podzamcze"
—	6·43	Do Podwołoczysk, (Kijowa, Odessy), Brodów, Kopyczyniec Husiatyna.
—	10·57	Do Tarnopola, Potutor.
2 09		Do Podwołoczysk, (Kijowa, Odessy), Brodów, Kopyczyniec, Zaleszczyk, Husiatyna, Skały, Iwania pustego, Grzymałowa.
—	9·20	Do Podwołoczysk, (Kijowa, Odessy), Brodów.
—	11·32	Do Podwołoczysk, Kopyczyniec, Iwania pustego, Skały Husiatyna, Zaleszczyk, Grzymałowa.

Uwaga: Pora nocna oznaczona jest ramkami. — Czas środkowo-europejski jest późniejszy o 36 minut od czasu lwowskiego.

CENNIK

lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej

Lwów, dnia 19. grudnia 1902.

	płacą walutą koron. K.	h.	żądają walutą koron. K.	h.
I. Akcye za sztukę.				
Banku hip. gal. po 200 zł. (400 kor.)	536	—	550	—
Banku gal. dla handlu i przem. po zł. 200 (400 kor.)	—	—	300	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a. w likwidacyi	—	—	—	—
Kol. gal. Kar. Ludw. po 200 zł. mk (420 kor.)	—	—	—	—
Kol. Lwów-Czern.-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze (400 kor.)	556	—	565	—
Fabryki wagonów w Sanoku przedtem Lipińskiego po 500 kor.	—	—	350	—
Tow. dla gal. przedsięb. elektrycznych wod. po 200 zł. (400 kor.)	400	—	420	—
II. Listy zastawne za 100 kor.				
Banku h. g. 5% w. a. wyl. z 10%	110	—	—	—
„ „ „ 4½% „ los. w 50 l.	100	—	100	70
„ „ „ 4% „ 60 l. po 200 k.	95	50	96	20
„ kraj. 4½% „ los. w 51 l.	101	—	101	70
„ „ 4% „ los. w 57 l.	97	—	97	70
Tow. kred. gal. ziem. 4% (pierwsza emisya)	96	50	97	20
Tow. kredyt. galic. ziemsk. 4% los. w 41½ lat	96	70	—	—
4% los. w 56 lat	96	—	96	70
III. Obligi za 100 kor.				
Gal. funduszu propin. 4% w. a.	98	80	99	50
Bukow. funduszu propin. 5% w. a.	102	50	—	—
Komunalne Banku kr. 5% (2 em.)	102	—	—	—
„ „ „ 4½% (3 em.)	100	30	101	—
„ „ „ 4% (4 em.)	96	30	97	—
Kolej. lokalne dtto 4% po 200 kor.	96	30	97	—
Pożyczki kraj. 6% w. a. z r. 1873	—	—	—	—
„ „ 4% po 200 kor.				
„ z roku 1893	97	30	98	—
Pożyczka m. Lwowa 4% po 200 kor.	94	50	95	20
„ „ „ 4½% „ 200 „	100	50	101	20
IV. Losy.				
M. Krakowa po zł. 20 (40 kor.)	77	—	82	—
V. Monety.				
Dukat cesarski	11	22	11	34
20 frankówka	19	—	19	20
100 rubli rosyjskich srebrnych	250	—	254	—
100 rubli rosyjskich papierowych	252	—	254	—
100 marek niemieckich	116	70	117	30

bez kuponu

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 18. grudnia 1902.

A. Ogólny dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	101.40	101 60
luty-sierpień	101.30	101 50
Jednolity dług państwa w srebrze		
styczeń-lipiec	101.25	101.45
kwiecień-październik	101 25	101 45
Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 4 pr.	180.—	184.—
„ „ 1860 po 500 zł. wa. 5 pr.	151 50	152.50
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	183.—	185.—
„ „ 1864 po 100 zł.	250.—	254.—
„ „ 1864 po 50 zł.	250 —	254.—
Listy zast. domen państ. 120 zł. 5 pr.	299.75	301.75
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	120.55	120.75
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku za 200 kor. 4 pr.	100.50	100.70
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	99.30	100.30
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	118.—	—.—
Kol. za 200 zł. mk. 5¼ pr. (ostemp. akcye)	512.—	515.—
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. 5¼ pr.	127.70	128.70
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku za 200 kor. 4 pr.	99.35	100.35
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostemp. akcye) 5 pr.	99.40	100.40
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).		
Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	114.—	—.—
w złocie za 200 zł. 5 pr.	—.—	—.—
Kol. Czeskiej zach. za 200 1000 i 5000 zł. 5 pr.	99.40	100.40
Kol. Czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	99.50	100.50
Kol. bukowińskiej lokaln. za 400 kor. 4 pr.	98 60	99 60
Kol. galic. Karola Ludwika za 200, 100 zł. 4 pr.	99.40	100.40
Kol. lwowsko-czern.-jassk. z r. 1894 za 200 kor. 4 pr.	99.50	100.50
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 marek 4 pr.	118.30	—.—
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg. złota renta za 100 zł. 4 pr.	—.—	—.—
„ „ „ w wal. kor. za 200 kor. 4 pr.	97 90	98.10
Węg. oblig. prop. za 100 zł. 4½ pr.	86.60	87.60
„ obl. pr. regal. Cisy za 100 zł. 4%	156.75	158.75
„ poż. prem. za 100 zł. (200 kor.)	201.—	204.—
„ „ „ za 50 zł. (100 kor.)	201.—	204.—
E. Obligacye indemnizacyjne.		
Kroacyi i Slawonii za 100 zł. 4 pr.	98.50	99.50
Węgier za 100 zł. 4 pr.	98 10	99.—
F. Inne publiczne pożyczki.		
Losy regul. Dunaju z r. 1870 za 100 zł. 5 pr.	283.—	287.—
Poż. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	107.—	107.50
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 pr.	97.40	98.40
Bukowińskie obl. propinacyjne los za 100 zł. 5 pr.	102.90	103.90
Gal. poż. kr. z r. 1873 za 100 zł. 6 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ 1893 za 200 k. 4 pr.	97.10	98.10
„ obl. prop. „ 1889 za 100 zł. 4 pr.	98.70	99.70
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 za 100 zł. 4 pr.	94.50	95.25
Renta włoska za 100 lirów (96 kor.) 4 pr.	—.—	—.—
Poż. serb. prem. za 100 frank. 2 pr.	88.—	90.—
Tureckie obl. prem. kol. za 400 frank.	—.—	—.—
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne (za 100 zł. Nom.).		
Anglo Austr. banku los w 30 l. 4½ pr.	—.—	—.—
Austr. zakł. kr. ziem. los w 50 l. 4 pr.	98.55	99.55
„ „ obl. prem. z r. 1880 3 pr.	265.—	267.—
„ „ „ „ „ 1889 3 pr.	263.50	265.50
Bukowiński zakł. kred. ziem los 5 pr.	104.—	105.—
„ „ „ „ los 4 pr.	97.50	98.—
Gal. akc. b. hip. 10 pr. prem. los 5 pr.	110.55	—.—
„ „ „ „ los 50 lat 4½ pr.	100.15	100.60
„ „ „ „ „ 60 lat za 300 kor. 4 pr.	95.75	96.75
Gal. Tow. kred. ziem. 4 pr. los. 56 lat	95.90	96.40
„ „ „ „ 4 pr. los. 41 lat	97.—	—.—
„ „ „ 4 pr. stare	96.55	—.—
„ „ „ „ 4 pr. za 300 kor.	—.—	—.—
Banku krajowego dla Galicyi Lodom. 4½ pr. 51½ lat zwrotne	101.—	102.—
Banku krajowego oblig. komun. 2 emisya 5 pr.	103.25	103.25
Banku krajowego oblig. komun. 3 emisya 42 lat za 200 kor. 4½ pr.	100.40	100.90
Banku kr. losy 57½ l. za 200 k. 4 pr.	96 50	97.50
Austro-węg. banku 40½ lat los. 4 pr.	100.50	101.50
„ „ 50 lat los. 4 pr.	100.50	101.50
H. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Czeskiej kolei półn. za 300 zł. 5 pr.	—.—	—.—
Tow. żegl. par. po Dunaju za 100 i 200 zł. 6 pr.	108.10	109.10
Tow. żegl. par. po Dun. Em. r. 1886 4 pr.	115.—	115 80
Kol. półn. ces. Ferd. em. z r. 1886 4 pr.	100.70	101.70
„ „ „ „ „ „ 1887 4 pr.	100.80	101.80
„ „ „ „ „ „ 1888 4 pr.	100.80	101.80
„ „ „ „ „ „ 1891 4 pr.	100.80	101.80
Kolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 300 zł. 5 pr.	92 25	93.25
Kolej Lwów-Czern. z r. 1884 za 300 zł. 4 pr.	98.65	99.65
Gal. kol. lok. wschod. za 100 zł. 4 pr.	—.—	—.—
Węg.-gal. kol. em. 1870 za 100 zł. 5 pr.	108.—	108.95
„ „ „ „ 1878 za 200 zł. 5 pr.	108.—	108.95
„ „ „ „ 1887 za 200 zł. 4 pr.	98.20	99.20
J. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł.	18.50	19 50
Zakład kred. dla hand. i przem. 100 zł.	434.—	438.—
Clary 40 zł. mk.	187.—	200.—
Pożyczka miasta Insbruku 20 zł.	87.—	89.—
Losy miasta Krakowa 20 zł.	76.—	80 —
Pożyczka miasta Lublany 20 zł.	75 —	78 —
Palffy 40 zł. mk.	182.—	186.—
Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł.	55.35	56.35
Czerw. krzyża węg. tow. 5 zł.	26.75	27.75
Losy fund. arcyks. Rudolfa 10 zł.	70.—	75.—
Salma 40 zł. mk.	240.—	244.—
Pożyczka miasta Salzburga 20 zł.	76.—	79.—
St. Genois 40 zł. mk.	255.—	275.—
Pożyczka m. Stanisławowa 20 zł.	—.—	—.—
„ „ Tryestu 100 zł. mk. 4½ pr.	—.—	—.—
„ „ Tryestu 50 zł. 4 pr.	220.—	240.—
K. Akcye banków (za sztukę).		
Banku Anglo Austr. 240 kor.	268 50	269.50
Peszt. banku handl. 500 zł.	2580.—	2585.—
Zakład kred. dla handlu i przem.	—.—	—.—
Węg. banku kredyt. 200 zł.	704 50	705 50
Dolno austr. tow. esk. 500 zł.	492.—	494.—
Galic. banku hipot. 200 zł.	536.—	538.—
„ „ dla hand. i przem. 200 zł.	—.—	280.—
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	384.—	385 —
„ Austro-węg. 1400 k.	1548.—	1554.—
„ Związk. (Unionbank) 200 zł.	530.—	532 —
Czeskiego banku związkowego 100 zł.	247.—	248.—
Zivnosteńska banka 100 zł.	254.—	254.50
L. Akcye Przedsiębiorstw transportowych.		
Buk. kol. lok. akc. pierw. 200 zł.	400.—	402.—
„ „ „ akcye zakład. 200 zł.	366.—	370.—
Kolei półn. ces. Ferd. 1000 zł. mk.	5460.—	5480.—
Kołom. kol. lok. (akc. pierw.) 200 zł.	—.—	—.—
Kol. Lwów-Bełzec (akc. pier.) 200 zł.	—.—	—.—
„ Lwów-Czern.-Jassy 200 zł.	560.—	562.—
„ wschod.-galic.-lokaln. 200 zł.	393.—	400.—
„ państwowych 200 zł.	—.—	—.—
„ południowej 200 zł.	—.—	—.—
„ węg. galic. I. 200 zł.	431.—	433.—
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	862.—	866.—
M. Akcye Przedsiębiorstw przemysłowych.		
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 zł.	700.—	708 —
Galic. karpackie naft. tow. 500 kor.	800.—	810 —
Austr. tow. górnicze Alpine 100 zł.	361.—	370 —
Praskiego tow. żelazn. przem. 200 zł.	1460 —	1470.—
Schodnicy 500 kor.	618.—	626.—
Tureck. zarz. tytoniow. 500 franków	—.—	—.—
Trifail. tow. kop. węgla 70 zł.	375.—	375.50
N. WEKSLE.		
Berlin za 100 marek 5 pr.	117.05	117.25
Londyn za 10 funt. szt. 4 pr.	239.32½	239.55
Paryż za 100 franków	95.17½	95.27½
Petersburg za 100 rubli 4½ pr.	—.—	—.—
Niemieckie banki	117.10	117.40
Włoskie banki	95.2?	95.35
Francuskie banki	95.—	95.20
Szwajcarskie banki	95.—	95 20
O. WALUTY.		
Dukat cesarski	11.32	11.36
Austr. węg. 8 guld. złota moneta	—.—	—.—
20-frankówka	19.07	19.09
20-markówka	23.42	23.50
Rosyjski półimperyał	—.—	—.—
Niemieckie banknoty za 100 marek	117 05	117.25
Włoskie banknoty za 100 lir.	95.20	95.40
Srebro	2.53	2.53⅞

Licytacye.

L. cz. E. 533 2 (11) (10.597 3—3)

Na żądanie dra Ignacego Agatsteina w Dukli, jako zarządcy masy konkursowej spółki handlowej Chaskla Weinbergera i Herscha Kramera w Dukli, odbędzie się dnia 31. grudnia 1902 o godz 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11, licytacya realności whl. 1577, 1599, 1605, 14/16 części realności whl. 212, realności whl. 1390 i 1398 ks. gr. gm. kat. Sokołów z garbarnią, wraz z przynależytościami, składającemi się z narzędzi garbarskich. Sprzedaż wszystkich realności z przynależytościami odbędzie się łącznie

Nieruchomości powyższe, wystawione na licytacyę, są ocenione na łączną sumę 11.100 kor, przynależności na 564 kor.

Najniższa cena wynosi 6266 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 12

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Sokołów, dnia 28. listopada 1902.

L. cz. E. XXI. 1706/2 (6) (10.513 3—3)

Dnia 13. stycznia 1903 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w sali Nr. 6 (II. piętro) we Lwowie odbędzie się licytacya realności pod l. kons. 611¼ we Lwowie przy ul. Zielonej 48 położonej whl. 519 Dz. I ks. gr. gm. m. Lwowa objętej składającej się z domu parterowego o 3 ubikacyach mieszkalnych i sieni i poddasza z domu jednopiątrowego służącego na stajnie i skład siana i z ogrodu wraz z przynależnościami.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest ocenioną na 8 32 kor. 30 hal, przynależności na 97 kor. 90 hal, razem 9030 kor. 20 hal.

Najniższa cena wynosi 4515 kor. 10 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych. w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. XXI.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnym powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy S. I. Oddział XXI.

Lwów, dnia 24. listopada 1902.

L. cz. E. 987/2 (3) (10.581 2—3)

Zobowiązany Gedaile Geringer w Zaleszczykach.

Na żądanie Eranueila Saltera w Czerniowcach, odbędzie się dnia 20. stycznia 1903 o godz. 12 w południe w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6 w Zaleszczykach, licytacya połowy z 74/100 części realności objętej whl. 340 ks. gr. gminy Zaleszczyki miasto obejmującej pb. 6 dom mieszkalny, oficyny, stajenkę, drewutnię i karmnik.

Część nieruchomości tej, wystawiona na licytacyę, jest ocenioną wraz z przynależnościami, na 935 kor. 35 hal.

Najniższa cena wynosi 467 kor. 68 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które niniejszem zatwierdza się i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenty (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Zaleszczyki, dnia 29. listopada 1902.

L. cz. E. 749/2 (5) (10.628 2—3)

Na żądanie Towarzystwa Zaliczkowego i Ochrony własności ziemskiej w Limanowy, odbędzie się dnia 19. stycznia 1903 o godz. 9 przed południem w sądzie w Limanowy w biurze Nr 5, licytacya realności lwh. 201 gm. kat. Limanowa objętej, Jana i Antoniny Biedroniów po połowie własnej.

Nieruchomość powyższa jest ocenioną na 9660 kor.

Najniższa cena wynosi 6440 kor.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta odnoszące się do powyższej nieruchomości przejrzeć można w biurze Nr. 4.

C. k. Sąd powiatowy.

Limanowa, 27. listopada 1902.

L. cz. E. 315/2 (10) (10.565 1—3)

Dnia 22. stycznia 1903 o godzinie 10 przed południem, odbędzie się w biurze Nr 6 tutejszego sądu licytacya ⅓ części realności whl. 66 gminy Mogielnica z przynależytościami.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest ocenioną na 83 kor. 33 hal., przynależności zaś na 10 kor.

Najniższa cena wynosi 62 kor. 22 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta można przejrzeć w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 7.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Budzanów, dnia 17. listopada 1902.

L. cz. E. 2428/2 (4) (10.655)

Dnia 9. stycznia 1903 o godz. 9 rano, odbędzie się w biurze Nr. 12 sądu tutejszego, licytacya połowy realności whl. 49 gminy Dąbrowa.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest oszacowaną na 2042 kor. 75 hal.

Najniższa cena, poniżej której sprzedaż nie przyjdzie do skutku, wynosi 1021 kor. 38 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w biurze Nr. 11, sądu tutejszego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Dąbrowa, dnia 1. grudnia 1902.

L. cz. E. 1224/2 (4) (10.651)

Dnia 22. stycznia 1903 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2, odbędzie się przymusowa licytacya realności whl. 191 i 2/6 części realności whl. 192 ks. grunt. Dzwinogród oszacowanych na 1954 kor., z najniższą ceną 1302 kor. 60 hal.

Zatwierdzone warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 2.

Prawa w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia te co do samych nieruchomości nie mogłyby być już podnoszone.

Osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu tutejszego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Bóbrka, dnia 5. grudnia 1902.

L. cz. E. 558/2 (7) (10.654)

Na żądanie Eliasza Gottloba, odbędzie się dnia 22. stycznia 1903 o godz. 10 rano w sądzie niżej wymienionym, licytacya 91/840 części realności lwh. 19 ks. gr. gm. Lipnica wielka objętej.

Części tej nieruchomości oszacowano na 2931 kor. 11 hal.

Najniższa cena wynosi 1954 kor. 7 hal.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta można przeglądać w sądzie niżej wymienionym podczas godzin urzędowych.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Ciężkowice, dnia 11. grudnia 1902.

G. Zl. E 4432/2 (6) (10.670)

Zufolge Beschlusses vom 2. November 1902 Geschäftszahl E 4432/2 (5) gelangen am 29 December 1902 1902 Vormittags 9 Uhr in Suczawa im Hause des Adv Dr. Bogen zur öffentlichen Versteigerung: verschiedene Weisschnittwaren (Leinward) Perkalle, Seidenstoffe, Kopf-Sack Hand und sonstige Tücher, Servieten, Spitzen, Vorhänge u. d. g.

Die Gegenstände können am 29. December 1902 in der Zeit zwischen 7—9 Uhr Vormittags in Suczawa besichtigt werden.

K. k. Bezirksgericht, Abtheilung III.

Suczawa, am 12. Dezember 1902.

L. cz. E. 520/2 (7) (10.592)

Dnia 22. stycznia 1903 o godz 10 rano, odbędzie się w tut. sądzie biuro 10, licytacya realności lwh. 26 1485, 1160, 1116 i 1227 i połowy realności lwh. 27 i 1484 ks. gr. gm Turka.

Wartość szacunkowa realności a) lwh. 26 — 3650 kor., b) lwh 1485 — 805 kor., c) lwh. 1160 — 4400 kor, d) lwh. 1116 650 kor., e) lwh. 1227 — 400 kor., połowy realności f) lwh. 27 — 1810 kor., g) lwh 1484 — 240 kor.

Najniższa oferta co do realności a) 2433 kor. 33 hal., b) 536 kor. 67 hal, c) 2933 kor. 33 hal., d) 433 kor. 33 hal., e) 266 kor. 67 hal, f) 1353 kor. 33 hal., g) 160 kor.

Warunki licytacyjne i dokumenta można przejrzeć w biurze 12

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Gwoździec, dnia 1. grudnia 1902.

L. cz. E. 488/2 (13) (10.659)

Na żądanie Galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacyi we Lwowie, odbędzie się dnia 20. stycznia 1903 o godz. 9½ przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II, licytacya realności miejskiej, objętej whl. 556 ks. gr. gm. kat. Niżankowice położonej pod lk. 67 w rynku wraz z przynależnościami, składającej się z domu murowanego, komórki, ogrodu i drzew.

Cenę szacunkową powyższej realności stanowi wartość przy udzieleniu pożyczki przyjęta w kwocie 8410 kor. z dodaniem wartości przynależności w kwocie 170 kor. 40 hal.

Najniższa cena wynosi 4290 kor. 20 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t d) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Niżankowice, dnia 28. listopada 1902.

L. cz. E. 1397/2 (5) (10 662)

Dnia 5 stycznia 1903 o godz. 9 przed południem odbędzie się w sądzie tut. biuro Nr. 3, licytacya a) 8/256 części realności whl. 664 ks. gr. gm. Stary Sącz, b) 8/128 części realności whl. 1022 ks. gr. gm. Stary Sącz.

Części nieruchomości wystawionych na licytacyę, są ocenione a) na 62 kor. 40 hal., b) na 76 kor.

Najniższa cena wynosi a) 31 kor. 40 hal., b) 51 kor.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta można przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie tut. biuro 3.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeżeli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Stary Sącz dnia 23. listopada 1902.

L. cz. E. VII 812 2 (14) (10.624)

Na żądanie Siegfrieda Silbersteina, zastąpionego przez adw. dra Pflugeisena w Tarnowie, odbędzie się dnia 22. stycznia 1903 o godz 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6 w Tarnowie, licytacya realności lwh. 14 gm. Zawodzie Majera Tanenbauma własnej, składająca się z placu, budynków i młyna parowego wraz z przynależnościami, składającemi się z 25 naczyń drewnianych do przenoszenia mleka, 1 waga decymalna duża na 1500 kg., pasy skórzane do popędu maszyn.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytacyę, jest ocenioną na 77.730 kor. 62 hal., przynależności zaś na 2725 kor.

Najniższa cena wynosi 40.227 kor 81 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku,

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII.

Tarnów, dnia 2. grudnia 1902.

L 25 203. (10.309)

Obwieszczenie.

Opróżniona składownia tytoniu w Dukli będzie obsadzoną w drodze publicznej konkurencyi.

Zysk od drobnej (alla minuta) sprzedaży tytoniu w tej składowni wynosił w tym czasie 2956 kor. 01 h., sprzedaż znaczków stemplowych, listów przewozowych i blankietów wekslowych 27.103 kor. 10 h. od drobnej sprzedaży tych znaczków wartościowych przyznaną będzie składownikowi prowizya w wysokości 1½ precentu od ich wartości.

Oferta ma być wystawioną na przepisanym druku i wniesioną opieczętowaną najdalej do 5. stycznia 1903 do godziny 11-ej przedpołudniem u Naczelnika c. k. Dyrekcyi okręgu skarbowego w Sanoku.

Wadyum wynosi 300 kor. i ma być złożone w gotówce w Urzędzie podatkowym.

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego.

Sanok, dnia 28. listopada 1902.

Upadłości.

L. cz. S. 23—24/2 (1) (10.608 3—3)

Edykt konkursowy.

C. k. Sąd krajowy cywilny we Lwowie zezwolił na otwarcie konkursu do majątku Josla Billiga i Lei Billig nieprotokołowanych właścicieli handlu skórami i garbarni w Gródku.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. Naczelnika Sądu powiatowego w Gródku zaś tymczasowym zawiadowcą masy pana adw. dra Zonsmera w Gródku.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi, wyznaczonej na dzień 23. grudnia 1902 o godz. 10 przed południem w c. k. sądzie powiatowym w Gródku, przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, wystąpili z wnioskami względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zmianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, ażeby roszczenia swe, chociażby co do nich spór już zawisł, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w tym sądzie albo w c. k. sądzie powiatowym w Gródku najdalej do dnia 15. stycznia 1903 a na audyencyi likwidacyjnej, na dzień 20 stycznia 1903 o godz. 10 przed południem w tymże sądzie powiatowym wyznaczonej, po likwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzycieli, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócą koszta urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskutecznionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby, swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej".

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Gródku lub w pobliżu Gródka mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd krajowy cywilny. Oddział VII.

Lwów, dnia 11. grudnia 1902.

L. cz. S. 7/2 (1) (10.615 3—3)

Edykt konkursowy.

C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie zezwolił na otwarcie konkursu do majątku Samuela Müllera, kupca nieprotokołowanego w Rzeszowie.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. Radcę sądu krajowego wyższego P. Władysława Jaśkiewicza w Rzeszowie, zaś tymczasowym zawiadowcą masy pana dra Henryka Ha asiewicza adw w Rzeszowie.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi, wyznaczonej na dzień 24. grudnia 1902 o godzinie 9 przed południem w tym sądzie w biurze Nr. 10, przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, wystąpili z wnioskami względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, ażeby roszczenia swe, chociażby co do nich spór już zawisł, stosownie do przepisów ord. konk., zgłosili w tym sądzie najdalej do dnia 4. lutego 1903, a na audyencyi likwidacyjnej, na dzień 11. lutego 1903 o godzinie 9 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzycieli, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócą koszta urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskutecznionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby, swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej".

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Rzeszowie lub w pobliżu Rzeszowie mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego; w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Rzeszów, dnia 12. grudnia 1902.

L. cz. S. 26/2 (1) (10.666 1—3)

Edykt konkursowy.

C. k. Sąd krajowy cywilny we Lwowie zezwolił na otwarcie konkursu do majątku Klary Zicher nieprotokołowanej właścicielki składu towarów modnych i dodatków krawieckich we Lwowie przy ul. Krakowskiej l. 26.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. Radcę Sądu krajowego Garfeina zaś tymczasowym zawiadowcą masy pana adw. dra Maksymiliana Liptaya we Lwowie.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi, wyznaczonej na dzień 24. grudnia 1902 o godzinie 10 przed południem w tym sądzie w biurze Nr. 13, przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, wystąpili z wnioskami względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzycieli konkursowi z roszczeniami, ażeby roszczenia swe, chociażby co do nich spór już zawisł, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w tym sądzie najdalej do dnia 26. stycznia 1903 a na audyencyi likwidacyjnej, na dzień 29. stycznia 1903 o godzinie 10 przed południem w tymże sądzie powiatowym w biurze komisarza konkursowego wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzycieli, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócą koszta urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskutecznionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby swego zaufania.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej".

Wierzyciele, którzy nie mieszkają we Lwowie lub w pobliżu Lwowa mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika do doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego; w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd krajowy cywil., Oddział VII.

Lwów, dnia 16. grudnia 1902.

L. cz S. 2/2 (12) (10.677 1—3)

W postępowaniu konkursowem przeciw Zofii z Mohrów Horowitzowej wyznacza się do wyboru Zarządcy ma y i wydziału wierzycieli nową audyencyę na dzień 2. stycznia 1903 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 05.

C. k. Sąd obwodowy jako konkursowy.

Nowy Sącz, dnia 13. grudnia 1902.

L. cz. S. 6/99 (114 kk.) (10.678)

W konkursie Izraela Aschkenazego byłego kupca w Tarnopolu przedłożył zawiadowca masy projekt rozdziału (rozporządzalnej) masy.

Wszystkim wierzycielom konkursowym, którzy dotychczas zgłosili swe wierzytelności, wolno powyższy projekt u komisarza konkursowego lub zawiadowcy masy przeglądać, brać z niego odpisy i możliwe zarzuty wolno im wnosić ustnie lub pisemnie u komisarza konkursowego aż do dnia 26. grudnia 1902.

Do rozprawy nad tym projektem i ustaleniem rozdziału, tudzież celem ustalenia roszczeń zawiadowcy masy i zastępcy do wynagrodzenia, wyznacza się audyencyę na dzień 31. grudnia 1902 godz. 11 przed południem w c. k. Sądzie powiatowym oddział V. Sala rozpr.

Tarnopol, dnia 12 grudnia 1902.

Komisarz konkursowy.

Konkursa.

L. cz. ad Prez. 21951 (10.598 2—2)

KONKURS.

Odnośnie do konkursu w Nrze 289 Gazety Lwowskiej ogłoszonego oznajmia się, że konkurs na posadę asystenta kancelaryjnego przy c. k. sądzie krajowym we Lwowie, z dniem 25. stycznia 1903 upływa.

Z Prezydyum c. k. wyższego Sądu kraj.

Lwów, dnia 14. grudnia 1902.

L. cz. Praes. 5248. 4.5./2 (10.610 2—3)

Jest do obsadzenia posada starszego oficyała przy Sądzie krajowym w Krakowie. Podania należy wnosić do Prezydyum Sądu krajowego w Krakowie do 20. stycznia 1903.

Kraków, dnia 15. grudnia 1902.

L. 40.510. (10.609 2—3)

KONKURS.

C. k. Rada szkolna krajowa ogłasza niniejszem konkurs w celu pozyskania odpowiedniej siły nauczycielskiej, jako docenta hygieny i somatologii w c. k. męskiem Seminaryum nauczycielskiem w Stanisławowie w charakterze nauczyciela pomocniczego. Obowiązkiem tego nauczyciela jest udzielanie nauki rzeczonych przedmiotów po myśli rozporządzenia ministeryalnego z dnia 12. stycznia 1891 l. 749 na pierwszym roku Seminaryum, względnie obydwóch jego oddziałach równorzędnych, tudzież na czwartym roku w 5 godzinach tygodniowo za łącznem wynagrodzeniem rocznem w kwocie 500 kor.

Wymagany jest dyplom wszech nauk lekarskich, 5-letnia praktyka lekarska, wykazanie się dokładną znajomością przedmiotów wykładu i o ile możności stosownym dowodem uzdolnienia do pełnienia obowiązków nauczycielskich. Pierwszeństwo mieć będą kandydaci z egzaminem fizykackim.

Kompetenci winni wnieść podania na ręce c. k. Starostw, w których okręgu mają miejsce zamieszkania, względnie jeżeliby już pełnili podobne funkcye w jakim zakładzie naukowym, na ręce Dyrekcyi tych zakładów najpóźniej do dnia 20. stycznia 1903 dołączając metrykę chrztu, świadectwo moralności i dotychczasowego zatrudnienia, dokumenta wykazujące istnienie powyższych wymogów, wreszcie tabelę kwalifikacyjną (Qualifikationstabelle) według przepisanego wzoru wypełnioną w języku niemieckim.

Lwów, dnia 9. grudnia 1902.

L. cz. Pres. 5346. 16. 7/2. (10.671 1—3)

KONKURS.

Przy sądzie krajowym w Krakowie opróżnioną została posada lekarza więziennego z wynagrodzeniem rocznem 1000 kor. i wynagrodzeniem za pełnienie obowiązków chirurga więziennego w rocznej kwocie 250 kor.

Podania o tę posadę wnieść należy w dniach 14 do Prezydyum sądu krajowego w Krakowie.

Kraków, dnia 18. grudnia 1902.

L. 132 609/II. (10.669 1—3)

Konkurs.

Na posadę ekspedyenta 3 klasy 6 stopnia przy c. k. Urzędzie pocztowym w Chełmie.

Ryczałt na służącego będzie później wyoznaczony.

Podania należy wnieść do ck. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie najpóźniej do 4. stycznia 1903.

Z c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów dla Galicyi.

Lwów, dnia 15. grudnia 1902.

L. 5758 pr. (10.641)

KONKURS.

Prezydyum krajowej Dyrekcyi skarbu rozpisuje niniejszem konkurs, celem obsadzenia przy kierujących władzach skarbowych w obrębie c. k. galicyjskiej krajowej dyrekcyi skarbu czterech lub więcej posad starszych radców skarbu w VI. klasie rangi, dwóch ewentualnie sześciu lub więcej posad radców skarbu w VII. klasie rangi, dwóch ewentualnie ośmiu lub więcej posad starszych komisarzów skarbu względnie sekretarzów skarbu w VIII. klasie rangi, ewentualnie ośmiu lub więcej posad komisarzów skarbu w IX kla ie rangi, ewentualnie ośmiu lub więcej posad koncepistów skarbu w X. klasie rangi z systemizowanymi poborami służbowymi.

Odnośne podania, zaopatrzone w dowody prawnie przepisanych wymogów, tudzież znajomości języków krajowych i języka niemieckiego, mają być wniesione w przeciągu czterech tygodni do Prezydyum krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie w przepisanej drodze służbowej.

W podaniach należy wykazać, czy i w jakim stopniu są kompetenci spokrewnieni lub spowinowaceni z tutejszo-krajowymi urzędnikami skarbowymi w czynnej służbie.

Kompetenci, którzy wnieśli podania kompetencyjne do konkursu z 15. lutego 1902 l. 838 pr. ogłoszonego w Nrze 42. „Gazety Lwowskiej", nie potrzebują już obecnie swych podań ponawiać.

Z c. k. Prezydyum krajowej Dyrekcyi skarbu.

Lwów, dnia 15. grudnia 1902.

Wyroki prasowe.

Zl. 286. (10.558)

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Trient hat mit dem Erkenntnisse vom 8. Dezember 1902, Pr. 47/2, die Weiterverbreitung der Nr. 794 der Zeitschrift: „Il Popolo" wegen des Artikels: „Il Comizio di Bolzano" in der Stelle von „Il voler fare" bis „del Governo" nach §. 300 St. G. verboten.

Zl. 287. (10.583)

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Olmütz hat mit dem Erkenntnisse vom 10. Dezember 1902, Pr. 56 2, die Weiterverbreitung der Nr. 49 der Zeitschrift: „Nordmährische Rundschau" vom 7. Dezember 1902 wegen der Stelle von „Um allen Mißverständnissen" bis „am Papier" des Artikels: „Österreichische Preßfreiheit, dann wegen der Stelle von „Wir erklären daher" bis „uns nicht gefallen" des Artikels: „Ein gesetzeskundiger Bezirkshauptmann" nach §. 300 St. G. und wegen der Stelle von „Darum wird sie sich" bis „zu erhalten suchen" und von „Leider haben menschlicher" bis „und zehrender Moose" des Artikels: „Religion oder Aberglauben" nach §. 122 b. St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Neutitschein hat mit dem Erkenntnisse vom 9 Dezember 1902, Pr. 40/2, die Weiterverbreitung der Beilage zur Nr. 49 der Zeitschrift: „Deutsche Rundschau" vom 6. Dezember 1902 wegen der Artikel: „Das deutsche Volksblatt in Brünn" und „In der Ergreifung" nach §. 300 St. G. verboten.

Kuratele.

L. cz. L. 18/2 (4) (10.421 1—3)

Paweł Kozak z Kulcza został uznanym marnotrawcą a kuratorem jego ustanowiono p. Jakóba Poliszko z Kulcza.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Bełz, dnia 29. października 1902.

L. cz. P. 110/2 (2) (10.439 1—3)

Franciszek Bałys z Bachowic uznany marnotrawcą, kuratorem jego Ignacy Kubarek z Bachowic.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Zator, dnia 19. listopada 1902.

L. cz. P. 279/2 (7) (10.463 1—3)

Zofia Stopka żona Józefa z Kempanowa z powodu marnotrawstwa oddaną pod kuratelę. Kuratorem Józef Stopka z Kempanowa.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Wiśnicz, dnia 21. listopada 1902.

L. cz. L. 12 2 (5) (10.501 1—3)

Marka Kowerczuka z Tetewczyc uznano marnotrawcą, kurator Iwan Wołoszyn tamże.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Radziechów, 22. listopada 1902.

L. cz. L. 13/2 (5) (10.502 1—3)

Różę Leider z Radziechowa uznano umysłowo chorą, kuratorem Salo Leider tamże.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Radziechów, 11. listopada 1902.

L. cz. P. 10/2 (5) (10.504 1—3)

Michała Kramarza w Maliczkowicach uznaje się marnotrawcą i ustanawia się dlań kuratorem Jana Olberta w Maliczkowicach.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Szczerzec, dnia 10. maja 1902.

L. cz. P. 465/2 (16) (10.537 1—3)

Emil Rodakiewicz, były kupiec w Przemyślu, uznany umysłowo chorym. Kuratorem ustanowiony Maryan Wojciechowski z Pnikuta.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Przemyśl, dnia 13. listopada 1902.

L. cz. P. 302/2 (1) (10.546 1—3)

Friedrich (Fischel) Horowitz, rabin z Maryampola, uznany umysłowo chorym. Kurator Chaskel Katz w Maryampolu.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Halicz, 13. października 1902.

L. cz. P. 58/2 (16) (10.552 1—3)

Tadeusz Czajkowski uznany został za umysłowo chorego, kurator jego Piotr Czajkowski.

C. k Sąd powiatowy, Oddział III.

Nowesioło, dnia 3. października 1902.

L. cz. P. IX. 245/2 (4) (10.621 1—3)

Mykieta Kłapczuk z Matyjowiec został uznany marnotrawcą, kuratorem jego ustanowiono Mikołaja Wołoszczuka z Matyjowiec.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IX.

Kołomyja, dnia 10. października 1902.

L. cz. L. 21/2 (4) (10.542 1—3)
Wasyl Hrynyszyn z Petlikowiec uznany marnotrawcą.
Kuratorem jego ustanowiono Wojciecha Żyromskiego z Petlikowiec.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Buczacz, dnia 21. listopada 1902.

L. cz. L. 11/2 (2) (10.489 1—3)
Apolonia Bugno córka Jędrzeja z Kwiatonowic uznaną została za głupkowatą a kuratorem tejże ustanowiony został Jędrzej Bugno z Kwiatonowic.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Biecz, dnia 23. maja 1902

L. cz. P. IX. 242/2 (4) (10.622 1—3)
Michał Babijów Andrija z Korszowa został uznanym marnotrawcą, kuratorem jego mianowano Dmytra Popeluka Fedorowego.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IX.
Kołomyja, dnia 1. października 1902.

L. cz. P. 209/1 (6) (10.630 1—3)
Jan Piątek z Gorzyc za marnotrawcę uznany.
Kuratorem jego ustanowiony Adam Grzywacz z Gorzyc.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Tarnobrzeg, 14. sierpnia 1902.

L. cz. P. IX. 293/2 (4) (10.647 1—3)
Ilka Semczuka Wasyla z Korszowa uznano marnotrawcą, kuratorem jego ustanowiono Nykołę Dosyma Petra z Korszowa.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IX.
Kołomyja, dnia 18. listopada 1902.

L. cz. P. 130/2 (3) (10.658 1—3)
Wincenty Surzyn z Biały uznany został za głupkowatego, kuratorem ustanowiono Wojciecha Surzyna z Biały.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Maków, dnia 11. listopada 1902.

L. cz. P. 225/2 (9) (10.554 1—3)
Marya z Goszułów Krawczukowa żona Iwana z Kluczowa wielkiego została uznaną marnotrawną, a kuratorem jej ustanowiono Nykołę Goszuła Jakóba z Kluczowa wielkiego.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Peczeniżyn, dnia 29. września 1902.

L. cz. P. 484/2 (10) (10.564 1—3)
Naftali Hirsch 2-im. Engelstein z Tarnowa uznany został umysłowo chorym, a kuratorem jego ustanowiono Teofila Feigenbauma z Tarnowa.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Tarnów, dnia 28. listopada 1902.

L. cz. P. 274/2 (5) (10.577 1—3)
Iwan Sływaniuk Dmytra z Kluczowa wielkiego uznany został umysłowo chorym a kuratorem jego zamianowano Nykołę Karpeniuka syna Feodora z Kluczowa wielkiego.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Peczeniżyn, dnia 19. listopada 1902.

G. Zl. L. 15/02 (4) (10.505 1—3)
Vom k. k. Bezirksgerichte in Trembowla wird auf Grund der vom k. k. Kreisgerichte in Tarnopol mit Entscheidung vom 30. November 1902 G. Z. Nc. IV. 486/02 (1) ertheilten Genehmigung über Herr Alfred Artsin Faxton zuständig nach Trembowla K. u. k. Oberlieutenant beim 23-ten. Feld Jägerbataillon wohnhaft in Wien I. Augustinerstrasse 12 wegen Verschwendung die Curatel verhängt und Herr Dr. Heinrich Freiherr von Haerdtl, Hof und Gerichtsadvocat in Wien I. Stallburggasse 4, zum Curator bestellt.
K. k. Bezirks Gericht, Abtheilung IV.
Trembowla, 2. December 1902.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. IV. 318/91 (6) (10.494 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Mostach wielkich zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Iwana Szyjkę, że do zastępowania go w sprawie spadkowej po śp. Matronie 1 śl. Szyjka 2o. Wens w przedmiocie wydania poświadczenia po myśli §. 178. pn. Daćko Szyjka z Mostów wielkich kuratorem ustanowiony został.
Mosty, 10. października 1902.

L. cz. C. II. 532/2 (1) (10.623 3—3)
Przeciw nieznanym z pobytu spadkobiercom śp. Jakóba Rothhänglera których miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Samborze przez Leizora Dienstaga pozew o własność i intabulacyę parc. grunt. 297 i 298 w Kalinowie na rzecz powoda.
Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 23. grudnia 1902 o godz. 9 rano w biurze Nr. II.
Celem strzeżenia praw pozwanych ustanawia się Pana Dra Syropa adw. kraj. w Samborze kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie ich w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Sambor, dnia 26. listopada 1902.

L. cz. A. 288/2 (3) (10.488 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Bóbrce podaje do wiadomości, że Jan Piechnik zmarł we Lwowie dnia 12. kwietnia 1901 bez pozostawienia ostat. woli rozporządzenia.
Gdy miejsce pobytu powołanego do spadku ojca zmarłego Józefa Piechnika nie jest znanem, wzywa się go, by w ciągu roku od daty tego edyktu zgłosił się w sądzie i wniósł deklaracyę do spadku w przeciwnym bowiem razie zostanie przewód spadkowy tylko ze zgłaszającymi się i ustanowionym dlań kuratorem Antonim Józefem 2 im. Piechnikiem stolarzem w Turce przeprowadzony.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Bóbrka, dnia 15. października 1902.

L. 4148/02 (10.517 2—3)

OBWIESZCZENIE.

Podaje się do wiadomości, że preliminarze funduszu powiatowego i drogowego na 1903 rok zostały złożone w kancelaryi Wydziału po myśli §. 30. ust. o Repr. pow. do przejrzenia przez opodatkowanych w powiecie

Z Wydziału Rady powiatowej.
Dolina, dnia 11. grudnia 1902.

L. cz. Praes. 445. (20/2) (10.611 2—3)
W tut. sąd. depozycie pozostają w przechowaniu od lat przeszło 30. następujące depozyta:
1. Na rzecz Markusa Drückera i Menasze Fischera książeczka kasy oszczędności miasta Białej Nr. 22.868 na 466 kor. 88 h.
2. Na rzecz masy spadkobiercy Szymona Wojtoszka książeczka kasy oszczędności miasta Białej Nr. 22.287 na 478 kor. 73 h.
3. Na rzecz N. Landsberga książeczka kasy oszczędności miasta Białej Nr. 22.280 na kwotę 460 kor.
4. Na rzecz Pawła Kreua książeczka kasy oszczędności miasta Białej Nr. 22.284 na kwotę 443 kor. 8 h.
5. Na rzecz Jędrzeja, Zuzanny, Jana i Anny Szotków książeczka kasy oszczędności miasta Białej Nr. 22.285 na 654 kor. 99 h.
6. Na rzecz Józefa Verderbera książeczka kasy oszczędności miasta Białej Nr. 22.283 na kwotę 718 kor. 89 h.
7. Na rzecz Macieja Kublina książeczka kasy oszczędności miasta Białej Nr. 22.279 na kwotę 774 kor. 55 h.
8. Na rzecz Maryanny Matzner książeczka kasy oszczędności miasta Białej Nr. 22.281 na kwotę 480 kor. 22 h.
9. Na rzecz niewiadomych właścicieli książeczka kasy oszczędności miasta Białej Nr. 22.286 na kwotę 1058 kor. 69 h.
10. Na rzecz Michała Damka książeczka kasy oszczędności miasta Białej Nr. 22.282 na kwotę 315 kor. 44 h.
11. Na rzecz Andrzeja Linneria książeczka kasy oszczędności miasta Białej Nr. 22.269 na kwotę 681 kor. 85 h.
12) Na rzecz Tomasza Barborka kwota 96 hal.
Ponieważ miejsce pobytu właścicieli tych depozytów względnie ich prawonabywców nie jest wiadomem, przeto wzywa się wszystkie te osoby któreby prawa własności do depozytów powyższych sobie rościły by w ciągu jednego roku 6 tygodni i 3 dni od dnia ogłoszenia tego edyktu z prawami swymi się zgłosiły i należycie je wykazały w przeciwnym bowiem razie depozyta powyższe za przepadłe na rzecz Skarbu Państwa uznane zostaną.
O tem zawiadamia się c. k. Prokuratoryę Skarbu we Lwowie.
C. k. Sąd powiatowy.
Biała, dnia 5. grudnia 1902.

---

ad F. L. D. Zl. 145.395/02. (10.512 2—3)

Kundmachung

des Finanzministeriums in Betreff der Ausfolgung neuer Couponsbogen zu den Obligationen der einheitlichen Staatsschuld (4 2 perc. Silber und Notenrente) zu 1000 fl.
Mit Rücksicht auf die im Laufe des Jahres 1903 eintretende Fälligkeit des letzten der zu den Obligationen der Silber- und Notenrente zu 1000 fl. herausgegebenen Koupons werden hiemit für die Hinausgabe neuer Kouponsbogen folgende Bestimmungen getroffen.
1. Die Ausgabe der neuen Kouponsbogen, welche 18 Halbjahrkoupons a 21 fl. mit den Fälligkeitsterminen:
1. Juli 1903 bis 1. Jänner 1912, beziehungsweise 1. Oktober 1903 bis 1. April 1912, 1. August 1903 bis 1. Februar 1912, 1. November 1903 bis 1. Mai 1912 und einen Talon enthalten, wird bezüglich.
der Silberrente mit Jänner-Juli Verzinsung am 2. Jänner 1903,
der Silberrente mit April-Oktober-Verzinsung am 1. April 1903,
der Notenrente mit Februar-August-Verzinsung am 3. Februar 1903,
der Notenrente mit Mai-November-Verzinsung am 1. Mai 1903 beginnen.
2. Die neuen Kouponsbogen können erhoben werden:
a) bei der k. k. Staatsschuldenkasse in Wien;
b) bei den k. k. Länderkassen ausserhalb Wiens (Landeshauptkassen, Finanzlandeskassen, Landeszahlämter und der Filiallandeskasse in Krakau), bei den k. k. Steuerämtern und den k. k. Finanz- und gerichtlichen Depositenkassen.
c) bei der königlichen Staatszentralkasse in Budapest, den königlichen Staatskassen in Budapest und Agram sowie bei den königlich ungarischen Steuerämtern in Neusohl, Debreczin, Fiume, Kaschau, Klausenburg, Hermannstadt, Fünfkirchen, Pressburg, Oedenburg, Szatmar, Szegedin, Temesvar und Essegg;
d) in Amsterdam, Antwerpen, Basel, Berlin, Breslau, Brüssel, Darmstadt, Dresden, Frankfurt a M, Genf, Hamburg, Köln, Leipzig, London, Mailand, Mannheim, München, Paris, Stuttgart und Zürich bei den an diesen Plätzen bekanntzugebenden Vermittlungsstellen.
3) Bei der k. k. Staatsschuldenkasse haben die Parteien, wenn sie mehr als einen Talon beibringen, die Talons mittelst Konsignationen, getrennt nach der Gattung (Silber- oder Notenrente) und nach den Zinsenterminen einzureichen.
Über mehrere Konsignationen derselben Gattung ist ein Summarium mit Angabe der Anzahl der Pakete und der Stückzahl der Talons jedes Termines beizubringen.
Einzelne Talons sind ohne Konsignation einzureichen, doch ist auf der Rückseite solcher Talons der Name und Wohnort des Einreichers anzusetzen.
Einzelne überreichte Talons werden sogleich liquidiert und die dafür gebührenden neuen Kouponsbogen noch am Einreichungstage den Parteien ausgefolgt.
Für die mit Konsignationen eingereichten Talons wird ein Rückschein ausgegeben und hiebei der Partei der Zeitpunkt mitgetheilt, zu welchem die entsprechenden Kouponsbogen gegen Abgabe des Rückscheines behoben werden können.
4. Bei den im Punkte 2 b., c. und d. genannten Vermittlungsstellen sind die Talons mittels in doppelter Ausfertigung ausgestellten Verzeichnisse einzureichen, welche die wesentlichen Merkmale der Talons (Gattung, Nummer, Umwechslungstermin) enthalten und von der Partei unter Angabe ihres Wohnortes gefertigt sein müssen.
Für die Talons jedes Termines ist ein abgesondertes Verzeichnis zu verfassen.
Die eingereichten Talons werden von der Vermittlungsstelle mit der Bestätigung der Anmeldung versehen und sodann der Partei unter Angabe des Zeitpunktes, zu welchem die Kouponsbogen erhoben werden können, zurückgestellt.
Zur angegebenen Zeit werden der Partei die neuen Kouponsbogen gegen Beibringung und unter Einziehung der mit der Bestätigung der Anmeldung versehenen Talons ausgefolgt werden.
Die Erhebung der Kouponsbogen kann nur bei derjenigen Vermittlungsstelle stattfinden, bei welcher die korrespondirenden Talons zum Zwecke der Kouponsbogenerhebung präsentirt und mit der Anmeldungsklausel versehen worden sind
5. Die neuen Kouponsbogen werden an die Parteien in allen Fällen unentgeltlich verabfolgt.
Wien, am 22. November 1902.

L. cz. T. 48/2 (1) (10.477 1—3)
C. k. Sąd krajowy cywilny w Krakowie wzywa każdego ktoby był w posiadaniu policy wystawionej przez Dyrekcyę Tow. ubezpieczeń w Krakowie w dniu 25. lutego 1902 do l. 69453 na okaziciela, opiewającej na kapitał 10.000 kor. płatnej okazicielowi policy po śmierci ubezpieczonego Antoniego Kamberskiego znajdował się by ją w przeciągu jednego roku 6 tygodni i 3-ch dni licząc od dnia ostatniego ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej" tut. sądowi przedłożył, gdyż w razie przeciwnym polica ta na ponowny wniosek strony interesowanej za umorzoną i nieistniejącą uznaną zostanie.
Kraków, dnia 21. listopada 1902.

L. cz. T. 70/2 (3) (10.515 1—3)
Na prośbę z dnia 10. listopada 1902. T. 70/2 (1) przez Jana Jarosza wniesioną wdrażamy postępowanie amortyzacyjne co do rzekomo przez Jana Jarosza zagubionego kwitu zastawniczego Towarzystwa imienia Gizeli w celu uposażenia dorosłych dziewcząt przez generalną Reprezentacyę dla Galicyi we Lwowie wydanego z daty Lwów, 9. kwietnia 1901. na zastawioną policę Nr. 156.108 tegoż Towarzystwa a na 130 kor. opiewającego.
Wzywamy przeto posiadacza powyżej wymienionego kwitu zastawniczego aby w przeciągu 1 roku 6 miesięcy 3 dni, licząc od ostatniego ogłoszenia w „Gazecie lwowskiej" tenże kwit tut. sądowi przedłożył i swoje prawa wykazał, gdyż w przeciwnym razie kwit ten za umorzony uznany zostanie.
C. k. Sąd krajowy cywilny,
Oddział VII
Lwów, dnia 21. listopada 1902.

L. cz. T. 28/2 (3) (10.520 1—3)
C. k. Sąd krajowy oddział VI. w Krakowie wzywa każdego edyktem, ktoby jakąkolwiek miał wiadomość o śmierci Jakóba Poznana, który wyszedłszy przed przeszło 20 laty z Borzęcina, pracował w roku 1894 na Węgrzech w miejscowości Borsut w pobliżu miasta Szygiet-Marmorosze, przy budowie kolei i tamże w barakach dla robotników rozchorowawszy się w dzień Wszystkich Świętych 1894 na cholerę zmarł na drugi lub trzeci a następnego dnia w polu nad rzeką Cisą pochowany został, aby doniósł o tem bądź tut. sądowi bądź też ustanowi nemu w osobie adw. Dra Krygowskiego w Krakowie kuratorowi najpóźniej do dnia 1. kwietnia 1903.
Kraków, dnia 6. listopada 1902.

L. cz. T. 18/2 (1) (10485 1—3)
C. k. Sąd obwodowy w Wadowicach wdraża niniejszem postępowanie względem amortyzacyi zaginionego weksla z daty 12. października 1902 na 196 kor. 50 h. opiewającego, dnia 2 lutego 1903 do rąk „Oskar de Rudno Rudziński i Sp." płatnego i wzywa się każdego, ktoby powyższy weksel posiadał, aby takowy tut. Sądowi w przeciągu dni 45 licząc od dnia pierwszego po zapadłości weksla okazał, po bezskutecznym bowiem upływie tego terminu weksel powyższy na ponowne żądanie podającego za umorzony uznany zostanie.
Wadowice, dnia 22. listopada 1902.

L. cz. A. 479/1 (4) (10.557 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Uhnowie podaje do wiadomości, że dnia 10. maja 1901 zmarł w Chlewczanach Franciszek Stefański nie pozostawiwszy rozporządzenia ostatniej woli.
Gdy nie jest wiadomem czy i komu przysługują prawa do tego spadku, wzywa się wszystkich, którzyby z jakiegokolwiek tytułu rościli sobie prawo do spadku, aby do-niósł w przeciągu roku, licząc od daty tego edyktu o swych prawach sądowi wykazali tytuł prawny dziedziczenia i złożyli oświadczenie do spadku, gdyż po bezskutecznym upływie zakreślonego czasokresu zostanie postępowanie spadkowe przeprowadzonem tylko z tymi, którzy wykażą tytuł dziedziczenia oraz wniosą oświadczenia i im też zostanie w miarę wykazania praw przyznanym spadek dla tór go ustanawia się kurator p. Juliana Celewicza c. k. notaryusza w Unnowie
W braku wykazania praw do spadku i złożenia oświadczeń do spadku w zakreślonym czasokresie, przypadnie nieobjęta część dziedzictwa względnie całe dziedzictwo c. k. Skarbowi państwa jako bezdziedziczny spadek.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Uhnów, dnia 7. października 1902.

L. cz. 2360/2 (10.562 1—3)
Na prośbę Jana i Katarzyny Skorupów z dnia 27. listopada 1902 wdraża się w myśl §. 118 u. k. postępowanie o amortyzacyę wierzytelności hipotecznych w poz. 1 i 5 karty C, na realności ach whl. 51 i 495 ks. gr. Strusina intabulowanych a mianowicie obowiązek zapłacenia:
1) kwoty 100 złr. m. k. Andrzejowi Gatkowiczowi, przy osiągnięciu jego pełnoletności,
2) kwot 16 złr. i 4 złr. m. k., razem 20 złr. m. k. i kwoty 13 złr. m. k. Franciszce Golec dnia 29. września 1852.
Niewiadomych z miejsca pobytu Andrzeja Gatkowicza i Franciszkę Golec, wzywa się, by do 15. grudnia 1903 zarzuty przeciw powyższemu żądaniu zgłosili, inaczej, po upływie tego terminu nastąpi wykreślenie powołanych wpisów.
C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Tarnów, dnia 29. listopada 1902.

L. 133.411. (10.214)

Edykt

co do tymczasowego podziału dorzecza Seretu na rewiry rybackie.

W myśl postanowień §. 2. i 3. rozporządzenia c. k. Namiestnika Galicyi z dnia 21. sierpnia 1890 r. (Dz. u. kr. Nr. 39) c. k. Namiestnictwo na podstawie opinii znawców wyznacza tymczasowo dla dorzecza Seretu razem z temi dawnemi łożyskami i odnogami, które się łączą z wodą bieżącą chociażby tylko peryodycznie, w sposób dla przepływu ryb przydatny, następujące rewiry rybackie:

Powiat Tarnopol

I. rewir ma obejmować rzekę Seret od wypływu ze stawu w Grobli do granicy między gminami Hładki i Iwaczów górny w obrębie gmin i obszarów dworskich: Grobla ad Jankowce, Pleszkowce, Jankowce, Czernichów, Hładki i Małaszowce (część).

II. rewir ma obejmować rzekę Seret od wypływu ze stawu w Iwaczowie górnym do mostu kolejowego w Proniatynie w obrębie gmin i obszarów dworskich: Iwaczów górny, Iwaczów dolny, Hłuboczek wielki, Płotycza i Czystyłów, tudzież potok Hłuboczek od wypływu ze stawu w Worobijówce do ujścia w obrębie gmin i obszarów dworskich: Worobijówka, Kurowce i Hłuboczek wielki, wreszcie wszystkie inne dopływy w całym biegu, wpadające do Seretu w granicach rewiru.

III. rewir ma obejmować rzekę Seret od wypływu ze stawu w Tarnopolu do granicy między gminami Buczniów i Łuka wielka w obrębie gmin i obszarów dworskich: Tarnopol, Zagrobela, Petryków, Berezowica wielka, Ostrów, Buczniów i Myszkowice (część), tudzież wszystkie dopływy w całym biegu, wpadające do Seretu na tej przestrzeni.

IV. rewir ma obejmować rzekę Seret od granicy między gminami Buczniów i Łuka wielka do granicy między gminami Krzywki i Nałuże w obrębie gmin i obszarów dworskich: Łuka wielka, Myszkowice (część), Czartoryja, Łuczka, Wola mazowiecka, Mikulińce i Krzywki tudzież potok Gniłę o ile takowy płynie w obrębie gminy i obszaru dworskiego Czartoryja.

Powiat Trembowla

V. rewir ma obejmować rzekę Seret od granicy między gminami Krzywki i Nałuże do granicy między gminami Ostrowczyk i Humniska w obrębie gmin i obszarów dworskich: Nałuże, Warwaryńce, Strusów, Ruzdwiany, Zubów, Ostrowczyk i Zaścinocze, tudzież potok Swiniuchę od wypływu ze stawu w Nastasowie do ujścia i inne dopływy w całym biegu, wpadające do Seretu w granicach rewiru z wyłączeniem jeziorka na Albertówce w gminie Zazdrość.

Powiat Tarnopol

VI. rewir ma obejmować potok Hnizdeczne od wypływu ze stawu w Stechnikowcach do miejsca, w którem granica między gminami Łozowa i Szlachcińce dotyka lewego brzegu rzeki w obrębie gmin i obszarów dworskich: Stechnikowce, Kurniki, Łozowa i Szlachcińce (część), tudzież wszystkie dopływy w całym biegu, wpadające do Seretu na tej przestrzeni.

VII. rewir ma obejmować rzeczkę Gniłą od wypływu ze stawu w Czernitowie mazowieckim do ujścia potoku Hnizdeczna w obrębie gmin i obszarów dworskich: Czerniłów mazowiecki (część), Czołhańszczyzna, Czerniłów ruski, Stupki i Borki wielkie, tudzież potok Hnizdeczne od wypływu ze stawu w Szlachcińcach do ujścia w obrębie gmin i obszarów dworskich: Szlachcińce, Bajkowce, Smykowce, Borki wielkie i Dyczków wreszcie dopływ Kaszawa od wypływu ze stawu w Romanówce do ujścia w obrębie gmin i obszarów dworskich: Stupki i Borki wielkie.

VIII. rewir ma obejmować rzeczkę Gniłą-Gnieznę od ujścia potoku Hnizdeczny do granicy między gminami Baworów i Smolanka w obrębie gmin i obszarów dworskich: Dyczków, Krasówka, Toustoług, Zaścianka, Białoskórka, Grabowiec, Zastawie i Baworów, tudzież wszystkie dopływy w całym biegu, wpadające do Gniłej na tej przestrzeni.

IX. rewir ma obejmować rzeczkę Gniłą-Gnieznę od granicy między gminami Baworów i Smolanka do granicy między gminami Skomorochy i Ostalec w obrębie gmin i obszarów dworskich: Smolanka, Proszowa i Skomorochy, tudzież potok Sorocki o ile takowy płynie w obrębie gminy i obszaru dworskiego Skomorochy.

Powiat Trembowla i Tarnopol

X. rewir ma obejmować rzeczkę Gnieznę od granicy między gminami Skomorochy i Ostalce do granicy między gminami Krowinka i Trembowla w obrębie gmin i obszarów dworskich: Ostalce, Suszczyn, Łoszniów i Krowinka, tudzież wszystkie dopływy w całym biegu, wpadające do Gniezny na tej przestrzeni.

Powiat Trembowla

XI. rewir ma obejmować rzekę Seret od granicy między gminami Ostrowczyk i Humniska do granicy między gminami Podhajczyki justynowe i Janów, tudzież ujście rzeczki Gniezny od granicy między gminami Krowinka i Trembowla do ujścia w obrębie gmin i obszarów dworskich: Humniska, Małów. Trembowla, Plebanówka, Semenów, Podgórzany, Załawie, Dołhe (część) i Podhajczyki justynowe, wreszcie wszystkie dopływy w całym biegu, wpadające do Seretu w granicach rewiru.

XII. rewir ma obejmować rzekę Seret od granicy między gminami Podhajczyki justynowe i Janów do ujścia młynówki z potoku Gniła-Rudka do Seretu w Źnieseniu w obrębie gmin i obszarów dworskich: Dołhe (część), Janów i Słobódka janowska, tudzież potok Gniła-Rudka, w obrębie gmin i obszarów dworskich: Romanówka, Mogielnica, Słobódka janowska i Budzanów, wreszcie wszystkie inne dopływy w całym biegu, wpadające do Seretu w granicach rewiru.

XIII. rewir ma obejmować rzekę Seret od ujścia młynówki z potoku Gniła-Rudka do Seretu w Źnieseniu do ujścia potoku Nakrasów włącznie z tym potokiem w obrębie gmin i obszarów dworskich: Budzanów, Skomorosze, Morawszczyzna ad Budzanów, Źwiniacz, Byczkowce (część), tudzież potok Nakrasów i wszystkie inne dopływy w całym biegu, wpadające do Seretu w granicach rewiru.

Powiat Czortków

XIV. rewir ma obejmować rzekę Seret od ujścia potoku Nakrasów wyłącznie do miejsca, w którem granica między gminami Biała i Wygnanka dotyka prawego brzegu rzeki w obrębie gmin i obszarów dworskich: Tudorów, Byczkowce (część), Skorodyńce, Siemakowce, Biała, Wygnanka (część), tudzież potok Młynówkę od granicy między gminami Chomiakówka i Biały Potok do ujścia w obrębie gmin i obszarów dworskich: Biały Potok, Siemakowce, Kalinowszczyzna i Biała, wreszcie wszystkie inne dopływy w całym biegu, wpadające do Seretu w granicach rewiru.

XV. rewir ma obejmować rzekę Seret od miejsca, w którem granica między gminami Biała i Czortków dotyka prawego brzegu rzeki do granicy między gminami Uhryń i Rosochacz w obrębie gmin i obszarów dworskich: Wygnanka (część), Czortków miasto, Czortków stary i Uhryń, tudzież wszystkie dopływy, wpadające do Seretu na tej przestrzeni.

XVI. rewir ma obejmować rzekę Seret od granicy między gminami Uhryń i Rosochacz do granicy między gminami Sosołówka i Ułaszkowce w obrębie gmin i obszarów dworskich: Rosochacz i Sosołówka, tudzież potok Czerkawszczyzna od granicy między gminami Czerkawszczyzna i Jagielnica stara do ujścia w obrębie gmin i obszarów dworskich: Jagielnica stara, Szulhanówka, Dolina, Jagielnica, Salówka, Chomiakówka, Nagórzanka i Sosołówka, wreszcie wszystkie inne dopływy w całym biegu.

Powiat Zaleszczyki i Czortków

XVII. rewir ma obejmować rzekę Seret od granicy między gminami Sosołówka i Ułaszkowce do miejsca, w którem granica między gminami Szypowce i Szerszeniowce, dotyka prawego brzegu rzeki w obrębie gmin i obszarów dworskich: Ułaszkowce, Zabłotówka, Mielowce, Kapuścińce, Lisowce, Szypowce i Szerszeniowce (część), tudzież wszystkie dopływy w całym biegu, wpadające do Seretu na tej przestrzeni.

Powiat Zaleszczyki i Borszczów

XVIII. rewir ma obejmować rzekę Seret od miejsca, w którem granica między gminami Szypowce i Szerszeniowce dotyka prawego brzegu rzeki do miejsca, w którem granica między gminami Myszków i Bilcze dotyka lewego brzegu rzeki, w obrębie gmin i obszarów dworskich: Szerszeniowce, Olesińce, Muszkarów, Muszków i Bilcze (część), tudzież wszystkie dopływy w całym biegu, wpadające do Seretu na tej przestrzeni.

XIX. rewir ma obejmować rzekę Seret od miejsca, w którem granica między gminami Myszków i Bilcze dotyka lewego brzegu rzeki do granicy między gminami Holihrady i Kasperowce w obrębie gmin i obszarów dworskich: Bilcze, Błyszczanka, Manasterek, Lesieczniki (część) i Holihrady, tudzież wszystkie dopływy w całym biegu, wpadające do Seretu na tej przestrzeni.

Powiat Zaleszczyki

XX. rewir ma obejmować rzeczkę Dubę od granicy między gminami Swidowa i Tłuste do granicy między gminami Bedrykowce i Kasperowce w obrębie gmin i obszarów dworskich: Tłuste miasto, Tłuste wieś, Hołowczyńce, Karolówka, Worwolińce, Berestek, Ilinkowce, Chartanowce, Uhryńkowce, Błyszczanka, Dupliska, Żyrawka i Bedrykowce, tudzież wszystkie dopływy w całym biegu, wpadające do Duby na tej przestrzeni z wyłączeniem stawów leżących na ich przebiegu.

XXI. rewir ma obejmować rzekę Seret od granicy między gminami Holihrady i Kasperowce do granicy między gminami Kułakowce i Gródek w obrębie gmin i obszarów dworskich: Lesieczniki (część), Kasperowce, Szczytowce, Gródek (część), Duninów i Kułakowce, tudzież ujście rzeczki Duby w górę do granicy między gminami Bedrykowce w obrębie gminy i obszaru dworskiego Kasperowce, wreszcie zlewisko potoku Chrumowa i wszystkie inne dopływy w całym biegu, wpadające do Seretu w granicach rewiru.

Ze zlewiska górnego biegu rzeki Seretu, potoku Hnizdeczna, rzeczki Gniłej, Kaszawy i Duby nie utworzono rewirów rybackich, ponieważ wody te z powodu dzikich stawów, leżących bezpośrednio na ich przebiegu nie tworzą nieprzerwanych przestrzeni po myśli §. 9 ustawy o rybołówstwie.

Na wodach tych obejmujących: 1. rzekę Seret od źródeł do śluzy stawu w miejscowości Grobla ze wszystkimi dopływami w całym biegu, wpadającymi do Seretu na tej przestrzeni w obrębie gmin i obszarów dworskich: Jasionów, Żarków, Hołubica, Pieniaki, Czepiele, Zwyżyń, Szyszkowce, Markopol, Łukawiec, Batków, Hnidawa, Panasówka, Nyżkowce, Zagórze, Seretec, Palikrowy, Kotyszcze, Jaśniszcze, Podberezce, Wierzbowczyk, Orzechowczyk, Ratyszcze, Czystopady, Załośce, Podliski, Blich, Reniów i Wertełka powiatu brodzkiego; Perepelniki, Harbuzów, Manajów, Olejów, Białokiernica i Białogłowy powiatu złoczowskiego; Nosowce, Horodyszcze, Obarzańce, Zarudzie i Grobla powiatu tarnopolskiego;

2. rzekę Seret od granicy między gminami Hładki i Iwaczów górny do śluzy stawu w Iwaczowie górnym w obrębie gminy i obszaru dworskiego: Iwaczów górny powiatu tarnopolskiego;

3. rzekę Seret od mostu kolejowego w Proniatynie do śluzy stawu w Tarnopolu w obrębie gmin i obszarów dworskich: Proniatyn i Tarnopol powiatu tarnopolskiego;

4. potok Hnizdeczne od źródeł do śluzy stawu w Stechnikowcach ze wszystkimi dopływami w obrębie gmin i obszarów dworskich: Kobyła, Iwanczany, Kurniki, Dobrowody, Nowiki, Czumale, Opryłowce powiatu zbaraskiego; Dubowce i Stechnikowce powiatu tarnopolskiego;

5. rzeczkę Gniłą od źródeł do śluzy stawu w Czerniłowie mazowieckim ze wszystkimi dopływami w obrębie gmin i obszarów dworskich: Kapuścińce, Krasnosielce, Roznoszyńce, Hłuboczek mały, Tarasówka, Łubianki, Bazaryńce, Zbaraż, Załuże, Zbaraż stary, Czernichowce, Stryjówka, Wałachówka, Zarudzie i Ochrymowce powiatu zbaraskiego; Czerniłów mazowiecki powiatu tarnopolskiego;

6. zlewisko potoku Kaszawa ze wszystkimi dopływami od źródeł do śluzy stawu w Romanówce w obrębie gmin i obszarów dworskich: Kujdańce, Romanowe sioło powiatu zbaraskiego, Hałuszczyńce, Zerebki szlacheckie i królewskie, Kołodziejówka, Panasówka i Teklówka powiatu skałackiego; Romanówka, Chodaczków mały i Konstantynówka powiatu tarnopolskiego;

7. górny bieg rzeczki Duby od źródeł do granicy między gminami Swidowa i Tłuste w obrębie gmin i obszarów dworskich: Dolina, Chomiakówka, Muchawka i Swidowa powiatu Czortkowskiego; tudzież na wodach stojących (dzikich stawach), leżących na przebiegu tych wód — ma być urządzenie gospodarstwa rybnego (własna administracya, dzierżawa albo inny sposób gospodarstwa) pozostawione po myśli §§. 35-go i 36-go ustawy o rybołówstwie uprawnionym do rybołówstwa (§§. 4. i 5. ustawy) pod warunkiem przestrzegania ogólnych rybacko-policyjnych przepisów.

Zarazem wzywa się wszystkich, którzy domagają się uznania pewnego rewiru za rewir własny bez żadnej zmiany lub z dopuszczalną pod względem gospodarczym zmianą tymczasowo projektowanego rozgraniczenia, aby z żądaniem swojem pod rygorem utraty prawa żądania wystąpili w terminie 60-dniowym, poczynającym się dnia 21. grudnia 1902 a kończącym się dnia 18. lutego 1903 u politycznej władzy powiatowej, w której okręgu rewir ów się znajduje, a to albo piśmienie albo ustnie do protokołu.

Jeżeli rewir rozciąga się po za granicę jednego powiatu, to ma być żądanie co do całego rewiru wniesione do jednej z odnośnych władz powiatowych, która zawiadomi inne o wniesieniu żądania.

Przy wniesieniu żądania o uznanie rewiru za rewir własny, mają być tak woda, w obrębie której rewir się znajduje, jakoteż rewir sam zgodnie z podaniami edyktu dokładnie oznaczone, przyczem wymienić należy zarazem granice donośnej przestrzeni wodnej i te dawne łożyska, odnogi i sztuczne przekopy, na które rewir własny ma się rozciągać.

W każdym razie należy podać powody tego żądania, a w razie żądania zmiany granic rewiru, dołączyć szkic z podaniem skali, według której został sporządzony, a na którym roszczony rewir i żądane zmiany mają być uwidocznione.

Wymieniając przestrzeń wodną należy podać również przeciętną ich szerokość a ewentualnie także ważniejsze właściwości wody, o którą chodzi, o ile te właściwości mogą wpłynąć na przyszłe gospodarstwo rybne.

Jeżeli żądanie o uznanie rewiru za własny postawione zostało przez jedną osobę lub przez kilka osób wspólnie, winno być wyłącznie względnie niepodzielne posiadanie prawa rybołówstwa w odpowiedni sposób udowodnione.

Jeżeli żądanie uznania rewiru za własny wniesione zostało przez osobę, która rości sobie prawo rybołówstwa na mocy §§. 4. i 5. ustawy o rybołówstwie z dnia 31. października 1887 (Dz. u. kr. Nr. 37 z r. 1890), to osoba ta winna udowodnić w sposób odpowiedni, że także przed wejściem w życie ustawy o rybołówstwie wolno było wykonywać tamże rybołówstwo dzikie. Na wypadek, jeżeli kraj rości sobie prawo rybołówstwa na mocy §. 5. alin. 3. ustawy o rybołówstwie, ma być przedłożone oświadczenie gminy albo właściciela obszaru dworskiego, że nie przyjmuje prawa rybołówstwa.

Zwraca się wreszcie uwagę na to, że według §. 4. ustawy o rybołówstwie, dzikie rybołówstwo jest uchylone i że tym, którzy aż do ogłoszenia ustawy o rybołówstwie wykonywali zawodowo połów ryb na wodach dotychczas dzikiemu rybołówstwu otwartych, dozwolone jest dalsze wykonywanie połowu ryb tylko jeszcze do ukończenia czynności tworzenia rewirów.

Z c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie, dnia 21. listopada 1902.

G. Zl. T. 11/2 (1) (10.535 1—3)

Auf Ansuchen des Georg Then, Fleischer in Lipnik, wird das Amortisierungsverfahren bezüglich des auf seinen Namen lautenden Einlagebuches der Sparcassa der Stadt Biała Nr. 22.387 über den Betrag von 100 Kr. 6 hei. eingeleitet.

Alle jenen, welche daher dieses Einlagebuch in Händen haben, oder auf dasselbe aus irgend einem Rechtsgrunde ein Anspruch zu haben gedenken, haben dies binnen 6 Monaten sogewiss hierorts anzumelden widrigens nach fruchtlosem Verlauf dieser Frist würde das obenerwähnte Einlagebuch über wiederholtes Ansuchen des Bittstellers als amortisirt erklärt werden.

K. k. Kreisgericht, Abtheilung IV.

Wadowice, am 6. August 1902.

L. cz. A. 368/2 (2) (10.543 1—3)

C. k. Sąd powiatowy Oddział I. w Bochni ogłasza, że dnia 5 czerwca 1902 zmarła w Bochni Stanisława Chaberska recte Zacharska bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Ponieważ niewiadomo, którym osobom służy prawo do tego spadku wzywa się wszystkich tych, którzy z jakiegokolwiek tytułu zamierzają podnieść roszczenia do spadku, aby w ciągu roku, od dnia poniżej podanego prawa swe zgłosili, wykazali i oświadczenie spadkowe wnieśli, inaczej spadek, dla którego ustanawia się kuratorem Wojciecha Anioła, będzie pertraktowanym z tymi, którzy się zgłoszą, część spadku nie objęta, a gdyby się nikt nie oświadczył, cały spadek Skarbowi Państwa jako bezdziedziczny przyznany zostanie.

Bochnia, dnia 11. października 1902.

L. cz. 339. (10.672)

Ogłoszenie.

Pan Dr. Henryk Rosenbusch adwokat w Dolinie zamierza przesiedlić się z Doliny do Jasła.

Z Wydziału Izby adwokackiej.

Sambor, dnia 6. grudnia 1902.

L. cz. Cw. 730/2 (1) (10.529)

Przeciw Maciejowi Kwaśniakowi którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu przez Annę Zborowską pozew o zapłatę 360 kor.

Celem strzeżenia praw niewiadomego z miejsca pobytu Macieja Kwaśniaka ustanawia się Pana Dr. Pasionka adwokata w Nowym Sączu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Macieja Kwaśniaka w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy. Oddział II.

Nowy Sącz, dnia 8. grudnia 1902.

L. 153.125.

Wykaz

panujących w Galicyi chorób zaraźliwych zwierzęcych, zestawiony na podstawie sprawozdań c. k. Starostw, przedłożonych od 10. do 17. grudnia 1902.

Epizoocya	Powiat	Miejscowość
Zaraza pyska i racic	Nowy Sącz	Jastrzębik, Muszyna, Powroźnik, Wojkowa, Zubrzyk.
Wąglik	Czortków	Kalinowszczyzna (ob. dw.).
	Przemyślany	Korzelice (ob. dw.).
Nosacizna	Przemyślany	Zamoście.
	Zaleszczyki	Duninów (ob. dw.).
	Żółkiew	Dzibułki (ob. dw.).
Otręt u bydła	Przeworsk	Krzeczowice (ob. dw.).
Parchy u koni	Buczacz	Barysz.
	Dolina	Perehińsko.
	Gorlice	Maśluchowa ad Rzepiennik strzyżewski.
	Kałusz	Dołżka (ob. dw.).
	Mielec	Kiełków (ob. dw.).
	Mościska	Nikłowice (ob. dw.), Orchowice ob. dw.).
	Nowy Sącz	Muszynka.
	Podhajce	Polisiuki ad Sapowa, Stadnica ad Telacze.
	Stary Sambor	Stara Ropa.
	Tarnów	Bistuszowa.
Róża wąglikowa	Rawa	Stara wieś ad Lubycza-Kniazie.
	Tłumacz	Roszniów.
Pomór świń	Borszczów	Borszczów, Konstancya (gm. i ob. dw.), Kudryńce, Łanowce.
	Brody	Baryłów, Czystopady, Smarzów, Stołpin, Styberówka, Toporów, Turze.
	Cieszanów	Cewków, Kłosowska osada ad Podemszczyzna.
	Gródek	Kosowiec.
	Jaworów	Przyłbice.
	Kraków	Ruszcza.
	Lwów	Dół ad Biłka szlachecka, Jaryczów nowy, Piaski, Rudańce, Werbiż.
	Nisko	Bojanów, Przędzel.
	Podhajce	Hajworonka.
	Rawa	Lubycza (ob. dw.), Ławryków.
	Rohatyn	Bukaczowce (ob. dw.), Knihynicze, Zagórze knihynickie.
	Rudki	Powerchów, Susułów.
	Sambor	Łanowice, Siekierczyce.
	Skałat	Zielona (ob. dw.).
	Stanisławów	Maryampol.
	Stary Sambor	Wola rajnowa, Wołcza dolna.
	Tarnopol	Borki wielkie, (gm. i ob. dw.), Kokutkowce (ob. dw.).
	Trembowla	Krowinka, Mogielnica.
	Żółkiew	Borowe.
Wścieklizna	Czortków	Pauszówka.
	Horodenka	Żuków.
	Kamionka	Rzepniów, Żuratyn.
	Pilzno	Zassów (ob. dw.).
	Stanisławów	Kryłos.
	Trembowla	Laskowce.
	Turka	Turka.

Zarazem zwraca się uwagę na panujące w innych krajach (państwach) choroby zaraźliwe zwierzęce:

Austrya dolna.

Zaraza pyska i racic: Berg, Heinburg (pow. Bruck nad Litawą), Lang-Enzersdorf (pow. Korneuburg), miasto Wiedeń 2, 5, 6, 12, 13, 16, 17 i 20 dzielnica.

Czechy.

Zaraza pyska i racic: Buschtěhrad (pow. Kladno), Possnika Polep (pow. Kolin), Kroschau (pow. Rakowitz).

Morawa.

Zaraza pyska i racic: Napagedl, węg. Ostra, Suschitz, Topolna (pow. węg. Hradisch), Tobitschau (pow. Prerau).

Rosya.

(Gubernia Kielecka).

Nosacizna: gm. Mierżwin, wieś Zahaje (pow. Andrejewski), gm. Racławice, wieś Laski, gm. Klimontów, wieś Klimontów (pow. Miechowski).
Wąglik: gm. Bolesław, wieś Bukowno (pow. Olkucki).
Pomór świń: gm. Nahorzany, wieś Nohorżaki (pow. Pinczowski).

Szląsk.

Zaraza pyska i racic: Smolkau (pow. Opawa).

Węgry.

Zaraza pyska i racic: w 572 miejscowościach, 5878 zagrodach. Z tego przypada na graniczące powiaty: Sáros 68 miej. 625 zagród, Szepes 9 miej. 64 zagród, Trencsén 16 miej. 17 zagród.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 17. grudnia 1902.

L. cz. T. 46/2 (1) (10.559 1—3)

C. k. Sąd krajowy cywilny, w Krakowie wzywa edyktem każdego, ktoby w posiadaniu książeczki Kasy Oszczędności miasta Krakowa Nr. 208.010 na 59 kor. opiewającej, znajdował się, aby takową w terminie 6-cio miesięcznym, licząc od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej, tem pewniej tut. Sądowi przedłożył, ile że po bezskutecznym upływie tego terminu rzeczona powyżej książeczka wkładkowa na ponowne żądanie interesowanej strony za umorzoną uznaną zostanie.

Kraków, dnia 21. listopada 1902.

L. cz. Cw. 2806/2 (1) (10.530)

Przeciw Lipie Winkler którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie przez Isaka Gelba pozew o 548 kor. 72 h., 353 kor. 90 h., 405 kor. 74 h., 213 kor. 67 h., i 64 kor. 70 h.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zabezpieczenia 23. września 1902.

Celem strzeżenia praw Lipy Winklera ustanawia się Pana adw. Dr. J. Mandyczewskiego w Stanisławowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na tegoż koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Stanisławów, dnia 23. września 1902.

L. cz. C. II. 175/2 (1) (10.688)

Przeciw Annie z Kwaśniaków Ryłkowej z Osieka, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Kętach przez c. k. notaryusza Juliana Sporna z Kęt jako pełnomocnika Katarzyny Urbańczyk i Maryanny i Agaty Kwaśniak pozew o zniesienie współwłasności realności lwh. 405 gm. Osiek lub o zapłatę 600 koron.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została rozprawa na 31. grudnia 1902 o godz. 9 przed południem.

Celem strzeżenia praw niewiadomej z miejsca pobytu Anny Ryłkowej, ustanawia się Pana Jana Mitoraja taksatora sądowego w Osieku kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Annę Ryłkową w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Kęty, dnia 17. grudnia 1902.

L. cz. C. I. 329/2 (1) (10.691)

Przeciw nieobecnej Parani Hrabar zam. Batiuk przedtem w Dworach wniósł Zacharko Hrabar skargę o grunt.

Rozprawa odbędzie się 23. grudnia 1902 godz. 9 rano w biurze 6.

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanej kuratorem Władysław Marmasz w Dworcach będzie ją zastępował, dopokąd się w sądzie nie zgłosi, lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I

Mosty wielkie, dnia 6. grudnia 1902.

L. cz. C. XIII. 1122/2 (2) (10.668)

Przeciw Samuelowi Gall, nieznanemu z życia i miejsca pobytu, względnie jego nieznanym z życia i miejsca pobytu spadkobiercom i prawonabywcom wniesionym został do c. k. Sądu powiat. S. I we Lwowie przez 1) Emila Schenka właść. realności we Lwowie, 2) Jędrzeja Hawlinga i 3) Rozalię Hawling, właścicieli realności we Lwowie, zastąpionych przez adw. Dra Antoniego DzięDzielewicza we Lwowie pozew o uznanie, że zaintabulowane w stanie biernym realności whl. 1805/II i 1806/II ks. gr. gm. kat. m. Lwowa objętych prawo najmu kamieniołomu, prawo hipoteki dla czynszu 200 fl mk. prawo dalszej dzierżawy, tudzież dalsze prawa na rzecz Samuela Galla zgasły przez przedawnienie i mają być wykreślone.

Na podstawie pozwu wyznaczono pierwszą audyencyę na dzień 31. grudnia 1902 o godz 9 przed południem w sali Nr. II.

Celem strzeżenia praw p. Samuela Galla ustanawia się kuratorem p. Dra Włodzimierza Szafrańskiego adwokata we Lwowie.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, S. I. Oddział XIII.

Lwów, dnia 12. grudnia 1902.

L. cz. E. 106/2 (3) (10.645)

W sprawie egzekucyjnej stowarzyszenia bankowego dla handlu i przemysłu w Przemyślu przeciw Nuchimowi Wohlmanowi o 1000 kor. ma być doręczoną uchwała z dnia 22. lipca 1902 liczba czynności E. 106/2 (1), Maryi hr. Skarbek.

Ponieważ niewiadomo gdzie Marya hr. Skarbek przebywa, ustanawia się w celu strzeżenia jej praw, kuratora w osobie Pana adwokata Dr. Briefera w Przemyślu.

Tenże kurator zastępywać będzie Maryę hr. Skarbek w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Przemyśl, dnia 4. listopada 1902.

L cz. IV. 27/94 (80) (10.528)

Zawiadamia się niewiadome z miejsca pobytu Jadwigę i Zofię Winnickie, córki Mieczysława Winnickiego i Katarzynę Bahryj służącą z Wierzbicy, że zmarła dnia 10. lipca 1894 w Wierzbicy, śp. Sabina Winnicka zapisała kodycyłem z 18. czerwca 1887 Jadwidze i Zofii Winnickim po 500 zł. a dla służącej Katarzyny Bahryj 50 zł. i że równoczesną uchwałą mianowano dla nich kuratora w osobie adw. Dr. M. Schenkera w Brzeżanach.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV

Brzeżany, dnia 25. października 1902.

Doniesienia prywatne.

Konkurs.

Zarząd powiatowej Kasy dla chorych w Stryju, rozpisuje niniejszem konkurs na posadę kasyera z płacą roczną 800 koron. Podania wnosić należy do podpisanego Zarządu najdalej do dnia 1. stycznia 1903. Kaucya wymagana. Oferty nie uwzględnione zostaną bez odpowiedzi.

Z Zarządu powiat. kasy dla chorych w Stryju

dnia 17. grudnia 1902.

Komisarz rządowy:

Wilhelm Weinert.

Towarzystwo kredytowe w Skolem.

Obwieszczenie.

Podaje się niniejszem do powszechnej wiadomości, iż

III. Zwyczajne Walne Zgromadzenie

członków Towarzystwa kredytowego w Skolem stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką odbędzie się w sobotę dnia 10. stycznia 1903 o godzinie 6-tej wieczorem w lokalu towarzystwa.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie Dyrekcyi i Rady nadzorczej z czynności i rachunków za rok 1902.
2. Udzielenie absolutoryum Dyrekcyi i Radzie nadzorczej.
3. Wnioski członków.

W razie gdyby na tem pierwszem zgromadzeniu nie zebrała się wymagana ilość członków natenczas odbędzie się drugie Walne Zgromadzenie dnia 25. stycznia 1903 o godzinie 6-tej wieczorem w tym samym lokalu z tym samym porządkiem dziennym bez względu na ilość obecnych.

Skole, dnia 19. grudnia 1902.

DYREKCYA.

Klein.

Ogłoszenie licytacyi.

W koncesyonowanym

Zakładzie zastawniczym

w Jarosławiu,

odbędzie się dnia 8. stycznia 1903 licytacya niewykupionych kosztowności objętych liczbami od 254 do 2291 oraz różnych przedmiotów od 1 do 496.

Obwieszczenie.

C. k. Dyrekcya kolei państwowej w Stanisławowie zamierza wydzierżawić w drodze pisemnych ofert restauracyę II. i III. klasy wraz z przynależytościami na dworcu kolejowym w Chodorowie począwszy od 15. stycznia 1903.

Bliższe warunki i szczegóły dzierżawy przejrzane być mogą u podpisanej c. k. Dyrekcyi kolei państwowych w oddziale dla spraw prawnych i administracyjnych.

Do ofert, które stemplem na 1 koronę zaopatrzone być mają i najdalej do dnia 30. grudnia 1902 12 godzina w południe do c. k. Dyrekcyi kolei państw. w Stanisławowie wniesione być winne, dołączyć należy:

1. świadectwo moralności,
2. świadectwo uzdolnienia do prowadzenia interesu restauracyjnego,
3. wadyum w kwocie 400 koron.

Wniesione oferty mają być opieczętowane i zaopatrzone napisem: „Oferta na dzierżawę restauracyi kolejowej w Chodorowie“.

Oferty wniesione po powyż wymienionym terminie lub także, które warunkom niniejszego rozpisania nie odpowiadają nie będą uwzględnione, przyczem c. k. Dyrekcya kolei państwowych w Stanisławowie zastrzega sobie prawo zatwierdzenia oferty bez względu na wysokość ofiarowanego czynszu dzierżawnego lub zupełnego odrzucenia oferty.

C. k. Dyrekcya kolei państwowej.

Stanisławów, dnia 15. grudnia 1902.

Kundmachung.

Die geehrten Mitglieder des Spar und Credit Vereines für Industrie, Gewerbe und Landwirthschaft, registierte Genossenschaft mit beschränkter Haftung in Rożnów werden zu der Montag den 5. Jänner 1903 um 5 Uhr Nachmittag im Vereinslocale C. Nr 1112 zu Rożnów stattfindende

4 ordentliche Generalversammlung

höflichst eingeladen.

Tagesordnung:

1. Prüfung des Rechnungs-Abschlusses für das Jahr 1902, Genehmigung desselben und Ertheilung des Absolutorium an die Direction.
2. Bestimmung der Grösse des Beitrages vom Reingewinne (Dotation) zum Reserwefonde für das Jahr 1903.
3 Bestimmung der Grösse der Entlohnung der Directionsmitglieder pro Jahr 1902 für ihre besondere Mühewaltung, ausser der nach § 28. der Statuten ihnen zustehenden Besoldung von je $33^1/_3\%$ des im z tirten §. 28. der Statuten und nach den dort bestimmten Abzüge verbleibenden Reingewinnes.
4. Beschlussfassung über die Vertheilung des Reingewinnes.
5. Neuwahl der Direction.
6. Etwaige Anträge der Genossenschafter.

Der Präsident des Vereines:
Jacl Hersch Schnitzer.

TYGODNIK ILLUSTROWANY
ROK 1903.

PISMO, które istnieje blizko pół wieku, wcieliło swój program i wyraziło swój charakter w kilkudziesięciu tomach roczników, znanych szerszemu ogółowi. Mówić więc o tem, czem jest i czem pragnie być **Tygodnik** byłoby tylko powtórzeniem rzeczy wiadomych powszechnie. Możemy tylko zapewnić, że nie zatrzymamy się na miejscu, lecz będziemy dążyć do tego, aby po pierwsze na szpaltach naszych znalazło miejsce wszystko, co w dziedzinie literatury i sztuki pojawi się najdoskonalszego; po drugie zaś będziemy się starać o wprowadzenie wszelkich możliwych ulepszeń technicznych.

Niezależnie od **„CHŁOPÓW"** Władysława Reymonta, których początek mogą otrzymać nasi prenumeratorzy, ukażą się w Tygodniku dalsze powieści historyczne Stefana Żeromskiego, z cyklu

„POPIOŁY",

„MROK"

powieść z czasów Sobieskiego Adama Krechowieckiego.

Między innemi posiadamy w tece nowele: A. Dygasińskiego **„CHAM"**, Hajoty **„30. WRZEŚNIA"**, Gabryeli Zapolskiej z cyklu **„MODLITWA PAŃSKA"**, Kazimierza Tetmajera z cyklu nowel góralskich.

Wacław Sieroszewski w ciągu roku p. będzie nam nadsyłał szereg swych **wrażeń i obrazków z podróży:**

„z Warszawy przez Mandżuryę do Japonii"

zillustrowanych fotograficznie przez autora.

Z większych prac zaraz z N. R 1903 rozpoczniemy studyum Stanisława Witkiewicza p. t. **„DZIWNY CZŁOWIEK"**, i szereg artykułów prof. S. Askenazego z cyklu **„WCZASY HISTORYCZNE"**, a następnie studyum Ignacego Matuszewskiego p. t. **„CHOROBY UCZUCIA ESTETYCZNEGO"**.

Po za tem mamy w najbliższym czasie zapewnione w różnych działach współpracownictwo Ig. Balińskiego, A. Bieńkowskiego, Wł. Bogusławskiego, Al. Brücknera, T. Choińskiego, I. Chrzanowskiego, W. Czermaka, I. Dąbrowskiego, G. Daniłowskiego, E. Jankowskiego, K. Glińskiego, J. Kallenbacha, Jana Kasprowicza, J. Kochanowskiego, M. Konopnickiej, B. Koskowskiego, A. Kraushara, L. Krzywickiego, H. Radziszewskiego, St. Krzemińskiego, E. Lubowskiego, B. Lutomskiego, M. Massoniusa, L. Méyeta, Wł. Mickiewicza, Or-Ota, J. Ochorowicza, E. Orzeszkowej, W. Prokescha, Bol. Prusa, W. Rabskiego, A. Rembowskiego, H. Sienkiewicza, W. Sobieskiego, Ks. Sporzyńskiego, S. Szczutowskiego, C. Walewskiej, J. Weyssenhoffa, J. S. Wierzbickiego i wielu innych.

Jako premium bezpłatne, każdy prenumerator otrzyma

12 TOMÓW DZIEŁ
SIENKIEWICZA,

których zbiór stanowić będzie najzupełniejsze ze wszystkich dotychczasowych wydań pism znakomitego pisarza naszego.

Z nowym rokiem 1903 rozpoczniemy w dodatkach druk

KRZYŻAKÓW,

utworu, który dotychczas nie pojawił się w taniem wydaniu.

W dziale artystycznym współpracownictwo wszystkich wybitniejszych artystów polskich. Konkursy artystyczne. Obok rysunków oryginalnych i reprodukcyi dzieł najznakomitszych malarzy i rzeźbiarzy, dodamy w r. 1903 bezpłatnie

4 PREMIA ARTYSTYCZNE,

odbijane przeważnie kolorami i nadające się do oprawy.

W styczniu roku 1903, damy kolorową reprodukcyę interesującego treścią obrazu Wacława Pawliszaka p. t.

KSIĄŻĘ JÓZEF POD RASZYNEM,

a w II kwartale r. p., pełną uroczystego nastroju, nagrodzoną na krakowskim konkursie T. S. P.

MODLITWĘ

Piotra Stachiewicza, w drzeworycie J. Holewińskiego.

Prenumeratę ze Lwowa i całej Galicyi z Bukowiną przyjmują:

Główna ekspedycya „Tygodnika Illustrowanego" we Lwowie, Agencya Dzienników i Inseratów,

Pasaż Hausmana 9,

oraz wszystkie Księgarnie i Kantory pism.

Warunki prenumeraty „Tygodnika Illustrowanego"

z dodatkiem powieściowym w arkuszach i 12 tomami dzieł Sienkiewicza i 4-ma Premiami Artystycznemi

we Lwowie:		w Galicyi i Bukowinie z przesyłką pocztową:		w Krakowie:	
Kwartalnie	6 kor. 80 hal.	Kwartalnie	7 kor. 20 hal.	Kwartalnie	6 kor. — hal.
Półrocznie	13 kor. 60 hal.	Półrocznie	14 kor. 40 hal.	Półrocznie	12 kor. — hal.
Rocznie	27 kor. 20 hal.	Rocznie	28 kor. 80 hal.	Rocznie	24 kor. — hal.

☞ Pragnący otrzymać Dzieła Sienkiewicza w bardzo pięknej oprawie (z portretem Sienkiewicza na okładce) dopłacają za tom tylko 40 hal., t. j. kwartalnie za 3 tomy 1 kor. 20 hal., półrocznie za 6 tomów 2 kor. 40 hal., rocznie za 12 tomów 4 kor. 80 hal., należytość tę prosimy nadsyłać razem z prenumeratą.

Pierwsze 48 tomów Sienkiewicza z lat ubiegłych, — mogą nabywać nowi prenumeratorowie za dopłatą 52 kor. bez oprawy, zaś 71 kor. 20 hal. za tomy w oprawie. Ozdobne okładki do oprawiania półrocznych kompletów „Tygodnika" można nabyć w cenie 3 kor. 20 hal.; na opakowanie okładki dołączyć należy 40 hal.

☞ Komplet 48 piewszych tomów Henryka Sienkiewicza może być nabywany seryami: po 12 tomów, za nadesłaniem w 4 ratach po 13 kor. za tomy bez oprawy, zaś w oprawie po 17 kor. 80 hal

Numery okazowe i prospekty wysyła gratis:
Główna Ekspedycya „Tygodnika" we Lwowie: Agencya Dzienników i Inseratów, Pasaż Hausmana 9.

Z drukarni Wł. Łozińskiego, ul. Czarnieckiego l. 12. Telefon Nr. 527. (Zarządca Wł. J. Weber). Papier fabryki papieru J. Fiałkowskich.